

ΒΑΓΟΝΙ 5^ο - ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ '88 - ΤΙΜΗ 25 σελίδια τσιγά πάνω - ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΔΡΟΜΗ· ΨΕΥΔΟΔΙΑΔΡΟΜΗ· ΨΕΥΔΟΔΙΑΔΡΟΜΗ· ΨΕΥ

ΦΘΙΝΟΠΟΡΙΝΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΠΟΥ ΣΗΜΑΔΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΕΣ ΠΡΟΤΕΣ ΣΥΝΕΦΙΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΠΟΥ ΓΥΡΙΣΑΝ ΠΙΣΟ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΕΣ ΑΓΓΛΙΕΣ, ΤΕΣ ΓΑΛΛΙΕΣ, ΤΕΣ ΕΛΛΑΔΕΣ ΚΑΙ ΤΕΣ ΑΜΕΡΙΚΕΣ. ΚΥ' ΕΜΕΙΣ ΕΘΝΟΔΙΜΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΚΟΙ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΝΑ ΑΓΝΑΝΤΕΥΟΥΜΕ, ΚΑΘΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ. ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΜΕ ΤΑ ΑΣΠΡΑ Ή ΜΑΥΡΑ ΠΑΝΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΦΕΡΕΙ ΤΑ ΜΑΝΤΑΤΑ ΟΠΟΙΑ ΚΙ' ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΑ Ή ΚΑΚΑ - ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ.

ΚΑΙ ΝΑΜΑΣΤΕ ΤΟΣΟ ΜΟΝΟΙ ΠΕΤΑΓΜΕΝΟΙ Σ' ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΓΗΣ ΠΟΥ ΕΠΙΠΛΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΜΟΛΥΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΠΟΥ ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΙΔΙΟΣΥΣΚΡΑΣΙΑΚΑ ΑΙΩΡΕΙΤΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΕΥΡΩΠΗΣ, ΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΦΡΙΚΗΣ ΓΤΖΙ ΜΑΣ ΛΕΝΕ.

ΚΑΙ ΓΥΡΟ ΜΑΣ ΕΝΑ ΣΩΡΟ ΦΥΛΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΦΟΡΙΕΣ ΕΛΛΗΝΩΝ, ΤΟΥΡΚΩΝ ΕΙΣΛΕΞΩΝ, ΟΗΘΕΩΝ, ΚΥΠΡΑΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΣΥΜΜΑΣΕΥΕΤΑΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΛΥΩΤΣΑΡΟΥΝ ΚΑΤΙ ΑΠΑΤΡΙΔΕΣ ΣΑΝ ΚΑΙ ΜΑΣ. ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΝΑ ΖΕΙΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ ΤΟ '88 ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΥΟ ΠΡΑΜΑΤΑ: ΤΗΝ ΑΓΑΠΑΣ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΜΕΝΕΙΣ, ΤΗ ΜΙΣΙΑΣ ΜΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΠΟΥ ΝΑ ΠΑΣ. ΚΟΙΝΟΣ ΠΑΡΟΝΟΜΑΣΤΗΣ: ΜΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΜΕΤΑ ΣΤΟ ΨΕΥΔΟΣ ΜΕ ΤΟ ΨΕΥΔΟ - ΤΡΑΙΝΟ ΜΑΣ - ΔΗΛΑΔΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΡΑΙΝΟ, ΚΑΡΟΤΣΑΚΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΤΡΑΙΚΟ - ΦΟΡΤΩΜΕΝΟ ΜΕ 5-6 ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ - ΔΗΛΑΔΗ ΑΛΗΘΕΙΕΣ.

Ε! ΤΕΛΙΚΑ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΘΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΛΛΑ ΠΑ ΝΑ ΣΠΑΖΟΥΜΕ ΠΛΑΚΑ ΜΑΖΙ ΤΟΥ. ΚΑΙ ΚΟΣΜΟ ΕΝΝΟΟΥΜΕ ΠΡΩΤΑ ΑΠ' ΟΛΑ ΕΜΑΣ.

- ΣΕΛ. 2 Η ΠΑΡΟΥΣΑ
- ΣΕΛ. 3 Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥ
- ΣΕΛ. 5 ΣΧΟΛΙΟ
- ΣΕΛ. 6 Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΜΠΗ
- ΣΕΛ. 10 ΦΩΤΟ - ΤΡΑΙΝΟ
- ΣΕΛ. 11 ΖΕΥΚΑΡΩΜΑΤΑ
- ΣΕΛ. 13 ΕΝΑΣ ΑΡΝΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ
- ΣΕΛ. 18 ΓΙΑ ΤΗ "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ"
- ΣΕΛ. 20 ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
- ΣΕΛ. 23 ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ
- ΣΕΛ. 24 ΔΥΟ ΑΓΑΝΤΗΣΕΙΣ Σ' ΕΝΑ ΚΕΙΜΕΝΟ
- ΣΕΛ. 25 ΜΑ ΠΕΡΙΠΑΙΖΕΤΕ ΜΑΣ ΣΙΟΡ;
- ΣΕΛ. 26 ΚΑΜΗΛΑ ΚΛΑΝΕΙ ΣΤΟ ΠΕΝΤΑΚΩΜΟ
- ΣΕΛ. 27 ΓΙΑ ΤΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ
- ΣΕΛ. 28 ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟ ΣΤΟ ΜΕΤΑΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟ
- ΣΕΛ. 32 ΚΥΠΡΟΣ
- ΣΕΛ. 33 KIBRIS
- ΣΕΛ. 34 ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥΣ
- ΣΕΛ. 37 ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΗΤΗΡ ΠΑΙΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ
- ΣΕΛ. 40 ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ
- ΣΕΛ. 43 ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ ΣΑΣ
- ΣΕΛ. 46 Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΚΙΤΣΧ
- ΣΕΛ. 47 3328 ΖΗΤΩ
- ΣΕΛ. 48 ΝΑΪΛΟΝ ΝΤΕΡΙΑ & ΨΟΦΙΑ ΚΕΡΙΑ
- ΣΕΛ. 50 ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΣΙΜΟ
- ΣΕΛ. 51 ΕΝΑ ΤΡΑΙΝΟ
- ΣΕΛ. 52 ΣΠΟΝΤΕΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ
ΑΥΤΗ ΤΗ ΔΙΑ-
ΔΡΟΜΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ
ΔΙΠΛΑ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ
ΑΤΟΜΑ ΑΠΟ ΤΙΣ
ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ:
ΓΕΡΜΑΝΟΓΕΙΑ - ΥΨΟΝΑΣ
ΑΗ ΝΙΚΟΛΑΣ - ΟΜΟΝΟΙΑ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΗΡΘΕΝ - ΑΗ ΓΙΑΝ-
ΝΗΣ - ΜΕΛΟΣ - ΣΑΛΑΜΟΥ
ΚΥΒΙΔΕΣ - ΛΕΜΕΣΟΣ -
ΠΡΟΣΦΥΓΙΜΟΣ ΚΑΤΑΥ-
ΛΙΣΜΟΣ Κ. ΠΟΛΕΜΙ-
ΔΙΩΝ -

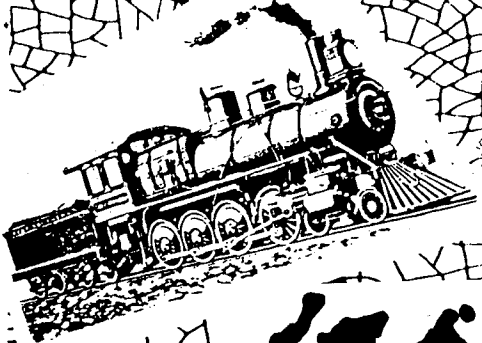
ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ
ΠΑΦΟΥ - ΚΥΨΕΛΗ ΑΘΗ-
ΝΑΣ - KING'S CROSS ΛΟΝΔΙ-
ΝΟΥ - ΣΑΝΤΑ ΚΡΟΥΣ ΚΑ-
ΛΙΦΟΡΝΙΑ ΚΑΙ Ο
ΑΚΗΣ Ο ΑΘΟΥΡΥΒΟΣ
(ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ).

5η Λεωφόρος, Νέα Υόρκη.
ΛΕΜΕΣΟΣ - ΚΥΠΡΟΣ

ΚΑΝΕΙ ΛΑΒΕΣ
ΜΕ ΚΟΛΠΑ ΚΑΡΑΤΕ
ΣΠΑΕΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΑΡΚΑ ΚΟΙΜΑΤΑΙ

ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΕΙΝΑΙ ΕΡΩΤΩΜΕΝΟ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΥΠΛΑΘΗΤΑ ΤΟΠΩΝ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ Η ΔΙΑΦΡΩΝΙΑ. ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΛΟΙΠΩΝ ΕΚΦΡΑΣΩΝ ΑΛΛΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥΣ Η ΑΝΩΝΥΜΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΚΑΙ ΜΑΡΤΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΙΒΑΛΗΣ.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝ

Η εκφωνήτρια καθισμένη στην ίδια πόζα που τη θυμούμαστε τα προηγούμενα 28 χρόνια, μας διάβασε την ανακοίνωση του κράτους μας:

"Ο ψευδοπουργός του ψευδοκράτους ανακοίνωσε ότι αεροπλάνο των ψευδοαερογραμμών κατάπεσε..."

θα ψευδοκατάπεσε, συμπεράναμε, και ξαναυυστάξαμε.

Το "ψευδό" δεν έχει γίνει σουξέ τελευταία - απλώς το π'άνεις ότι η υπηρεσία ραδιο-τηλεοπτικής κατασκευής υπακούων πολιτών παραγαπάει αυτή τη λέξη. Και μη μου πεις τώρα ότι "τι στο καλό, πως μπορεί να είναι ψευδό ένα κράτος με τόσους μπάτσους, 40 χιλιάδες στρατό, γραφειοκρατία, κλπ.". Είναι ψευδό. Ετσι μας είπαν, έτσι πιστεύετε.

Και το δικό μας, άμα το ψάξεις, ψευδό είναι, από μία άλλη άποψη. Στην κοινωνιολογία λ.χ. ο ορισμός του κράτους είναι ένας οργανισμός με "νόμιμο μονοπώλιο βίας". Ε, εμείς λέει η ιστορία τέτοιο κράτος δεν έχουμε. -ως γνωστόν καμιά βία δεν εξασκείται πάνω μας. Μην ακούτε τώρα τα "ψευδά" ότι τάχα οι στρατιώτες μας κάνουν απόπειρες αυτοκτονίας ή ότι οι μπάτσοι δέρνουν κόσμο σε αστυνομικούς σταθμούς, ότι η εθνοφυρά μας όπως όλοι οι στρατοί του κόσμου είναι πρώτα απ' όλα όργανο διασφάλισης της εσωτερικής εξουσίας του κράτους. Ψευδοπροπαγάνδα των ψευδοαναρχικών, και ελπίζομε να μην πιστεύετε ότι το ψευδοπραξικόπημα της 15 του Ιούλη ήταν τίποτε άλλο από παρεξήγηση -μη σας μπει καμιά ιδέα δηλαδή ότι ήταν η πιο δυναμική έκφραση του κυπριακού φασισμού -παντελώς ψευδοπληροφορίες που διαδίδει ο ψευδοθεωδώρακης των ψευδοΑθηνών (ο πραγματικός θεωδώρακης των πραγματικών Αθηνών του πραγματικού Ελληνισμού άλλα έπρεπε να λέει και άμα δεν το πιστεύετε έχουμε και ψυχιατρεία με ψευδοηλεκτροσόκ).

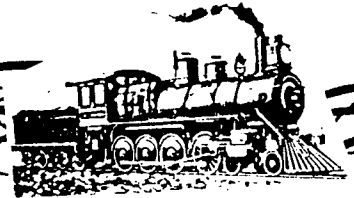

Ψευδοθεατής

Το κυπριακό κράτος (η Δημοκρατία) είναι ψευδό και από μία άλλη άποψη, όπως θα σας πληροφορήσει η ορδή των μπάτσων της συνείδησης. Είναι ψευδό γιατί βγήκε απ τη Ζυρίχη και όχι απ τον Παρθενώνα, γιατί οι κυπράιοι δεν ήθελαν την ανεξαρτησία το 60 (το ότι την ψήφισαν 100% είναι ψευδοφαινόμενο). Ψευδή επίσης είναι η φημη ότι το κυπριακό κράτος επανδρώθηκε απ' τους ήρωες της ΕΟΚΑ. Ψευδό γιατί οι ήρωες ήθελαν ένωση, έτσι δεν είναι; Ο Γιωρκάτζης και όλοι οι υπουργοί και τμηματάρχες των υπουργείων δημιουργήθηκαν απ το πλανητικό κέντρο ζωής το 1960. Ψευδό είναι ας πούμε το ότι αυτό το κράτος και οι ιδεολογικοί του μηχανισμοί (σχολεία, κατηχητικά, ράδια, τηλεοράσεις, στρατός) είχαν σαν απότερο στόχο τη δημιουργία Ελλήνων προσκόπων. Άμα νομίζεται ότι σας έκαναν πλύση εγκεφάλου στα σχολεία

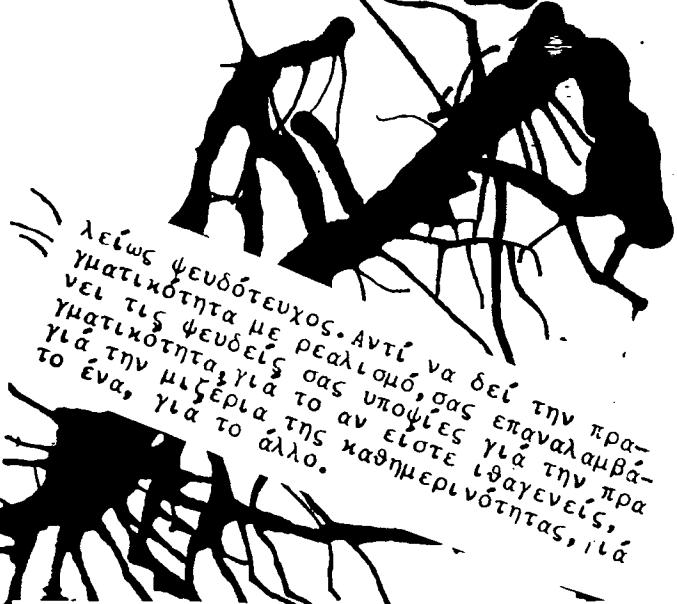
(τα ελληνοχριστιανικά μας σχολεία!) γιατί σας αποβάλλαν απ' την τάξη επειδή μιλούσατε κυπριακά η φάγατε καφόνι στον στρατό γιατί δεν ήσαοταν αρκετά Έλληνες, έχετε ψευδή συνείδηση. Καί μη νομίζετε ότι αυτά τα λένε μόνο οι φαούστες. Μαξεριστικά περιοδικά του στυλ Αντί και Ρήξη δημοσιεύουν τέτοιες αλήθειες. Καί δεν είναι πούσαν καλαμαράδες χαμπάρι δεν έχουν για τους ιθαγενείς εδώ πέρα. Δεν διαβάσατε την Επίκαιρη των αντιιμπεριαλιστών μας πού αφιερώναι 1-6 σελίδες βδομαδιατικά στους Κούρδους πού δεν μπορούν να μιλαν τη γλώσσα τους καί η καταπίεση της κυπριακής διαλέκτου τους φαίνεται αναγκαία μα τους αγώνες τους; Διότι η κυπριακή διάλεκτος είναι ένα ψευδές φαινόμενο-αν νομίζετε ότι τη μιλάτε απλώς ονειρεύεστε. Δεν υπάρχει. Ρωτήστε τους διανοούμενους της Επίκαιρης-καί αν είστε γυναίκα ρωτήστε επίσης να σας εξηγήσουν γιατί φεμνισμός σημαίνει ότι πρέπει να ενταχτείτε στον πιο πατριαρχικό οργανισμό πού υπήρξε ποτέ- το στρατό. Οποιοσδήποτε υποψίες έχετε ότι η κρίση του αριστοκρατικού εθνικισμού τον οδηγεί στον νεοφασισμό (όπως τον Μπενίτο το 1916) είναι ψευδής. Το λεν οι διανοούμενοι μας καί το κράτος πού ακουεί τους Επίκαιρους καί φτιαχνει τάγματα επιφυλακής η εκφραση "στρατικοποίηση της κοινωνίας" είναι επίσης ανύπαρκτη καί ψευδής. Οι Έλληνες τέτοια δεν κάνουνε.

Ελπίζουμε επίσης να μη συγχίζετε απ' την ιστορική διαστρέβλωση πού παρατηρείται τελευταία. Βγαίνουν κάτι τύπισες καί λένε ότι η ΕΟΚΑ σκότωσε τους συζύγους τους το '58 γιατί ήταν αριστεροί. Καί οι ψευδοαναρχικοί λένε ότι η περίοδος 58-63 ήταν η πρώτη περίοδος "λευκής τρομοκρατίας" απ' τα καπετανατά της ΕΟΚΑ καί της ΤΜΤ. Ψέματα. Το ότι κατά τύχη η ΕΟΚΑ σκότωσε περισσότερους κυπρίους παρά άγγλους, το ότι έφτιαξε ένα καθεστώς πιο αποικιακό απ' το προηγούμενο, με 3 κράτη αφεντικά, το ότι σ' όλες τις διακοινοτικές ταραχές οι νεκροί των Τ/Κ ήταν περισσότεροι από τους νεκρούς των Ε/Κ, παρ' ότι οι πρώτοι ήταν μόνο το 1/4 του πληθυσμού, - όλα αυτά είναι ψευδείς συνδέσεις. Ψευδολογία της ψευδοπληροφόρησης, των ψευδοκυπραίων, της ψευδομειοψηφείας, των ψευδοαναρχικών.

Απ' την άλλη είναι επίσης ψευδό να νομίζετε ότι ο κ. Βασιλείου εκπροσωπει οτιδήποτε άλλο εκτός από ένα ανεξάρτητο πρόεδρο εκλεγμένο απ' το κόμμα της πατριωτικής συνείδησης. Μη σας περάσει δηλαδή η ιδέα ότι ο κ. Βασιλείου καί η "Αλλαγή" του είναι πραγματικά ιστορικά φαινόμενα πού φανερώνουν τα αδιέξοδα καί το ξεφτίλισμα του ηττημένου επαναστατικού κινήματος του '48, -ψευδό. Το ΑΚΕΛ θα απελευθερώσει τους εργάτες, ο ΔΗΣΥ τους Έλληνες, ο Ντεκτας τους Τούρκους καί η Εκκλησία τις ψυχές σας. Όλα τα άλλα είναι ψευδά καί το λένε καί τα βιβλία του γυμνασίου.

Αυτό το τραίνο, λοιπόν, είναι ένα τε

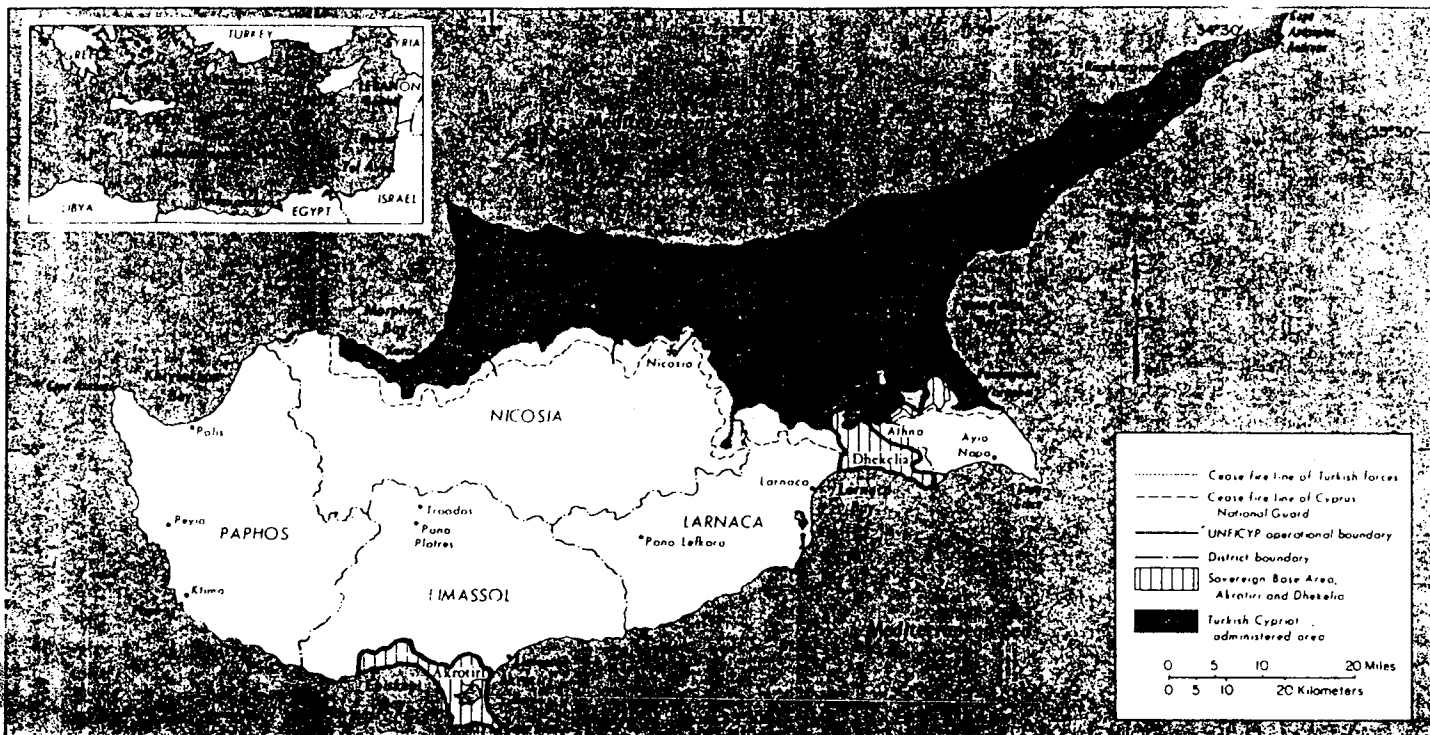
Λείως ψευδοτεύχος. Αντί να δει την πραγματικότητα με ρεαλισμό, σας επαναλαμβάνει τις ψευδείς σας υποψίες για την πραγματικότητα, για το αν είστε ιθαγενείς, για την μεζερία της καθημερινότητας, για το ένα, για το άλλο.

Έτσι κι αλλιώς αυτό πού μας έτρωγε καθώς βγάσαμε αυτό το τεύχος ήταν το παντελές ψευδοφαινόμενο ότι για πρώτη φορά στην ιστορία του πλανήτη το κλίμα άλλαξε λόγω της μόλυνσης. Στα ψέματα πού ζούμε, εμείς το θεωρήσαμε σαν γεγονός μοναδικό στην ιστορία. Ε, ύστερα ήπιαμε λίγο, γράψαμε τα ψέματα μας, φιλοερωπευτήκαμε πάλι, κοιτάξαμε τους τοίχους της κόλης 8 χρόνια τώρα γεμάτους γραφίτι και τον κόσμο να πηγαίνει στην δουλειά του λες καί τίποτα δεν έγινε. Μας ήρθαν καί οι συνηθισμένοι πιά αργόσχολοι πού τόχουν κάνει επάγγελμα να φτύνουν τον εαυτό τους δημόσια επειδή κάποτε πίστεψαν σε μιá επανάσταση (εκεί να δεις ψευδό) να μας πούν τον πόνο τους σε στυλ ειρωνίας

για το κόλλημα και με την επανάσταση; Εμείς κυτάμε τον πλανήτη σε σχέση με τις βάσεις των Εγγλέζων, τη Λεμεσό χωρίς τραίνα, ακούμε για τον Ο. Νόρθ πού είχε σχέδια να κάνει πραξικόπημα στην Αμερική καί να κυρήξει πυρηνικό πόλεμο καί χαμογελούμε όπως κάντα. Για μας το πρόβλημα του ψευδού είναι τώρα πιά ζήτημα ήθους καί αξιοπρέκειας στην εποχή της παρακμής. Καί όπως κάθε παρακμή, η θα οδηγήσει στην ανγέννηση η στο τέλος αυτή τη φορά. Οι κολλημένοι της επανάστασης, οι προβληματικοί, τα ΥΡΟ, οι αναρχικοί, οι απροσαρμοστοί της δεκαετίας του '80, τον πόνο του ψευδού τον ζήσανε πιο έντονα, γιατί καί ο έρωτας τους με τον πλανήτη, τα τραίνα καί την Κύπρο είχαν κάντα ένα παιδικό κάθος, πού στην αδυναμία του να εκφραστεί ακολουθούνε το LOU REED FOR A WALK ON THE WILD SIDE.

Αν το ψέμα εκραγεί σε σχήμα μανιταριού, γαλανόλευκων η μισοφεγγαρωτών νησάλη, η απλά κεδάνουμε από ηλικία, εμείς την τραγωδία τη ξέρουμε, γι αυτό πήραμε το τραίνο του χιούμορ-έστω κι αν σοβάρεψε κι αυτό τελευταία. Το τελευταίο μας χαμογελάει θάνατο απ' το ψευδοανέκδοτο "Εμείς σας τάπαμε".

ΑΥΡΙΟΣ

ΤΑ ΤΡΙΑ ΚΡΑΤΗ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ: "ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ"
 "ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ Β. ΚΥΠΡΟΥ"
 "ΑΓΓΛΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ"

**ΕΞΕ ΟΛΑ ΤΑ
 ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ
 ΑΠΟ ΤΗ ΚΥΠΡΟ.....**

Αρχίγαν δει πάλι οι συνομιλίες. Τώρα
 ίσως τα βρούνε τα διάφορα κράτη - υγεία
 είναι το διεθνές γενάριο οπότε....
 Αβε που μας βαρέθηκαν
 όλοι. Αλλά να το θυμάστε:
 Η Κύπρος έχει τρία κράτη, 6
 βημαίες (Ελληνική, Τουρκική,
 Κυπριακή, Τουρκοκυπριακή, Αρ-
 ζβική και ΟΗΕ), 6 στρατούς κλπ.
 Οι συνομιλίες είναι για να ξανα
 κανονιστούν τα μοιράσματα
 και τα μερίσματα απ' το αμι-
 πελοχωράφι Κύπρος. Όπως
 πάντα άλλοι ενοχλούν και αλ-
 λοι υπογράφουν για μας.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΜΠΗ

Η ΑΛΜΑΓΗ, Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

1.

ΕΦΗΕΝ Ο ΠΛΗΓΑΣ ΜΟΥ ΤΖΙ' ΑΦΗΚΕΝ ΜΑΣ

Ο Γιώργος (ο μέλλον πρόεδρος) κύταξε τις κάμερες με εκείνο το αβίο ύφος του και μπροστά σ' ένα κοινό που πασχίζε να βγάλει άκρη με τον εκλεκτό εκατομμυριούχο της Αμελικής γραφειοκρατίας, έλεγε η θυμόταν τη ζωή του. Τότε που σπούδαζε στη δεκαετία του '40 και ο παπός του του ανακοίνωσε ότι θα έφευγε για τα ελληνικά βουνά να γίνει γιατρός για τους αντάρτες που πολεμούσαν τον εθνικόφρονα φασισμό των Αθηνών και της Μακρονήσου. Ο "παπός" ακολούθησε τον ηττημένο στρατό του ΚΚΕ στις Ανατολικές

ΠΑΠΑ....
ΟΙ' ΝΑ ΦΥΓΕΙΣ
ΤΖΙΑΙ ΝΑ ΜΑΣ
ΑΦΗΚΕΙΣ..

χώρες και ο Γιώργος, παιδί αριστερό οικογένειας, σπούδαζε στη Βουδαπέστη Μαρξιστική οικονομία και ύστερα τράβηξε για τη Δύση και έμαθε πως ο καπιταλισμός εξισορροπά τις τιμές με την ελεύθερη αγορά. Ο Γιώργος, παιδί του ηττημένου δημοκρατικού κινήματος της δεκαετίας του '40 ακολούθησε τη πορεία που ακολούθουν πάντα οι ηττημένοι στην κοινωνική σύγκρουση - έψαξε να συμβιβαστεί, να τα βολέψει, να ζήσει. Δούλεψε από καλουφιής μέχρι δεξαχειριστής εκατομμυρίων και στα τέλη της δεκαετίας του '80, το κόμμα που έμεινε σαν η ζωντανή μνήμη της ήττα του '48, τον κάλεσε να αναλάβει την εξουσία. Ο Γιώργος τώρα πιά είχε ξεχάσει τη δουλειά στα κτίσματα και πίστευε ότι ο λαός χρειαζόταν ένα νέο καλό αφεντικό με κατανόηση. Και επειδή κάπου στα παιδικά ασυνείδητα του Γιώργου υπήρχαν ακόμα οι αναμνήσεις των ονείρων ενός άλλου κόσμου, κάπου, έστω και στην άγνοια του, ξύπνησε μερικά κομματάκια ελπίδας στο συντοπίτες του και η αριστερά στην Κύπρο (Κομμουνιστές και σοσιαλιστές) κέρδισαν για πρώτη φορά τις εκλογές.

Το βράδυ της "νίκης" η εκτόνωση στις κεντρικές πλατείες των πόλεων της νότιας Κύπρου είχε μια ένταση που θυμίζε την επιστροφή του ιστορικού αριστού. Δεν ήταν μόνο η νίκη της "αριστεράς", ήταν και η πρώτη φορά που ένας Ιθαγενής (Ιθαγενής που τα κατάφερε στον κόσμο των αφεντικών), εκλεγόταν πρόεδρος. Και ο Μακάριος Ιθαγενής ήταν αλλά επέμενε ότι γεννήθηκε κάτω απ' τις στήλες του Ολύμπιου Δία στην Αθήνα και όχι στην Παναγιά της Πάφου.

Ο Γιώργος τέτοια δεν ήξερε. Ήξερε οικονομικά και ήρθε να κάνει επιχείρηση την πολιτική - και η απλοϊκότητα του στον κόσμο του ρουσοφτιού άρχισε να γοητεύει.

Δημοσιογράφος: Κύριε Πρόεδρε, όταν θα πάτε στη Νέα Υόρκη θα έχετε συνομιλίες με τον κύριο Οζάλ;"

Γιώργος: "Ε... στον ίδιο τραπέζι θα πούμε και καμμιά κουβέντα;"

-Όπως είπε και ένας κυπραίος πίνοντας τον καφέ του:

"Έν καλός σιόρ, έννεν περ'άφανος!"

2. Η ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΕ ΤΗ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ

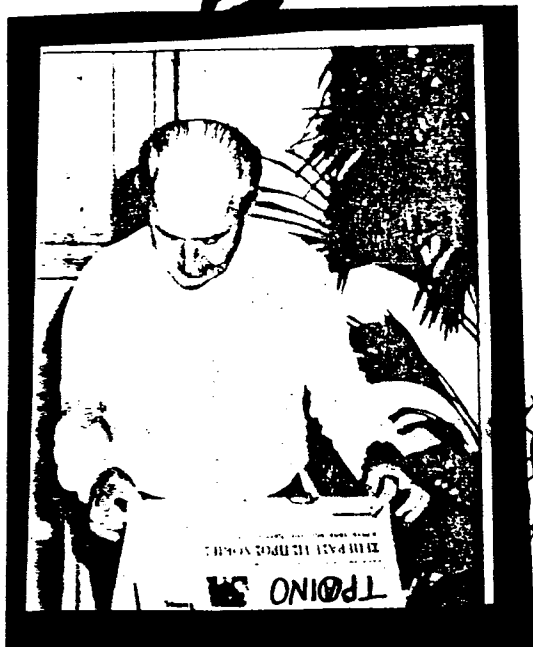
Η προσωπική ιστορία του κ. Βασιλείου αντανακλά σε μία διάσταση την πορεία μιας ολόκληρης κοινωνικής ομάδας - εκείνου του κομματιού της εργατικής τάξης και των "προοδευτικών" μεσαίων στρωμάτων, που έφτιαξαν την αντιφασιστική συμμαχία της δεκαετίας του '40 και που τόλμησαν για μερικούς μήνες, απ' το '44 ως το '46 να ονειρευτούν μία άλλη κοινωνία. Κάποτε η ιστορία θα γράφει ότι η ήττα και τα αδιέξοδα αυτού του κινήματος είχαν ήδη προβλεφθεί με την ήττα της Ισπανικής Επανάστασης το '37-'38. Το παιχνίδι ξαναπαίχτηκε απ' το '46 ως το '48 σ' όλη την Ευρώπη. Η πόλωση ανάμεσα στους

Σταλινικούς και τα τοιράκια των Αμερικανών (η θεαματική αντιπαράθεση της "δημοκρατίας" με τον "σοσιαλισμό") διέσπασαν το κίνημα, για να ακολουθήσει η ανοιχτή κρατική βία, η "λευκή τρομοκρατία" και η γκεττοποίηση των εργατών στα Κ.Κ. Το '48 ήταν η τελευταία έκρηξη αυτού του κινήματος, που στην Κύπρο σημάδευτηκε από ένα κύμα απεργιών και συγκρούσεων με την άρχουσα τάξη, την εκκλησία, τους Άγγλους, και σ' αυτό το συνασπισμό συντηρητικών μεσαίων που λέγεται "δεξιά". Και όποιος δεν καταλαβαίνει τι έγινε το '48 στην Κύπρο και πως η ταξική-κοινωνική ήττα εκείνης της χρονιάς θα αντανάκλασε στην κυπριακή ιστορία, θα αντανάκλασε στα μικρο επεισόδια της δεκαετίας του '50 (πρώτες Απριλίου, Ζυρίχες, κλπ.).

7
 Το πηχημένο εργατικό-δημοκρατικό κίνημα ακολούθησε μία διπλή πορεία: στη μαζική του έκφραση έμεινε ως το '68 (και στην Κύπρο μέχρι σήμερα) γκετοποιημένο και κατελυμένο απ' τις γραφειοκρατίες των "αριστερών" κομμάτων. Παρά το ότι αυτά τα κόμματα διατήρησαν μία επαναστατική φρασεολογία και συμβολισμό, στην ουσία άρχισαν να λειτουργούν σαν δεκανίκια της εξουσίας διαπραγματευόμενοι τους μισθούς και τους ψήφους των εργατών-οπαδών τους στο παζάρι των κοινοβουλίων. Η μετατροπή αυτή των οργανισμών/συντεχνιών/κομμάτων σε διαπραγματευτές αντικατοπτρίζει και τις ατομικές επιλογές μιας γενιάς προδομένης και πηχημένης. Με την οικονομική ανθιση του '50 και του '60, οι εργάτες άρχισαν να ζητούν το μερίδιό τους στον καταναλωτικό παράδεισο του "νέου" καπιταλισμού.

Στην Κύπρο οι εξελίξεις ήταν ανάλογες στα πλαίσια της αποικίας. Μετά την ήττα του '48 το ΑΚΕΛ γίνεται συνειδητά ουσιαστικά της εκκλησίας-έθναρχίας με σχιζοφρενικά συνθήματα του στυλ "ένωση και μόνο ένωση". Αν οι άποδοι έλληνο-ελληνική κυβέρνηση θα γλοι έτοιμοι για την πλάκα κυπριακή την "απαίτηση", οι μισοί κυπριακοί θα κατέληγαν σε στρατόπεδα συγκεντρωσεως του Μακρονήσου. Και απ' το '58 ως το '63, όταν οι δολοφονίες αριστερών έγιναν το όργανο θεμελίωσης του κράτους των νεοελλήνων και νεοτουρκών, το κόμμα όπως πάντα διαμαρτυρήθηκε και μετά το ξέχασε. Αλλά είπαμε, χρεώαζόταν η θέση του σαν το κόμμα μιας β' κατηγορίας πολιτών. Πρόαγε το μήθος ότι με βάση το σύνταγμα της Ζυρίχης δεν μπορούσε να κερδίσει την εξουσία και όταν πήρε 43% στις εκλογές του '70, κανένας δεν απόρησε γιατί το κόμμα της πλειψηφίας εξέλεξε μόνο 9 από τους 35 βουλευτές.

Το ΑΚΕΛ είχε γίνει συνειδητά ο διαπραγματευτής των εργατών που ήταν εγκλωβισμένοι (για αυτοάμυνα και επιβίωση) στις οργανώσεις του. Έτσι, ενώ κληρονομήσε τις χιλιάδες στα συλλαλητήρια του Μακαρίου, άφησε ταυτόχρονα τον κ. αρχιεπίσκοπο να μιλά μόνο στη δεξιά και να μεταχειρίζεται δημόσια την αριστερά σαν λεπρούς. Οι διαβροές προς την ΕΔΕΚ και τον αριστερισμό της (τότε) δεν άλλαξαν ιδιαίτερα την πολιτική του ΑΚΕΛ. Ήταν ένας τεράστιος πολιτικός και οικονομικός οργανισμός με επιχειρήσεις, εργοδοτήσεις, κλπ. που είχε άμεσα συμφέροντα στη διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης. Γι' αυτό και πρωτοστάτησε στις συμφωνίες για μειώσεις μισθών μετά το '74 και συνέχισε μέχρι το '88 να υποστηρίζει κεντροδεξιούς προέδρους. Το ΑΚΕΛ ήταν μια οικιωδής κυβέρνηση ανάμεσα σ' ένα τεράστιο κομμάτι του πληθυσμού και προσπαθούσε να διαφυλάξει την εξουσία του. Απ' αυτή την άποψη ήταν ο πιο έξυπνος οργανισμός εξουσίας γιατί κατάλαβε από χρόνια ότι το κεντρικό κράτος προϋπόθετε περισσότερους κερδές παρά κέρδη.

8

Στο ατομικό επίπεδο ο κόσμος πού ζούσε και κυκλοφορούσε σ' αυτή την παράλληλη ακελική κοινωνία δέχτηκε το σοκ του εκμοντερνισμού - να περάσουν μπροστά απ' τα μάτια σου 300 χρόνια ευρωπαϊκής ιστορίας μέσα σε διάστημα 30 χρόνων. Αλλά με τους οργανισμούς αλληλοβοηθείας πού είχαν φτιαχτεί παλιά (συναιτεριολογία, συντεχνιακά ιατρεία, γραφεία εργασίας, σύλλογοι) γνώρισαν μία σταθερή οικονομική άνοδο. Έτσι το κόμμα έφτασε να είναι ο τρίτος οικονομικό κράτος και την εκκλησία) οικονομικός οργανισμός στο νησί. Ταυτόχρονα ένα μεγάλο μέρος των μεσαίων στρωμάτων και της νέας αυτοδημιούργητης αστικής τάξης βγήκε απ' αυτή την ακελική κοινωνία. Ο κ. Βασιλείου είναι το

κ. Βασιλείου, παιδί αριστερής οικογένειας (η "νίκη" και η αυταπάτη) αυτοδημιούργητος καπιταλιστής, υποσχόμενος την αλλαγή και την ορθολογικοποίηση-αξιοκρατία. Και στο

βαθμό πού μπορεί, αυτό θα ήθελε να κάνει. Αλλά Γιωργακη έχει κι η ιστορία τους δικούς της δρόμους.

3.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΜΠΗ

Η εκλογή του κ. Βασιλείου είναι απ' αυτή την άποψη ιστορική. Είναι ανάλογη με την εκλογή του Παπανδρέου στην Ελλάδα, του Γκονζάλες στην Ισπανία, του Μιττεράν στη Γαλλία. Εκλέχτηκε με τους ίδιους πολιτικούς ψήφους (σοσιαλιστές-κομμουνιστές) και ιστορικά εκφράζει την άνοδο στην εξουσία του λειψανου της επανάστασης της δεκαετίας του '40. Το ότι δεν υποσχέθηκε και του πουλιού το ότι δεν υπακούει όπως οι ευρωσοσιαλιστές ίσως νάχει με το γενικό προσγείωμα των κυπρίων. Αλλά η αλλαγή είναι πραγματική. Μιλ. αμε ξαφνικά στην Κύπρο για νομιμοποίηση της ομοφυλοφιλίας, για νομοσχέδια "ελεύθερης ραδιοφωνίας"-ότι και

κλασικό παράδειγμα. Το ΑΚΕΛ αναγκάστηκε να μπει στο παιχνίδι των προεδρικών εκλογών για 3 λόγους:

1) Η γραφειοκρατικοποίηση του είχε φτάσει στη δεκαετία του '80 σε τεράστιο βαθμό εσωτερικής σαπίλας, οι εκλογές ήταν μία διέξοδος, μία "ποδοσφαιρική νίκη" όπως τα απώτα πρωταθλήματα της "Ομόνοιας", πού θα εμπόδιζε τη συρρίκνωση στο στυλ του γαλλικού ΚΚ.

2) Οι αντιδράσεις στη βάση του κόμματος και της εργατικής τάξης πού άρχισαν να φαίνονται απ' το '86 με αυθόρμητες απεργίες, έντονες συζητήσεις στο συνέδριο του κόμματος, μετακινήσεις ψήφων στις εκλογές κλπ., σημάδεψαν την εμφάνιση νέων αισθημάτων και κινήσεων (και ιδιαίτερα μίας νέας γενιάς) ανάμεσα στον κόσμο πού δεν δεχόταν πια να ζει σαν πολίτες β' κατηγορίας. Απ' αυτή την άποψη η ακελική γραφειοκρατία σπρώχτηκε στις εκλογές κάτω απ' την πίεση των ιθαγενών οπαδών της πού δεν ήταν πια τόσο εύκολα διασθεσιμένοι να διαπραγματευτούν την αξιοπρέπεια τους για επιβίωση.

3) Απ' την άλλη, η αποτυχία του ΔΗΚΟ να λειτουργήσει σαν ένας "συλλογικός Μακάριος" - δηλαδή μία εξουσία πάνω απ' τις άλλες (το ΔΗΚΟ έγινε το κλασικό κόμμα της Μακαριακής δεξιάς, -ρουσφετολογία, φανφάρα και το αιώνιο θράσος των ανθρώπων πού θεωρούν την εξουσία δικαίωμα κληρονομικό). Έτσι το ΑΚΕΛ στράφηκε στα δικά του παιδιά-αριστερούς της τώως αριστερούς νέους αστούς πού έχουν γενικές και συναισθηματικές συμπάθειες με την αριστερά αλλά και πού είχαν αρχίσει να απηυδούν με τη σαπίλα των κρατικών γραφειοκρατιών και των παραδοσιακών άρχουσων τάξεων. -Έτσι βγήκε ο

νάσαι, μόνο η συζήτηση σου δίνει την αίσθηση μίας άλλης εποχής. Και την αλλαγή, τη νιώθεις παντού - ένας παραληρησμός με την περεστρόικα του Γκορμπατσοβ δεν θάταν επίσης άτοπος. Η κοινωνία

ΚΥΠΡΑΙΟΣ ΤΡΑΒΕΣΤΙ ΕΝ
ΑΝΑΜΟΝΗ ΛΥΣΗΣ.....

νία, μετά την πλήξη του ΔΗΚΟ, ανοίγεται
καί ψάχνεται - και φυσικά το ΑΚΕΛ είναι
το κέντρο των συζητήσεων σήμερα.

Είναι αναγκαίο να δει κανείς ότι η αλ-
λαγή έγινε, ότι όπου ήταν να πάει το
ΑΚΕΛ πήγε. Οι προδιαγραφές του πολιτι-
κού παιχνιδιού τώρα είναι η ανάπτυξη
ενός διπολικού πολιτικού συστήματος
(του ΑΚΕΛ με το ΔΗΣΥ) όπου κανείς δε
θα μπορεί να έχει πλειοψηφία (λόγω των
μικρών κομμάτων) αλλά οι βασικές αρχές
της πολιτικής συζήτησης θα καθορίζον-
ται απ' αυτούς τους δύο οργανισμούς.
Στον οικονομικό τομέα ο κ. Βασιλείου
έχει ήδη δείξει ότι θα προσπαθήσει να
διατηρήσει το κράτος της ευημερίας με
ένα ανοιχτό αγοράς-αμοιγμά που ε-
ξυπηρετεί τα συμφέροντα της τάξης του
-των νέων ανερχόμενων αστών. Για την
ώρα βέβαια όλα είναι ήσυχια γιατί ο κό-
σμος νιώθει μια κρυφή γοητεία απ' αυτό
τον απλοϊκό ιθαγενή που εκλέγηκε πρό-
εδρος, ακόμα και οι ακροδεξιοί, που για
πρώτη φορά αντιμετωπίζονται με ισομε-
ρή τρόπο απ' το κράτος απέναντι στο Μα-
καριακό κατεστημένο. Αλλωστε ποιος θα
κατηγορήσει έναν πονηρό άνθρωπο για
προδοσία; Όλοι κρατούν την ανάσα τους
για το Κυπριακό και ο κόσμος ακόμα
δεν πιστεύει ότι όντως αλλάζει η κατά-
σταση.

9
Αλλά οι νέες αντιστάσεις μαζεύονται, -
απ' τις υπόγειες αλλαγές στις υποκουλ-
τούρες της νεολαίας, τις νέες αναζητή-
σεις, τις εργατικές διεκδικήσεις, την
αντίσταση στο στρατό. Σπασμωδικά ακό-
μα, αλλά μαζεύονται. Καί αν αυτή η ανά-
λυση έχει ένα στόχο, είναι να μην έχω
αυτές οι κινήσεις αυταπάτες για τα κό-
μματα (ιδιαίτερα της Αριστεράς). Ο ισ-
τορικός προοδευτισμός τους έληξε με το
πανηγύρι στην Πλατεία Ελευθερίας όταν
νίκησαν τη δεξιά. Τα **κοινωνικά κινήμα-
τα** του μέλλοντος πρέπει να ξεπεράσουν
τους θεαματικούς διαχωρισμούς αριστε-
ρός-δεξιός του τώρα και να πιάσουν την
παλιά ιστορία ξανά, αλλά, στο μεταμοντέ-
ρνο χωρόχρονο που θα παίξουμε το μπα-

λάκι μας, τα χρώματα θάνατι διαφορετικά
- το ίδιο και οι κινήσεις. Καί ο Γιωργά-
κης βέβαια θα καταλάβει ότι η εικόνα
του καλού νοικοκύρη και οι νόμοι της
ελεύθερης αγοράς έχουν τα όρια τους.
Όπως πάντα, θα τα ξαναπούμε.

Απο Τον Ακυρηχτο Πολεμο Των Τοιχων

- Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΖΑΛΗ
- ΑΣΠΙΡΙΝΕΕΕΣ

ΟΛΛΑΝΔΟΙ ΚΑΙ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΙ
Vs
ΕΛΛΗΝΕΣ

ΦΩΤΟ - ΤΡΑΙΝΟ

ΑΤΕ ΠΑΛΕ...
ΕΣΟΥ ΜΑΣ
ΕΛΕΙΠΕΣ ΤΩΡΑ

ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΕΝΑΣ
ΜΑΝΝΟΣ ΟΠΩΣ
ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΤΖΙΑΙ
ΤΩΡΑ...

ΑΝ ΣΕ ΔΕΙ Ο
ΑΡΦΟΣ ΣΟΥ
ΗΜΤΑΜΠΟΥ ΝΑ
ΝΟΜΙΣΟΥΝ
ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ, ΤΙ ΚΑΜΝΕΙΣ
ΕΙΣΑΙ ΚΑΛΑ; ΕΤΕΛΕΙΩΣΕ
Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΟΥ;

ΚΑΛΑ ΕΙΜΑΙ, ΦΕΡΕ ΚΑΝΕΝΑ
ΤΣΙΑΡΟΝ ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΕΝ
ΜΑΣ ΘΩΡΕΙ Ο ΤΖΙΗΡΗΣ ΜΟΥ.

ΑΨΕ ΜΟΥ ΤΟΝ ΤΣΙΑΡΟΝ ΡΕ
ΤΤΟΦΗ ΤΖΙΑΙ ΜΕΝ ΜΕ ΖΑΛΙ-
ΖΕΙΣ.

ΕΝ ΤΑ ΟΙΚΟ-
ΠΕΔΑ ΠΟΥ ΑΓΑ-
ΠΑΣ ΡΕ ΤΖΙΗΜΗ-
ΣΜΕΝΕ!! ΖΕΡΟ
ΣΕ ΕΓΩ

ΑΤΕ ΝΑ
ΤΗ ΠΕΙΖΕΙΣ
ΤΩΡΑ...

ΜΑ ΡΕ ΤΤΟΦΗ ΓΙΑ-
ΤΙ ΠΑΝΤΡΕΥΚΟΥΜΑΣΤΕ
ΤΕΛΙΚΑ;

ΜΑ ΑΦΟΥ ΑΓΑΠΟ
ΣΕ ΝΙΚΗ ΜΟΥ!

ΤΖΙΑΙ ΜΕΝ ΤΡΕΜΕΙΣ
ΠΟΥ ΤΟΝ ΦΟΝ ΣΟΥ.
ΕΠΗΑΣΙΝ ΟΥΛΛΟΙ
ΣΤΗΝ ΜΑΠΠΑΝ.

ΤΖΙΑΙ ΝΙΚΗ ΜΟΥ ΝΑ
ΚΑΜΕΙΣ ΤΖΙΑΙ ΤΖΙΗΝΗ
ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΟΡΑΦΗΝ.
ΓΙΑΤΙ Η ΜΑΝΑ ΜΟΥ ΕΝ ΤΖΙΑΙ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΝΑ ΚΑΜΕΙ ΜΥΦΗ
ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΗ. ΕΝ ΝΑ ΜΕ
ΦΑΕΙ.

ΕΤΣΙ ΛΑΛΟΥΝ ΟΥΛΛΟΙ ΑΔΑ
ΕΝ ΤΖΙΑΙ ΠΟΛΛΟΚΑΤΑΛΑ ΒΑ
ΠΟΤΤΕ ΜΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΣΟΥ ΠΟ
ΤΗΝ ΑΔΗΘΕΙΑΝ.....

Ε! ΤΖΙΑΙ ΥΣΤΕΡΑ
ΝΙΚΗ ΜΟΥ ΗΝΤΑ ΠΟΝ
ΝΑ ΚΑΜΟΥΜΕΝ, ΑΦΟΥ
ΕΝ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ
ΖΩΗΣ ΤΟΥ
ΑΔΕΡΦΟΥ

ΟΙ ΜΑΝΑ
ΜΟΥ, ΕΝ Ο
ΠΙΟ ΜΑΝΝΟΣ
ΠΟΥ ΜΟΥ Ε-
ΠΡΟΖΗΝΗΣΙΑΝ
ΟΣ ΤΩΡΑ!!

Ε! ΤΖΙΑΙ ΑΤΕ ΤΖΙ' ΕΝ ΕΠΑΝΤΡΕΥΤΗ-
ΚΑΜΕΝ, ΤΙ ΘΑ ΚΑΜΟΥΜΕΝ, ΠΟΣΑ ΕΡΤΑ
ΝΑ ΔΕΙΣ ΣΤΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΝ, ΠΟΣΕΙ
ΦΟΡΕΣ ΝΑ ΒΑΡΕΘΕΙΣ ΟΠΟΥ
ΣΤΕΚΕΤΑΙ ΤΖΙΑΙ ΟΠΟΥ ΚΑΘΕΣΑ;

Ε! ΤΖΙΑΙ ΜΑΖΙ
ΕΝ ΘΑ ΒΑΡΚΟΥ-
ΜΑΣΤΕ;

ΝΑΙ ΑΛΛΑ ΕΝ ΘΑ
ΤΟ ΖΕΡΟΥΝ ΟΙ
ΑΛΛΟΙ.....

ΤΕΛΟΣ

Στο επόμενο τεύχος ένα καινούριο φωτορομάντζο

« **ΟΝΕΙΡΑ, ΟΝΕΙΡΑ** »

ΖΕΥΚΑ Ρώμα ΤΑ

Όσοι παρακολούθησαν το τραίνο από το ξεκίνημα του θα διάβασαν ίσως στο πρώτο τεύχος ένα κείμενο για τη Λεμεσό. Αυτοσαρκασμός, όνειρο ίσως, ή ουτοπία, μη "σας ξεγελά", γιατί η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική και σ' αυτό εδώ το τεύχος σας προσφέρουμε μία γύση πραγματικότητας. Ετοι για να μη μας κατηγορούν κιόλας ότι πετούμε συνέχεια στα σύννεφα. Ξέρουμε και να παρπατάμε, αφού ρε πούστη μου το ποδήλατο μας μία ζωή ήταν με τρυπημένα λάχιστα.

Κάπου άμα λέει ο Καμύ ότι το μόνο σοβαρό φιλοσοφικό πρόβλημα είναι η αυτοκτονία, έχει δίκαιο ο άνθρωπος και το πόσο δίκαιο έχει το καταλαβαίνεις άμα αποφασίσεις να ζήσεις στην Κύπρο, ιδίως άμα αρκένκει ο χειμώνας, έτσι κατά τον Οχτώβρη, Νιόβρη, εν μία κατάσταση πού διερωτάσαι τι γίνεται, δηλ. Ξέρω γω πάεις στον ένα τοπο νέτρα, πάεις στον άλλο τοπο τα ίδια, διερωτάσαι αν έγινε τελικά καμιά πυρηνική έκρηξη και εγλωτώσαν μόνο οι κατοαρίδες, τέλος πάντων άμα το ζήσεις λίγο το πράμα αρχίζεις και φιλοϋποψίζεσαι τι γίνεται, σιγά σιγά καταλαβαίνεις τι συμβαίνει, υπάρχει έτσι μία φιλομιζέρια μες την Κύπρο γενικά, πλανιέται έτσι στην ατμόσφαιρα, ζείς την καθημερινά, θέλεις να πάεις ένα σινεμά και μόνο τσόντες παίζουν οι δύο εναπομείναντες σινεμάδες η κάτι Στάθης Ψάλτης "εγώ και το πουλί μου", θέλεις να πάεις ασ πούμε ένα θέατρο και εντάξει μόνο ο ΘΟΚ υπάρχει για δύο-τρεις μέρες την εξαμηνία, και αυτό για όσους φυσικά θεωρούν θέατρο το ΘΟΚ. Μετά εν η μουσική ρε παιδί μου θέλεις να πάεις κάπου να πιείς μία μπύρα και να ακούσεις λίγη καλή μουσική και υπάρχουν μόνο κάτι μίζερες και καταθληπτικές μπουάτ κάτι καταστάσεις προπολεμικές τού στυλ όλοι μαζί να τραγουδήσουμε, τι ωραία, "ήλιος κόκκινος ζεστός" και τέτοια πράματα η Ξέρω γω κονοερβοποιημένη διασκέδαση ΡΙΣΚΟ για τουρίστριες και καμάκια, οπούτε κάπου παρανοιάς ρε παιδί μου εν υπάρχει τίποτε ασ πούμε.

Τέλος πάντων έχουν κατά καιρούς ακουστεί διάφορες απόψεις γύρω από το θέμα, πόθεν προέρχεται τούτη η ιστορία, γιατί τούτη η μίζερη κατάσταση; και έχουν λεχτεί διάφορα, κάτι πού ελέχτηκε και εν αρκετά σωστό εν σε σχέση με τους μισθούς, δηλ. οι μισθοί της νεολαίας γενικά εν μισθοί πείνας, δηλ. ρε πούστη μου με 180 και 200 λίρες το μηνα (για τους άντρες, για τις γυναίκες φάχνε πολύ πιό χαμηλά) τι στο διάολο να πρωτοπληρώσεις και πόσα πράματα να σκεφτείς να πούμε, εκτός κι αν είσαι τίποτε δημόσιος υπάλληλος η της ΟΥΤΑ, (καλά δαμαί η εργατική δημοκρατία εν

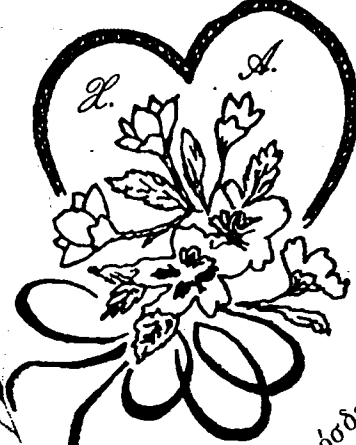
να φρικάρει σίγουρα, αλλά όπως και να το κάμουμε υπάρχει μία διαφορά γιατί ο άλλος ξεκινά με πρώτο μισθό 300 λίρες το μήνα η και 400 πολλές φορές ενώ εσύ στο εργοστάσιο πού σου φεύκει ο κώλος πιάνεις 180 ο άντρας και 120 η γυναίκα και 90 η 100 το πολύ η πωλήτρια). Τέλος πάντων, κάπου τούτα όλα αναγκάζουν σε να ζείς με την οικογένεια σου η μαζί με κάποιον άλλον άνθρωπο για να αντιμετωπίσεις τα έξοδα τα οποία εν πάρα πολλά και εν μπορείς πού μόνος σου να φκείς πού πάνω να μπορέσεις να ξεφύγεις πού την οικογένεια και να βρείς μία τρύπα να βάλεις την κεφαλή σου πουνάτω. Πόσο μάλλον να μιλούμε για λεφτά πού θα δώσεις κάποτε για διασκέδαση. Και φυσικά για τις γυναίκες ούτε λόγος να γίνεται με τα λεφτά πού πιάνουν (οι πιό πολλές τουλάχιστον) η θα βρω κάποιον να παντρευτούν η θα ζούν μία ζωή με τους γέρους τους. Μετά είναι το φαί, τα ρούχα, κανένα όχημα πού θα σε παίρνει και όχι να το παίρνεις (ειδικά στην Λεμεσό πού δεν υπάρχουν, ουτοπικά, λεωφορεία). Ένα σωρό αναγκές και έξοδα. Από κει και πέρα είναι και τα διάφορα τα ψυχολογικά τού κυπραίου, πού εντάξει αν υπάρχει μία κοινωνία πού στηρίζεται πάνω στην οικογένεια αλλά και πού υπάρχει για την οικογένεια σίγουρα εν η κυπριακή, δηλ. η οικογένεια στην Κύπρο με ελάχιστες εξαιρέσεις (πού άλλωστε επιβεβαιώνουν τον κανόνα) εν πολλά σφιχτοδεμένη και ζωντανή, επιβιώνει και διαιωνίζεται, εν η προίκα, εν η βοήθεια τού σσιγιού, τους παλιούς προς τους νέους εν ο γάμος πού έχει αντικατασταθεί το δώρο με το φακελλούιν με τις λίρες, γίνεται μία πράξη μυστηρια, δίνει ο άλλος το φακελλούιν, παίρνει το ο γαμπρός έτσι στο ύπουλο και στο μουλωχτιό κυτζόντας το ταβάνι μη μας δεί κανένα μάτι, προσάρει το πίσω στο αργλύτου εμπιστοσύνης άτομο με τη σακούλα όπου μαζεύονται τα φακελλούθκια, εντάξει σωσές κουβέντες, Ξέρω γω ξεκινά το νέο ζευγαράκι τη νέα του ζωή με 5-10 χιλιάδες λίρες ασ πούμε, εντάξει άσχετα αν μετά τις κουμπά στο αυτοκίνητο και μένει και χρέος στην τράπεζα αυτοκίνητο εν αυτό το ιδεώδες της Κυπριακής μεταπολεμικής κοινωνίας τι να γίνει εν πρέπει να γίνουν θυσίες

τράπεζα του δε μπορεί να κοιμηθεί, εν κάτι σαν την εκκλησιά, άμα δεν πάει τουλάχιστον μιά φορά το μήνα στην τράπεζα του για να πληρώσει δεν γίνεται.

Τζέινο πού ήθελε να πώ, για νάρτουμε στα προηγούμενα, εν ότι ζείς στην Κύπρο και εν υπάρχει τίποτε να κόμεις, οπότε μηνήσκουν κάποιες επιλογές, δυό τρείς βασικά και εν δαμαί πού έχει δι καιο ο Καμύ. Η σηκώνεσαι και φεύγεις (άμαν έχεις την οικονομικήν άνεση για κάτι τέτοιο) η ανεβαίνεις σε μιά τάρτασα και φουνιάρεις, η τέλως αράζεις στην Κύπρο και ψάχνεσαι να βρείς τι μπορεί να γίνει για να τη βγάλεις η για ν' αλλάξει η κατάσταση, γιατί εντάξει τη δόξα πολλοί εζήλεσαν τη μοναξιά ουδείς, κάπου κάποιες ανάγκες, επικοινωνία, τρυφερότητα, σεξ, σε σπρωχνουν τον πρώτο άνθρωπο πού βρέθεται στον δρόμο σου να τον κρατήσεις με χέρια και με δόντια, ζευγαρώνεσαι και μπαίνεις μέσα σε κείνο τον ατέλειωτο κύκλο, μιά αμφίδρομη κατάσταση όπου δηλ. κάπου ο κόσμος (με εξαίρεση τους δυό τρείς μήνες του καλοκαιριού πού η ζέστη και να θέλεις δε σ' αφήνει να κάτσεις σπίτι) εν χαιομιός κλεισμένος

νητήρια δύναμη στο να αρχίσουν να γίνονται πράματα. Ο άλλος πού εν ζευκαρωμένος, εντάξει, κάπου έχει την βολιμένη κάποια πράματα έχει τα λυμένα η απωθημένα αν θέλεις, οπότε ένναιν τόσο καταπιεστικά η κυρίαρχα στη ζωή του, εν ζητούν αν θέλεις τόσο έντονα την πληρωμή τους.

Όλα τούτα ακούγονται σαν μυθιστόρημα επιστημονικής φαντασίας στην Κύπρο, δηλαδή λές του άλλου ότι δεν θέλεις να παντρευτείς και κάμνει ένα στόμα τόσο, έτσι ααα... και σε κυττά λες και είσαι ο άνθρωπος από το υπερέραν η το ανθρώπινο τέρας με τα τρία κεφάλια. Εντάξει ρε φίλε κόψε κάτι, εσύ θέλεις να παντρευτείς εντάξει, αλλά άσε τον άλλο στην ηουχία του. Αποτέλεσμα τούτης της ιστορίας είναι ν' ανοίγει ο άλλος ένα στέκι, να χώνει μέσα πέντε-δέκα χιλιάδες λίρες και να μεν πατά μούγια, οπότε σε λίγο καιρό να κλείνει το ΖΑΡ έκλεισε, ο άλλος ο φυγόκεντρος έκλεισε, το μοιραίον έκλεισε πέντε-έξι φορές, από οινεμά τίποτε, από συναυλίες τίποτε οπότε φτάνει ένα σημείο πού θέλεις να βγεις από το σπίτι και λες, ωραία και πού να πάω; Και εντάξει, γίνεται εκείνη η αμφίδρομη ιστορία, κεί-

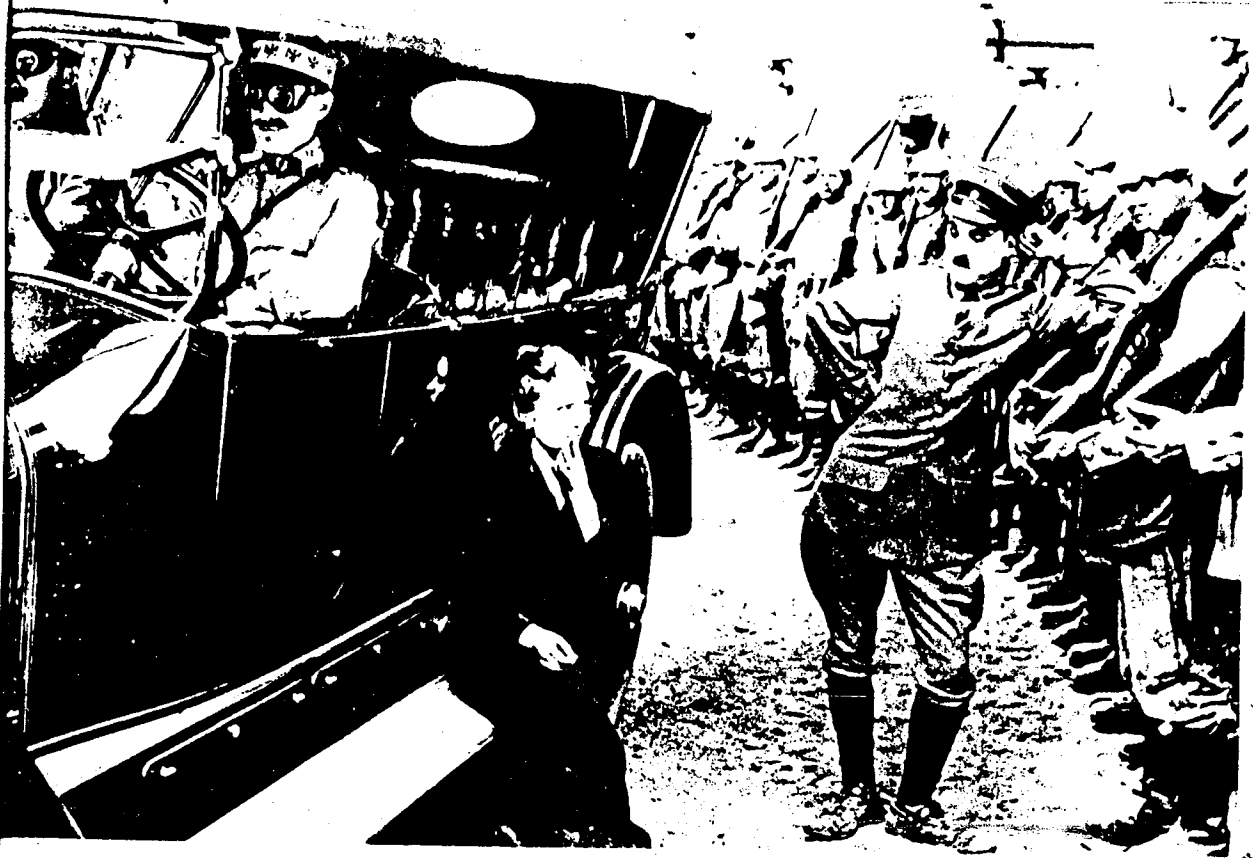

Παράνομοι
Εμπρόςδεκτοι

σπιτι, η πάει ο ένας στα σπίτια του άλλου. Κάπου η Κυπριακή κοινωνία εν η κοινωνία του ζευγαριού (όχι μόνο του ετερόφυλου ζευγαριού), εν αρκετά σπάνιο εκείνο το είδος του μοναχικού (της μοναχικής να δείς ακόμα) πού θα βγει πού το σπίτι του, θα πάει εδώ, θα πάει εκεί, θα φαχτεί με γκόμενες, με γκόμενους, θα πιεί, θα σουρώσει, εν κάπου ο ερωτισμός πού πλανιέται στην ατμόσφαιρα, η αναζήτηση τού έρωτα, μιά κατάσταση πού δίνει ερεθίσματα πού εν κι

νος ο κύκλος επανάληψης πού είπα πιο πάνω, δηλαδή δεν υπάρχει τίποτε, ο κόσμος ζευγαρώνεται η παντρεύεται, χάνεται μέσα στην οικογένεια, τη δουλειά και πάει λέγοντας. Κάπου σίγουρα είναι εν και θέμα νοοτροπίας, δεν ξέρω τι θκιαόλο συμβαίνει, ο κόσμος έχει την δει οπίτι μου σπιτάκι μου και η ζωή συνεχίζεται με τες οποσοδήποτε προπαθειες να μεν μας πάρει ο ποταμός. Αυτά για την ώρα παιδάκια. Καλά τα τραπέζια έξω, αλλά όχι αρκετά.

1 Σημ: Εκτός και αν κάποιος θεωρεί συναυλίες τα ΕΔΟΝίτικα σκατά και τα Σαββόπουλικά εθνικιστικά ντελίρια. Τα ζήτω ακούγονται στα συλλαλητήρια και όχι στις συναυλίες. Η μήπως έχω λάθος;

ΕΝΑΣ ΑΡΝΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΟΥ "ΑΓΩΝΑ"

Το σενάριο ήταν σχετικά απλό. Μέσα σ' όλη αυτή τη πατριωτική υστερία κάποιος πολίτης αυτού του κράτους που λέγεται Κυπριακή Δημοκρατία, είτε γιατί αγανάκτησε μ' όλη αυτή την ιστορία με τους εξοπλισμούς, τις "εισφορές για την άμυνα, τα νομοσχέδια για τη στρατεύση των γυναικών το σβέβνισμό του κράτους, των κομμάτων, του τύπου του ΡΙΚ, και δεν συμμαζεύεται, είτε αν θέλεις έτσι του ανάδοξε χωρίς να πολυσκεφτεί τα πιο πάνω, είτε τέλος επειδή πίστεψε και πήρε στα σοβαρά αυτή τη περίφημη "επαναπροσέγγιση", πατέντα που κυκλοφορεί πολύ στους αριστερούς χώρους και που όλο την ακούμε και πουθενά δεν τη βλέπουμε, τέλος πάντων αυτός ο πολίτης, Γιάννης Πάρπας το όνομα του, αρνείται για 4 φορές στη σειρά να πάρει μέρος στις ασκήσεις της Εθνικής Φρουράς όπου καλείται σαν έφεδρος. Ακολουθούν δίνες όπου τελικά καταδικάζεται σε φυλάκιση 2 μηνών και κλείνεται το άτομο μέσα, έτσι χωρίς πολλές φανφάρες. Οι εφημερίδες φυσικά φρόντισαν να αποκρύψουν το γεγονός σαν κακό παράδειγμα προς

μίμηση που ήταν, με μόνη εξαίρεση τη σκανδαλοθηρική "Αλήθεια" που αφιέρωσε μια ολόκληρη παράγραφο (απ' εκεί το φάρεψαν την είδηση τα παιδιά της Εργατικής Δημοκρατίας στη Λευκωσία και έτσι το μάθαμε και εμείς). Ακόμα και η "Σοσιαλιστική Έκφραση", όργανο της Αριστερής Πτέρυγας της ΕΔΕΚ (με την οποία ο Πάρπας είχε ή έχει κάποια σχέση, δεν μας πολυαφορά το ζήτημα) φρόντισε να θάψει το γεγονός αν και το γνώριζε από την αρχή.

Τέλος πάντων με τα παιδιά της Ε.Δ. καθώς και με άλλα άτομα του του γενικότερου αντιεθνικιστικού "χώρου" στη Λεμεσό και Λευκωσία, φτιάχνεται μια πρωτοβουλία που σκοπό της έχει τη σύσταση μιας επιτροπής συμπαράστασης. Ερχόμαστε σ' επαφή με το Πάρπα στη φυλακή όπου το άτομο τα είχε παίξει διότι κόντευε ενάμησι μήνας στη φυλακή και φωνή συμπαράστασης από πουθενά. Γραφει μια δήλωση την οποία σαν πρωτοβουλία αναλαμβάνουμε να διακινήσουμε μαζί και μια αφίσα που καλεί για συγκέντρωση για τη δημιουργία της επιτροπής. Η δήλωση του Πάρπα καθώς και η απολογία του στο δικαστήριο μας κάνει να καταλάβουμε ότι ο άνθρωπος ούτε ασχεται αλλά ούτε και Ιεχωβάς (παρ' όλη τη συμπάθεια μας και ταυτόχρονα απέχθεια μας προς αυτό το κίνημα των αλλοπίστων). Αντίθετα όπως είπε τόσο στο δικαστήριο όσο και στη δήλωση του ήταν για κείνο "θέμα αρχών και συνείδησης". Και ποιές είναι οι αρχές του και ποια η συνείδηση του είναι ξεκάθερο άμα διαβάσει κανείς τη δήλωση του.

Τελικά κανονίζεται η συνάντηση, μαζευόμαστε καμιά 35αριά κόσμος, φιλοσοφείται η υπόθεση τόσο η συγκεκριμένη όσο και το θέμα της στρατικοποίησης γενικότερα. Ακουστήκαν διάφορες απόψεις: Μαρξιστικές, αντιεξουσιαστικές, εναλλακτικές, που όμως όλες σύγκλιναν στη δημιουργία μιας ξεκάθαρα αντιεθνικιστικής και διεθνιστικής επιτροπής. Πάνω που τελειώναμε και προχωρούσαμε στα πρακτικά ζητήματα της συμπαράστασης με τον Πάρπα, πεταγονται οι αντιπρό-

...ποι της Α.Π. της ΕΔΕΙ και αρχίζουν ο μ
 εν πρώτες να προσπαθεί να θεωρητικοποιή
 σει τη στάση της οργάνωσης του και να τη
 προβάλλει σαν τη μόνη στάση που μπορούν ν
 να έχουν οι επαναστάτες, δηλαδή φηλά-χα
 μηλά ο Πάρπας δεν είναι "Αντιρρησίας" αλ
 λα "επαναστάτης", ότι οι "αντιρρησίες" δε
 έχουν να προσφέρουν τίποτα στην επανάστο
 ση, ότι αυτά τα πράγματα δεν οδηγούν που
 θενά και ότι σαν τέτοιες εξυπηρετούν την
 αστική τάξη και όχι την εργοτική κοκ.λες
 και ο κόσμος μαζεύτηκε για να παρακολου
 θήσει ιδεολογικά μαθήματα της Α.Π. Στη ο
 συνέχεια ο δεύτερος έβαλε το ζήτημα σε
 μια πιο συναισθηματική βάση στο στυλ χω
 ριονός του ο Πάρπας, παιδικοί φίλοι, ο
 Πάρπας αντέβρασε από "πελλάρα" λες και έ
 ται να ήταν (που δεν ήταν) η σημασία της
 πράξης του μειώνεται. Ακολούθησε μια έν
 τונה συζήτηση, κύρια μεταξύ Ε.Δ. και Α.Π
 που δεν άργησε να εξελιχτεί σε "ενδοτρο
 σκιστική διαμάχη" όπως παρατήρησε κάποιος
 εναλλακτικός που δεν τον ενδιέφερε και πο
 λύ να η Α.Π. θα συμμετείχε τελικά στην ε
 πιτροπή ή αν οι σωστοί επαναστάτες ήταν
 της Ε.Δ. ή της Α.Π. Κάποιος κόσμος αρχί
 σε να αγανακτά και να διαμαρτύρεται για
 τη συνέχιση της συζήτησης. Η δική μας α
 ποψη σαν "πρωτοβουλία εναντία στο κοινω
 νικό ρατσιισμό" ήταν απλή: Οι παρευρισκό
 μενοι δεν ήταν πολιτική ομάδα για να έ
 χουν και συγγενείς θεωρητικές απόψεις.
 Το θέμα ήταν εξίσου απλό: είτε συμφωνού
 με στην υποστήριξη του Πάρπα μέσα στα
 πλαίσια που είχαν προηγουμένως συζητηθεί
 και προχωρούμε στα πρακτικά και όσοι δι
 σφωνούν τα μαζεύουν και φύγουν, είτε τ
 ο διαλύουμε. Τελικά αφού είδαμε και απο
 είδαμε και μετά από μια δίωρη συζήτηση η
 καθορίστηκε η διαφωνία της Α.Π. και απο
 χώρησε αρουν-αρον αφήνοντας πίσω της το
 ερώτημα: Γιατί τελικά ήρθαν αυτοί οι τύ
 ποι στη συγκέντρωση αφού διαφωνούσαν από
 την αρχή;

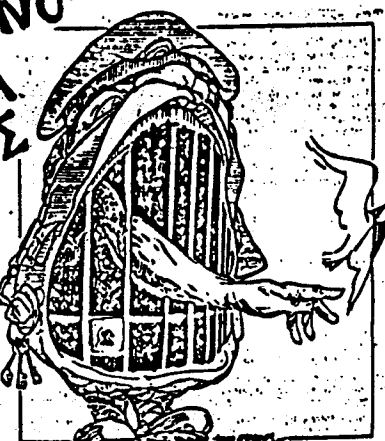
Στη συνέχεια μπήκαμε επι τέλους στα
 πρακτικά, όπου κυριαρχούσαν δύο απόψεις:
 Συναυλία συμπαραστάσης σε κάποιο κλειστό
 χώρο η μία, και διαμαρτυρία στη Πλατεία
 Ελευθερίας η άλλη. Τελικά επικράτησε η
 πρώτη άποψη σαν κάτι που θα μπορούσε να
 γίνει άμεσα και αφήσαμε το δεύτερο για
 αργότερα, μιάς και εκτιμήθηκε ότι δε μας
 έπαιρνε να κατεβούμε στους δρόμους 36 α
 τομα. Μαζεύονται κάποια λεφτά, αναλαμβάνο
 νται ευθύνες, βγαίνει μια προκήρυξη, κάποι
 es αφίσσες και φθάνουμε στη βραδύα της
 εκδήλωσης.
 Το μυσικό μέρος θα το κάλυπταν οι
 "VIBRATIONS", θα γινόταν κάποια ενήμερωση
 κάποια μνήματα συμπαραστάσης και η εκδή
 λωση θα τέλειωνε σουχα-ήσουχα, μιάς και το
 τον περισσότερο κόσμο δεν τον έπαιρνε γι
 για τίποτα άλλο. Μετρήσαμε εκατό είκοσι
 κεφάλια αραγμένα στη αυλή της BABYLON.

Βγαίνουν τα παιδιά, παίρνουν 5-6 κομμάτια
 μέσα σε μια φηλά-χαμηλά ξενέρωτη ατμόσ
 φαιρα και γίνονται κάποιες ανακοινώσεις.
 Κάποιο καθήκι στον εξώστη αρχίζει να βρι
 λει τον κόσμο, γίνεται κάποιο πλάκωμα και
 σε χρόνο μηδέν πλακώνουν και οι μπάτσοι,
 κρυφοί και φανεροί, που απαγορεύουν τη
 χρήση μεγαφώνων, ενώ ο ιδιοκτήτης της PUB
 μας θέλει να τα μαζέψουμε και να φύγουμε.
 Αμα η αναμπουμπούλα σπάσε, κάποιος κόμμα
 επέμενε και συνέχισε την εκδήλωση (χωρίς
 μεγαφωνα), κάποιος φιλοβαρέθηκαν και κά
 ποιοι έδωσαν με τα μούτρα στις συζητήσεις.
 Το κρίμα στην υπόθεση ήταν τα παιδιά των
 "VIBRATION" που είχαν τη ν ατυχία η πρ
 ωτη τους συναυλία να είχε ένα τόσο άδοξο
 τέλος.

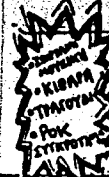
Σε λίγες μέρες είχε αρχίσει να γίνε
 ται κάποιος λόγος για ένα νομοσχέδιο π
 προβλέπει τετράχρονη εναλλακτική θητεία
 για τους αντιρρησίες συνείδησης. Νομοσχέ
 διο άκρως τιμωρητικό και αντιδραστικό
 κατά τα πρότυπα του Ελληνικού για τους
 ίδιους γνωστούς λόγους: ένταξη στην ΕΟΚ,
 Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για
 τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, κ.ο.κ. Πάραπέρα
 το νομοσχέδιο δεν προνοεί τίποτα για
 τους σφέδρους. Ακ' εδώ και κέρα η υπόθεση.
 "ολική άρνηση στρατεύσεως σαν κατακτησιμο
 πολιτικό δικαίωμα στην εμπόλεμη Κύπρο"
 μέχρι την εξαλειψη όλων των ανέραστων
 στρατών και της κοινωνίας που τους συν
 τειρεί, παίρνει άλλες διαστάσεις.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
 ΣΤΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
 ΣΤΟΝ
 ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟ
 ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΑ
 ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ
 ΓΙΑΝΝΗ
 ΠΑΡΠΑ

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ
 ΔΕΥΤΕΡΑ 11/7/88 ΣΤΑ 8Α.Π.
 ΜΟΥΣΙΚΙΑ "BABYLON"
 ΛΕΥΚΟΣΙΑ

Η άρνηση συμμετοχής του Πάρπα σαν έφεδρος στις ασκήσεις της Εθνικής Φρουράς-υπόθεση που πέρασε στα ψιλά των εφημερίδων και που είχε σαν αποτέλεσμα τη διμηννη φυλάκιση του-φέρνει στην επιφάνεια, για πρώτη φορά ίσως στη Κύπρο (αν εξαιρέσουμε τις περιπτώσεις των Μαρτύρων του Ιεχωβά) το πρόβλημα της καταπάτησης του ανθρώπινου δικαιώματος της ελευθερίας συνείδησης και σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και του πολιτικού δικαιώματος της άρνησης στρατεύσης για λόγους συνείδησης. Πρόκειται για υποκρισία πρώτου βαθμού του Ελληνοκυπριακού κράτους που απο τη μια σέρνεται κλαφουρίζοντας στους Διεθνείς οργανισμούς επικαλούμενο τις καταπάτησεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων από τον Τούρκικο στρατό, ενώ στην ουσία, όπως πολύ σωστά αναφέρει στη δήλωση του ο Πάρπας "...Η ευαισθησία τους για τη καταπάτηση των ανθρώπινων δικαιωμάτων φαίνεται ότι περιορίζεται μόνο σ' αυτά που δεν θίγουν τον ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ τους...".

Κάθε ένας έχει το δικαίωμα να πιστεύει ότι κανένας δεν μπορεί να σκοτώσει τον άλλο, ούτε καν στο όνομα της εθνικής ή συλλογικής άμυνας. Ακόμα ο καθένας έχει το δικαίωμα να αμφισβητεί τη σκοπιμότητα και το ρόλο που παίζει ο στρατός στη κοινωνία γενικά και η Ε.Φ. στη Κύπρο ειδικότερα. Μερικοί απορρίπτουν τον "Εθνικό στρατό" σαν όργανο της άρχουσας τάξης, οι αντιμιλιταριστές απορρίπτουν κάθε είδος στρατού, οι Πασοφιστές απορρίπτουν κάθε μορφή βίας, κλπ. Έτσι η υποχρεωτική ή η κατόπιν εκβιασμού (απειλή τιμωρίας) συμμετοχή του οποιουδήποτε στο στρατό, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, παρά τη θέληση του, αποτελεί εξαναγκασμό σε πράξεις αντίθετες με τη συνείδηση του ατόμου.

Άσχετα με τις δικές μας απόψεις για το ρόλο του στρατού - για τις οποίες θα μιλήσουμε στη συνέχεια- θεωρούμε αντιρρησία συνείδησης οποιουδήποτε αρνείται να υπηρετήσει στην Ε.Φ. είτε σαν έφεδρος, είτε τη θητεία του για λόγους συνείδησης είτε αυτούς-έχουν σαν βάση τους:

- Φιλοσοφικές πεποιθήσεις -ακεραιότητα του ανθρώπου, συναίσθηση της καθολικότητας
- ή θρησκευτικές πεποιθήσεις- ου φονεύσεις κλπ
- ή Ηθικές πεποιθήσεις- η βία γεννάει τη βία κλπ
- ή Ανθρωπιστικές πεποιθήσεις- τίποτα δεν δικαιολογεί τον πόνο και τέλος Ιδεολογικές πεποιθήσεις- μ ή χειρότερα το θάνατο ενός ανθρώπου η ιδέα μιας ειρηνικής κοινωνίας, η ιδέα μιας αταξικής-κομμουνιστικής κοινωνίας, η ιδέα μιας διεθνιστικής αλληλεγγύης κλπ

Σαν "Πρωτοβουλία ενάντια στο κοινωνικό ρατσισμό" είμαστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι στο θέμα και ειδικότερα στην υπεράσπιση της άρνησης στρατεύσης σαν κατακτησιμο πολιτικό δικαίωμα και η τοποθέτησής απέναντι στους αρνητές στρατεύσης είναι θετική ιδιαίτερα όταν εκτιμούμε ότι οι κινήσεις τους προχωρούν διαδικασίες που εφορούν νέους προβληματισμούς και αμφισβητήσεις στη κοινωνική συνείδηση.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ο στρατός είναι ο πιο ισχυρός μηχανισμός βίας και αποτελεί το κυριώτατο στήριγμα του κράτους. Πίσω απο την εύφραυστη Αστική Δημοκρατία και τα κοινοβουλευτικά της κατώματα βρίσκονται οι ξιφολόγες των προστατών της "ασφάλειας και της κοινωνικής ειρήνης". Ο στρατός είναι ο μηχανισμός που εγγυάται τη κυριαρχία των άρχουσων τάξεων πάνω στους εργαζομένους, των εξουσιαστών πάνω στους καταπιεσμένους, της εκάστοτε κυριαρχής ιδεολογίας πάνω στην ανθρωπότητα. Είναι ο μηχανισμός που θα μπει σε κίνηση για να καταστείλει οποιουδήποτε εσωτερική αναταραχή, που θα εκτελέσει τα πιο απάνθρωπα εγκλήματα και τα πιο αιματηρά πραξικοπήματα (παρενθετικά θα θέλαμε να πούμε ότι άλλο ο μιλιταρισμός και άλλο η κοινωνική αυτοάμυνα που πολλές φορές αναγκαστικά εξυπακούει στους νόμους της βίας).

Είναι ακόμα ο μηχανισμός που θα χρησιμοποιηθεί για την υλοποίηση των εκεκτατικών σχεδίων του κράτους ή έστω και για την επιβίωση του σε περίπτωση που κινδυνεύει απο το "κακό άλλο κράτος" και όπως έγινε άπειρες

φορές στο παρελθόν, θα υποχρεώσει ή θα παρασύρει στις τάξεις του για να πολεμήσουν σ' αυτά τα ξεκαθαρίσματα μεταξύ των κρατών και στις διάφορες ενδοιμπεριαλιστικές συγκρούσεις οι κάθε λογής καταπιεσμένοι που αποτελούν και τη "πρώτη ύλη", τη τροφή για τα κανονικά 5 δισεκατομύρια δολάρια το χρόνο είναι τα κέρδη του πενταγώνου από τις πωλήσεις όπλων και χιλιάδες οι νεκροί και ανάπηροι στο μέτωπο του Ιράν-Ιράκ.

Έτσι οι λόγοι ύπαρξης ενός στρατού μπορεί να είναι διάφοροι: εθνικοαπελευθερωτικοί, επιθετικοί ή αμυντικοί. Η ουσία όμως παραμένει πάντα η ίδια: Η διατήρηση της εξουσιαστικής κοινωνίας και φυσικά στην εποχή μας του καπιταλισμού (Δυτικού και Ανατολικού).

Για να μπορέσει το κράτος να παρασύρει τους εξουσιαζόμενους αυτό το παιγνίδι προβάλλει την αναγκαιότητα της εθνικής-ταξικής ενότητας για την υπεράσπιση του έθνους, της ιδεολογικής δηλαδή προέκτασης του κρατισμού στη κοινωνία. Πρόκειται ακριβώς για την ιδεολογία του εθνικισμού που φοριέται πολύ αυτή τη σαιζόν στις περιοχές μας.

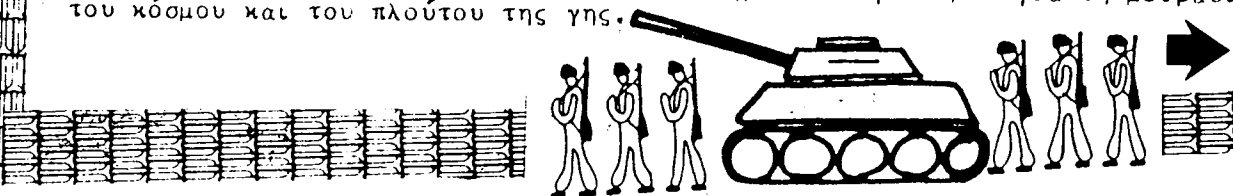
Είναι ακόμα ο ρόλος του στρατού σαν απεργοσπαστικός μηχανισμός, σαν μηχανισμός άμβλυσης του φαινομένου της ανεργίας, σαν μηχανισμός ευρείας άσκησης της αμισθής εργασίας και σαν μηχανισμός μάθησης-επιβολής της εργασιακής πειθαρχίας στους αυριανούς εργαζομένους.

Για να μπορέσει όμως ο στρατός να παίξει ολοκληρωμένα το ρόλο του έχει ανάγκη από τη προβολή της αντίστοιχης, δικής του ιδεολογίας: της ιδεολογίας της βίας. Έτσι φροντίζει να συνθλίψει ιδεολογικά κάθε νέο που του υπηρετεί υποχρεωτικά στο στρατό (μιλούμε για στρατό κληρωτών) να τον ευνοήσει ως το σημείο να τον κάνει "στρατιώτη". Ένα ρομπότ δηλαδή που υπακούει τυφλά σε διαταγές. Για αυτό το σκοπό επιστρατεύονται όλα τα ιδεολογικά όπλα της εξουσίας: θρησκεία, πατρίδα, οικογένεια και όποια άλλη βρωμιά μπορεί να σοφιστεί. Στη συνέχεια θα κλείσει τους νέους στα αρσενικά γκέιτο, τους στρατώνες, μέσα στους οποίους σταματά ή παραμορφώνεται γενικά η προσωπική ζωή και ειδικά η σεξουαλική και ερωτική ζωή ενώ ταυτόχρονα καλλιεργούνται ανδροκρατικές αξίες του στυλ: "εδώ είστε στρατιώτες δεν είστε γυναικούλες" ή "άμα οι γυναίκες ήταν ίσες με τους άνδρες θα είχανε αρχίδια". Στη συνέχεια είναι η αποκοπή του στρατιώτη από κάθε είδους κοινωνική δραστηριότητα, ο ψυχολογικός πόλεμος και η φυλακή που πέφτει για όσους τολμούν να σηκώσουν κεφάλι, η ρομποτοποίηση τους με τις συνεχείς ασκήσεις ακριβείας και η υποβάθμιση του διανοητικού τους επιπέδου. Τι άλλο μπορεί να σημαίνει άραγε το ότι στην ημιανάπαυση το πόδι πρέπει να σηκώνεται 30 εκατοστά από το έδαφος ή το να κάνεις δυο φορές την ημέρα αποψίλωση του στρατοπέδου. Για τη δομή όμως του στρατού και πως η διαφορετική προσωπική ζωή του κάθε ατόμου που καλύπτει όλες τις ανθρωπίνες ανάγκες, αισθήσεις και εκδηλώσεις συνθλίβεται κατω από το βάρος της στρατιωτικής στολής και πως οι στρατιώτες συχνά οδηγούνται στην απόγνωση και την αυτοκτονία θα ασχοληθούμε άλλη φορά.

Το κακό στη Κύπρο είναι ότι δεν ξεμπερδεύεις και εύκολα με το στρατό. Ακόμα και μετά την έκτιση της θητείας του ο στρατιώτης συνεχίζει για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα να υπηρετεί στην Ε.Φ. σαν έφεδρος. Είναι φαίνεται αυτός ο αιώνιος πότε εκ Δυσμών και πότε εξ Ανατολών κακός άλλος που απειλεί το "φιλειρηνικό" κράτος μας που οδήγησε οιγά-οιγά στη προβατοποίηση του πληθυσμού και στη στρατικοποίηση της κοινωνίας.

Η Ε.Φ. στη Κύπρο - η τραγική συνέχεια των συμμοριών που έδρασαν εναντίον των Τουρκοκυπρίων το 63-64 - είναι το κλειδί του ξεσκεπάσματος της ντόπιας άρχουσας τάξης και των εκτελεστών των σχεδίων της στην εξουσία που ενώ μιλούν για επαναπροσέγγιση μεταξύ Ε/Κ και Τ/Κ εξοπλίζει καθημερινά την Ε.Φ. με νέα υπερύχρονα όπλα καταληστεύοντας κυριολεκτικά με έμμεσους και άμεσους φόρους τους εργαζόμενους. Στη πραγματικότητα το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η διατήρηση του στατους-κβο και η συνέχιση αυτού που ονομάσαν "μεταπολεμικό οικονομικό θαύμα" δηλ. περρσσότερο ρενυστό στα χρηματοκιβώτια τους. Με την υπερπροβολή του "κακού άλλου" στρατού που κατέχει το 40% του νησιού καταφέρνουν να πείσουν το κόσμο ότι ένας Ε/Κ στρατός η έστω μια "λαϊκή πολιτοφυλακή" όπως το προτιμούν μερικοί, είναι απόλυτα αναγκαία για τη προστασία του "καλού" μας κράτους από το "κακό άλλο". Η αλήθεια είναι ότι κράτη είναι, ανταγωνίζονται μεταξύ τους και μια ζωή θα μας σέρνουν και εμάς στη πρώτη γραμμή, είτε αυτό λέγεται Ελληνικό είτε Τουρκικό είτε Κυπριακό είτε Τουρκική Δημοκρατία της Βορείου Κύπρου. Όλα τους είναι κτισμένα πάνω στη βία.

Η μοναδική αλήθεια είναι ότι τους διάφορους στρατους τους έχει ανάγκη η εξουσιαστική-ταξική κοινωνία που τους γέννησε και τους συντηρεί. Και είναι για αυτό το λόγο που στους Ε/Κ εξουσιαστές ούτε συμφέρει, ούτε θέλουν, ούτε θα καταφέρουν ποτέ αυτή τη περίφημη επαναπροσέγγιση με τους Τ/Κ παρ' όλα τα σκαμπανεβήματα των τελευταίων μηνών (Νταβός κλπ). Η αλήθεια είναι ότι και στην "άλλη πλευρά" τα πράγματα δεν είναι καθόλου καλύτερα - φασισμό έχουν οι άνθρωποι - αλλά ας ασχοληθούμε και μια φορά μ' αυτά που αφορούν πιο άμεσα εμάς. Τίττοντας πως και οι Τούρκοι και Τ/Κ εκμεταλλευόμενοι θα κάνουν το ίδιο: να ξεσκεπάσουν δηλ. το ρόλο του δικούτους στρατου και να βρεθούν επιτέλους αυτοί οι αγωγοί επικοινωνίας μεταξύ μας. Κι αυτό γιατί η επαναπροσέγγιση δεν είναι υπόθεση των κάθε λογής εξουσιαστών που θέλουν τους λαούς κλεισμένους σε σύνορα, εχθρικούς μεταξύ τους για να μπορούν να αντεπεξέρχονται του σκληρού ανταγωνισμού για τη μοιρασιά του κόσμου και του πλούτου της γης.

Η επαναπροσέγγιση κινείται πάντα μέσα στα πλαίσια μιας διεθνιστικής αλληλεγγύης μεταξύ των εκμεταλλευομένων και ξεκινά από τις ενέργειες του κάθε Πάρπα και περνά από το ξεσκέπασμα των στρατών κάθε λογής και του ρόλου τους. Και ο πιο δύσκολος στρατός να πολεμήσεις είναι αυτός που στις τάξεις του σε καλούν να υπηρετήσεις. Περνά ακόμα από την εναντίωση στο κάθε λογής εθνικισμό που μια νέα έξαρση του θα οδηγούσε σ' ένα νέο γύρο ρατσιστικών σφαγών μεταξύ Ε/Κ, Τ/Κ, Ελλήνων και Τούρκων. Περνά από την εναντίωση στον κάθε είδους милитарισμό και στη κοινωνία που τον θρέφει και τον έχει ανάγκη. Όσο δε για τη κατάσταση που δημιουργήθηκε στη Κύπρο μετά το '74 ο τελευταίος που φταίει γι αυτή είναι ο αντιρρησίας συνείδησης που κλείνεται στη φυλακή. Ως πόσο θα πληρώνουμε τις βλακειές των προηγούμενων γενιών;

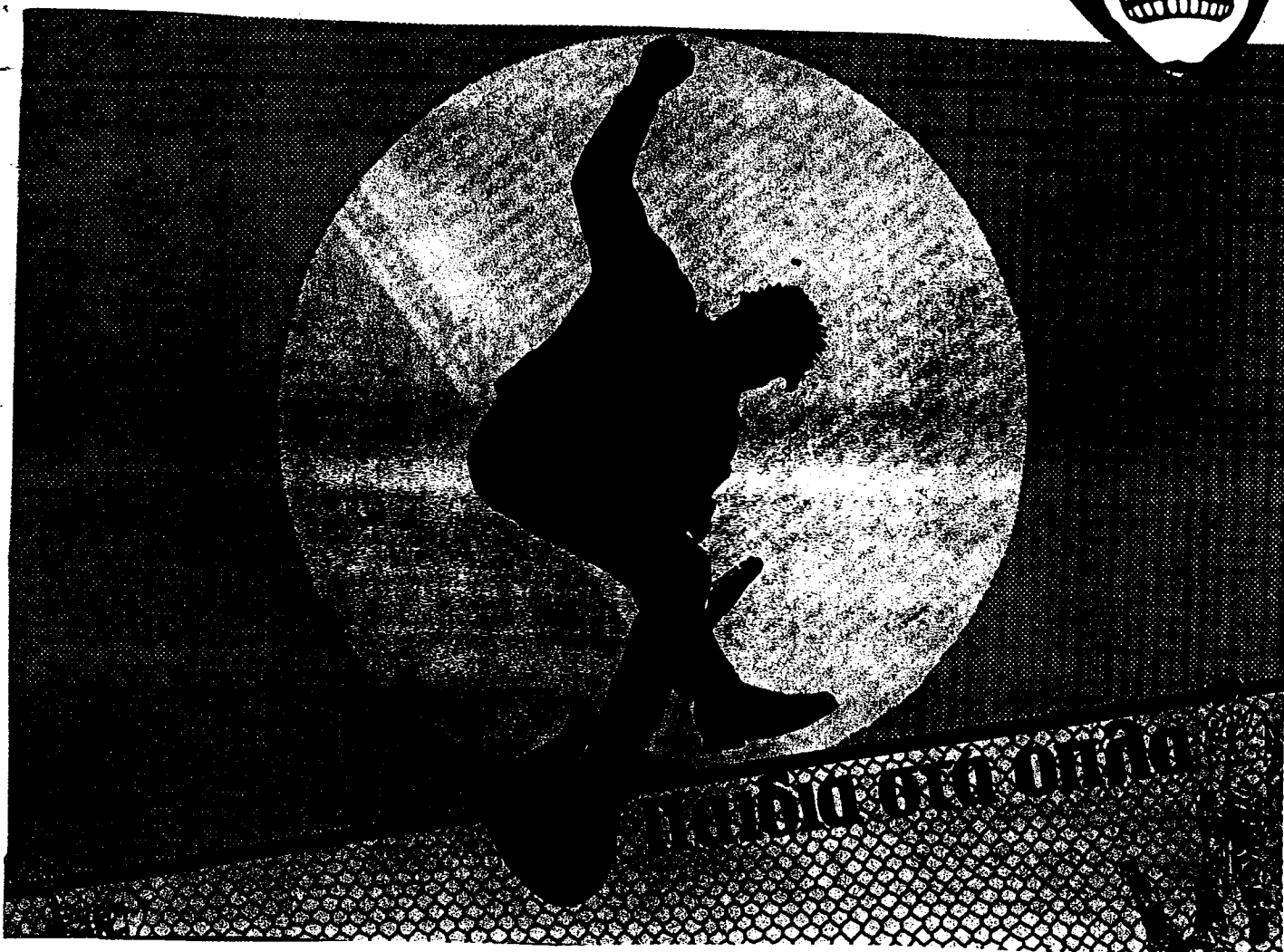
Για όλα αυτά και για άλλα πολλά θεωρούμε τη πράξη του Γιόννη Πάρπα ως μια από τις πιο σημαντικές στη σύγχρονη ιστορία της Κύπρου και ανοίγει το δρόμο προς τη συγκρότηση ενός αντιπολεμικού μετώπου γενικά και ενός αντιμικιλταριστικού μετώπου ειδικότερα.

Τέλος σαν "Πρωτοβουλία ενάντια στο κοινωνικό ρατσισμό" συμμετέχουμε στην επιτροπή αλληλεγγύης μέσα από το πιο πάνω σκεπτικό και είμαστε διατεθειμένοι να συνεργαστούμε με οποιοδήποτε που συμφωνεί στη

1. στην αναγκαιότητα αναγνώρισης του δικαιώματος αρνήσης στρατεύσης για λόγους συνείδησης
2. στην αναγκαιότητα καταπολέμησης του εθνικισμού απ' όπου κι 'αν προέρχεται
3. στην αναγκαιότητα συγκρότησης ενός αντιπολεμικού-αντιμικιλταριστικού μετώπου
4. στην αναγκαιότητα επαναπροσέγγισης μεταξύ Ε/Κ, Τ/Κ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

2/7/88

ΠΑΝΧΡΟΜΑΝΑ

Ο άνθρωπος που νομίζει ότι κατέχει την απόλυτη αλήθεια, δεν μπορεί παρά να είναι απόλυτα αντιερωτικός. Γιατί η επιθυμία του για τον άλλο δεν μπορεί να υπάρξει ως αναγνώριση και επιθυμία του άλλου, ως διαφοράς του άλλου, αλλά ως εξομοίωση, ταύτιση. Εφόσον κατέχω την αλήθεια, δε μου μένει παρά να τη μεταδώσω στον άλλο, να τον κάνω δηλ. όμοιο μου. Εφόσον είμαι πρωτοπορία, δε μου μένει παρά να καθοδηγήσω. Αλλά Έρωτας σημαίνει λατρεία του Άλλου, του Διαφορετικού, αυτού που εγώ δεν είμαι, που καν δε θέλω και δεν μπορώ να γίνω, αλλά ξέρω ότι είναι τόσο πολύτιμο για μένα, ακριβώς γιατί είναι διαφορετικό.

Ένα λόγο που να θεωρεί τις σκέψεις σημαντικότερες απ' τα σώματα και τα συναισθήματα, τα συμπεράσματα πολυτιμότερα απ' τα περάσματα, τα στερεά ομορφότερα απ' τα υγρά, την οικονομία σημαντικότερη

απ' την Τέχνη, την αντίθεση παραγωγικών σχέσεων-δυνάμεων καθοριστικότερη απ' αυτήν ανάμεσα στην επιθυμία της ζωής και του θανάτου.

Ένα λόγο άκαμπτο, ξύλινο, αντρικό. Ένα λόγο σίγουρο για τις σιδεριές του, κλισιασμένο στους μονότονους βαρετούς κώδικές του, συνεπαρμένο απ' τα ανούσια (και ποτέ προσηφόμενα για την οποιαδήποτε ουσία και συνουσία) ιερογλυφικά του.

Η ενότητα τους είναι ενότητα ιδεολογίας και όχι ζωής. Ενώνονται μέσα απ' τον τους συναγελαζόνται κάτω απ' τις σκέψεις του τους προσφέρουν οι στέφανες τους, τοπάρχουν τον φανταστικό τους.

Είναι γι' αυτό που δεν κοιράζονται να επικλιμαβάνουν τους ιδιούς, μίσητα όμοιους. Είναι γι' αυτό που, διακρίνοντας τα αυγά, φέρεται από και ασήματα κείμενα τους, απ' τα αυγά, με το να το κούρα.

Άλλωστε ο Έρωτας είναι ένα υγρό παρμυθί, που διαδρματιζέται στη χώρα της αδυναμίας. Πώς να το νιώσουν οι ερωτευμένοι με τα στερεά και τα στεγνά, με τα αποκρουστικά λογχοφόρα παραληρήματα μιας ιδεολογίας, μιας ακόμα ερπύστρας δηλαδή απ' αυτές που θέλουν να μας τσακίσουν;

Όμως, αντιερωτικοί άνθρωποι δεν μπορούν παρά να χρησιμοποιούν (ή σωστότερα: να χρησιμοποιούνται από) ένα αντιερωτικό λόγο.

Ένα λόγο γενικό-ιδεολογικό, ποτέ πρόσοπικό. Οι υμνιστοί ενώνονται βάσει της ιδεολογίας και όχι της πραγματικότητας. Τους ενώνουν τα ιερά κείμενα, οι σημαίες, οι συμβόλα, οι πορείες-λιτανείες, τα συνθήματα-αναθήματα, η πρόταση που θέλουν να επιβάλλουν στην κοινωνία και όχι οι πραγματικές ανάγκες της ύπαρξής τους.

Πρώην εκφρασίτης και τώρα UFO κανονικό. Θέλω με λίγα λόγια να εκφράσω τις απόψεις μου για την όλη στάση της ΕΚΦΡΑΣΗΣ στο θέμα του αντιρρησίας συνείδησης Γιάννη Πάρπα.

Οι αυτοκαλούμενοι Μαρξιστές και Γνήσιοι Επαναστάτες της Κύπρου που θέλουν να κρατούν την πρωτοπορία και να καθοδηγούν απεργίες και εξεγέρσεις της εργατικής τάξης, έπαιξαν ένα ρόλο καθαρά σεκταριστικό στο όλο ζήτημα του Γιάννη Πάρπα. Η απομικρή εξέγερση κατά τη γνώμη τους είναι λανθασμένη. Και ρωτώ, αν ένα άτομο δεν αρχίσει πρώτα να αντιδρά ατομικά σε όσα συμβαίνουν γύρω του καθημερινά, πως θα γίνει αύριο ένας γνήσιος επαναστάτης; Η μήπως όταν πιάσουμε ένα άτομο και το κάσουμε σε μία ομάδα βάσης και του λέμε συνέχεια για εκμετάλλευση και αδικία μέσα στον καπιταλισμό χωρίς ο ίδιος να τα έχει νιώσει θα είναι επαναστάτης; Θα είναι μεν οργανωμένος αλλά όχι επαναστάτης.

Και ρωτώ την Εκφραση: ποιοί είναι αυτοί που καθορίζουν τους επαναστάτες από τους μη επαναστάτες; Αν ο αντιρρησίας συνείδησης Γιάννης Πάρπας δεν είναι πλήγμα για τους αστούς τότε γιατί δεν κάνουν το στρατό εθελοντικό;

Ελπίζω οι "Συντρόφοι" της Εκφρασης να δεχτούν την κριτική μου χωρίς να με βρίσουν. Επίσης καλώ τους "Συντρόφους" της Εκφρασης την επόμενη δεκαετία που θα έχουν τελειώσει με την επανάσταση για μία βόλτα με το τραίνο. Θα φεύγει η ώρα 8 το πρωί ημέρα Πέμπτη στις 6 Αυγούστου του 1999 από την πρωτομνή του Μάρξ που θα έχουν στήσει στην Πλατεία Ηρώων, με προορισμό το άγνωστο

ΚΑΙ ΑΜΑ ΜΑΣ ΑΠΟΒΛΑΚΟΣΕΤΕ ΕΝΤΕΛΟΣ, ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΠΑΡΑΓΕΙ ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΡΕΑΣ ΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΑΣ;

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΝΥΧΤΑ με πήρε στο διπλό κρεβάτι κι είπε άνοιγοντας τὸ χέρι τῆς:
Δὲν ἔζησα ὅπως ἤθελα, μπορεῖς νὰ δεῖς.

Τὸ ραγισμένο τζάμι τῆς κουζίνας ὁ μισοφαγωμένος ποντικός τὸ τρίξιμο τῆς καρυδιάς στὰ ἐπιπλα τὸ μεταφυσικὸ σαλόνι τὰ δυὸ περιστροφὰ στὸ χρηματοκιβώτιο ὁ ἦχος τῆς ζωστή-

ρας. Τὸ χέρι τῆς εἶναι μήτρα πού τρέμει κι ὁ μικρὸς ἀέρας τῆς αὐλῆς. Ὁ ἀποπλισμὸς τῆς. Ἡ τρυφερότητα τῆς δίχως ὄπλα. Ἡ παρθενιά τῆς μητράς πού με γέννησε. Τὸ ραγισμένο τζάμι τῆς κουζίνας σπάει, κρυώνει ὁ μισοφαγωμένος ποντικός, τὸ τρίξιμο τῆς καρυδιάς γκρινιάζει, τὸ μεταφυσικὸ σαλόνι αἰωρεῖται, τὰ δυὸ περιστροφὰ ἐκπυροσοκροτοῦν, ὁ ἦχος τῆς ζωστήρας κλαίει. *Ρέας Γαλανάκη*
"Που δὲν ὀλοῦμαι"

ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Πρόλογος.

Ουφ, ἀκόμα μιά φεμινίστρια! καὶ αὐτὴ καινούργιοι περιφράκτες του καινούργιου μας προέδρου (ποῖός θα μας τόλεγε πῶς θάταν ἀριστεροὶ διανοούμενοι) ξαναάβουν τὰ τσιγγάρια τους. Δώστε ὅμως λίγη προσοχή, γιατί ἐγὼ δὲν εἶμαι οὔτε ἡ μάνας, οὔτε ἡ ἀδερφή σας, οὔτε ἡ χαρτωμένη σας, οὔτε κι ἡ κόρη σας ὅπου ξεδι-νετε ἀμα λάχει, οὔτε ἡ γειτόνισσα σας πού "σπιτῶνει ὅποιον τζαὶ νάναι", οὔτε κι "ἀσχημη λεοβία" πού κάνει διαμαρτυρίες ἔξω ἀπὸ χώρους καλλιτεσιῶν. Στὴν πραγματικότητα δὲν με γνωρίζετε. Ὅμως ἀναπαράγμαι καὶ πληθαίνω. (ε, ἀμα οἱ Λάζαροι Μαύροι μποροῦν νὰ εκτοξεύουν ἀπειλές του στυλ Ἐπικαιρη 8/5/88 γιὰ τὸ πόσο λίγοι χρειάζονται στὴν Κύπρο γιὰ νὰ τινάζουν στὸν αἶρα κάθε διζωνικὸ ἐκτρωμα" καὶ νὰ διαταράζουν τὴν ὁμορφὴ οὐκογενειακῆ γαλήνης καὶ θαλπωρῆ του κ. Π. Διγκλή, τότε γιατί ὄχι καὶ ὅποιος ἄλλος θέλει;)

Τὸ κείμενο πού ἀκολουθεῖ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ σαν μιά φανατικὴ ἀρνησι τῆς πρότασης γιὰ τὴν στράτευση τῶν γυναικῶν στὴν Κύπρο καὶ, κατ' ἐπέκταση, σα μιά γενικότερη ἀμφισβήτηση τοῦ στρατοῦ. Στὴν οὐσία του ὅμως τὸ κείμενο εἶναι ἀποτέλεσμα ἀγανάκτησης καὶ προσωπικῆς προσβολῆς γιὰ ἀπόψεις πού εκφράστηκαν πρόσφατα στὸν καθημερινὸ τύπο καὶ ἀλλοῦ γύρω ἀπὸ τὸ θέμα. Σ' αὐτὲς προστίθεται καὶ ὁ θυμὸς μου γιὰ τὴν ἀγικανότητα τῶν πολιτικῶν φορέων τῆς ἀκρας ἀριστερας (ἢ ἀκόμα καὶ "γυναικειῶν" φορέων;) νὰ ἀντιδράσουν δυναμικά στοὺς σφβινιστικούς ἀλλαγμοὺς τῶν ἐθνικιστῶν μας, προτοῦ οἱ τελευταῖοι μας φέρουν προ τελεσμένων γεγονότων, ὅπως ἐγίνε πρόσφατα με τοὺς Τουρκοκύπριους αὐτόμολους. Γιατί ὅλοι γνωρίζουμε τὴ συμβολὴ του καλοῦ μας Λάζαρου στὴν ἐπινόηση ἀπὸ μέρους τῆς Γενικῆς Εἰσαγγελείας τῶν φρικτῶν καὶ ἀποτροπῶν ἐγκλημάτων (γιὰ φαντάσου!!) του στυλ "παράνομη εἰσὸδος στὴν Κυπριακὴ Δημοκρατία" καὶ "περιπλο-νισσι με ὑποπτο σηοπὸ στὶς ἐλεύθερες (!) περιοχές" γιὰ τοὺς φυγὸστρατοὺς Τουρκοκύπριους. Ἰδίσοι ὅμως ἔχουν καταλάβει ὅτι ἡ ἀβάνεια τους, σε θέματα ὅπως ἡ κατὸδῶξη τῶν αὐτῶν καὶ ἡ στράτευση τῶν γυναικῶν (μέσα στα πλαίσια του υπερεξοπλισμοῦ) θα σταθεῖ κρίσιμη ὅταν μάταια θα προσπαθοῦμε νὰ πείσομε τοὺς Τουρκοκύπριους πῶς ἀμα εἶναι νὰ ἐπανασυμβιῶσομε, τὰ καμμάτα τῶν ἐθνικιστῶν μας θάναὶ καὶ δική μας ἔννοια.

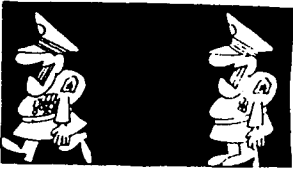
Ἡ Πρόταση.

Δὲν ξέρουμε ποῖός καὶ πῶς ἔθεσε πρόταση γιὰ τὴν στράτευση τῶν γυναικῶν οὔτως ὡστε σήμερα νὰ συζητεῖται βερνητικὰ κανάλια. Εἶναι ὅμως βέβαιον ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ ἐνὸς τέτοιου μέτρου εἶναι πολὺ δύσκολη, ὄχι τόσο ἀπὸ πλευρῆς ἐπιβολῆς (ας γελάσομε) ὅσο ἀπὸ πλευρῆς υποδομῆς. Οἱ κυβερνητικὲς δηλώσεις αὐτῆς τοῦ Ἀλωναῦτη στὸν φιλελεύθερο Ἰανουάριον 1988 ὅτι ἡ στράτευση τῶν γυναικῶν εἶναι θέμα ὑπὸ συζήτηση, δὲ μποροῦν νὰ νὰ στοχεύουν στο νὰ ἀποκαλύψουν τὸ ἔθες καὶ νὰ προετοιμάσουν τὸ ἔθες γιὰ μιά κάπως πῶς μακροπρόθεσμη γῆ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει μποροῦμε νὰ πείσομε ὅτι ἡ "ἀλλαγὴ" δὲ βρῖσκει χημὴ τὴν ἰδέα τῆς "ἐπίταξης" καὶ τῶν ναϊκῶν στο μπαμποῦλα του Τουρκικοῦ δύνου. Τὸ θέμα ἔχει πᾶρει ἄλλες ἄλλες ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού οἱ Λάζαροι οἱ Φτωχόπουλου σέρβιραν τὰ "φεμινιστικά" τους με τὴ σέσουλα.

Ἐκοπιμότητες.

Με τὴν καταλήσειση τῶν ἐργαζομένων γίνεταὶ μαζί με τὴν κοπιώδεια τῆς νεικῆς εἰσφοράς γιὰ τὴν ἀμυναῖς τῆς Ἐθνικῆς Φρουρα τὴν ἔχει βολεμένω χωρὶς νὰ θέλω νὰ παίζω τον εἰδικὸν στρατιωτικὰ θέματα (χρῆσμα πού πρὶν νὰ ἀφήνω σε ἄλλους), εἶναι σε θέσει στρατιωτικῶν μηχανισμῶν, ὅσο εὐπορῶ νὰ τον ἔχομε κάνει, νὰ ἀπορροφηθῶν ἐπιπλέον τεράστιο ἀνθρώπινο δυναμικὸν πού ἡ στράτευση τῶν γυναικῶν θα Κυβερνήσει με πολὺ πῶς ὀξὺ πρόβλημα ἐχθρικοῦ ἐπεκτατισμοῦ ἀπὸ τὸν Κυπριακὸν ἀναγκάστηκαν νὰ ἀπορρίψουν προτάσεις τῶν γυναικειῶν ὀργανώσεων τῆς χώρας γιὰ τὴν στράτευση γυναικῶν, ἀπειδὴ τὰ περιορισμένα τους μέσα στὸν τομέα τῆς χρήσι τῶν δυναμικῶν αὐτῶν. Φυσικά ἀμα ἦταν θέμα νὰ τις λιοῦν, θα μπορούσαν νὰ τις ἐπιστρατεύσομε γιὰ νὰ τις βάζουν νὰ κάνουν κολληδορομῆς. Τὸ θέμα ὅμως εἶναι πᾶρχει ἡ δυνατότητα νὰ στρατευθοῦν γυναικῆς με τρόπο πού πραγματικὰ ὑπηρετεῖται ἡ "ἀμυνα" τους.

Δὲ χρειάζεται νὰ κατέχει κανεὶς ἰσχυρὰ μυστικά, γιὰ νὰ γνωρίζει πῶς οἱ δικοὶ μας στρατοκράτες δὲν μποροῦν νὰ μακρὸν ὀπλίσουν γιὰ νὰ θάβομε τῶν Τουρκοκύπριους, νὰ διαλύσομε ἀπερῶν καὶ νὰ σφάζομε ἀντιφρονούντες (ὅσο δὲν θα τόθελαν). Καὶ εἶναι ἐπίσης πῶς τὸ ἐπιχείρημα ὅτι οἱ γυναικῆς ἐπε νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς στρατοκράτες στα βοηθητικὰ πῶστα (οὔτως ὡστε νὰ νὰ ἀσχοληθοῦν με καθαρά "στρατιωτικὸν ἔργο") δὲν στέκει, γιὰτὸ αὐτοὶ πο...

πληρούν τις βοηθητικές θέσεις δεν μπορούν να μετακινηθούν στην πρώτη γραμμή, είτε όντως για λόγους υγείας, είτε λόγω ευνοιοκρατίας (ε, μη μας πείτε τώρα πως με τη στράτευση των γυναικών θα αλλάξει και η δομή της κοινωνίας!).

Το κάπως αυθαίρετο συμπέρασμα μου είναι πως ούτε η "Αλλαγή" διαθέτει τα μέσα για να στρατεύσει τις γυναίκες με τρόπο που να τους είναι "χρήσιμες" (μιλώντας πάντα με τα δικά τους δεδομένα) και πως πίσω από την πρόταση για τη γυναικεία στράτευση κρύβεται η έντονη τάση της αστικής εξουσίας να επεκτείνει τον έλεγχο της και σ' αυτό το κομμάτι του πληθυσμού που πρόσφατα άρχισε να εισχωρεί στην παραγωγή και στην εκπαίδευση και να απομακρύνεται από το γκέτο της οικογένειας, δημιουργώντας έτσι την ανάγκη της επιβολής "πειθαρχίας" (και σποσέδωσης κάθε προσωπικής πρωτοβουλίας) με την οποία η γυναίκα θα πρέπει να εκτελεί τον καινούργιο κοινωνικό της ρόλο.

Θέμα ιδιοσυγκρασίας.

Κι αν ο σκοπός ήταν πράγματι η καλύτερη/πιο εκτεταμένη λειτουργία των βοηθητικών υπηρεσιών του στρατού, αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί με μία πιδεντατική υπηρεσία στην Πολιτική Αμυνα, χωρίς την επιβολή της στρατιωτικής πειθαρχίας και ιεραρχίας, τη ψυχική εξουθένωση, την ισοπέδωση της προσωπικότητας, τα αδιέξοδα, τα φακέλλωματα, τις αυτοκτονίες, τα καρφώματα και τις τιμωρίες των "παραπτώματων" που περιλαμβάνονται στη βασική εκπαίδευση.

Κι αφού λοιπόν μας κατατάζουν θα μας βάλουν να πηδούμε πάνω κάτω, να κάνουμε 50 κάμψεις πριν κοιμηθούμε και 60 στροφές μόλις ξυπνήσουμε, για να ικανοποιησούμε το σαδισμό και το μισογυνισμό κάποιου μαλακά. Δε θ' αργήσουμε κι εμείς να μετατραπούμε από παιδιά σε "ΑΝΤΡΕΣ" να "γαμούμε κι εμείς πουτάνες στον αέρα", να πηγαίνουμε τροχάδιν σφυρίζοντας χαρπια τραγουδάκια που εξυμνούν τις Ελληνοκρεπίες αξίες ΘΡΗΣΚΕΙΑ-ΠΑΤΡΙΔΑ-ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ και να μισούμε οτιδήποτε έρχεται σε αντιπαράθεση με τον "δυναμισμό" μας, στην ουσία τον επίκτητο "ανδρισμό" μας, είτε αυτό λέγεται ομοφυλόφιλοι, είτε γενικά γυναικεία ιδιοσυγκρασία, κι όλα είναι "μαλακίες" άμα συγκριθούν με την ισχύ και το κύρος που τους δίνει το όπλο. Η έμφυτη τάση που ο κάθε άνθρωπος κουβαλά μέσα του, για ελευθερία (με την έννοια της αυτονομίας των σκέψεων και των πράξεων του) θα εξφανιστεί με την επιβολή της στρατιωτικής πειθαρχίας που θα χει σαν αυτοσκοπό αυτό ακριβώς το αποτέλεσμα.

Υποβάθμιση των γυναικείων θεμάτων.

Κι αφού για ένα μέρος της ενεργητικής μας ζωής θα διατελούμε ιδιοκτησία του κράτους, τότε οι πιθανότερες αυτόνομων-συθόρητων εξεγέρσεων προς διεκδίκηση ουσιαστικών δικαιωμάτων, ήδη περιορισμένες από τα βιβάματα μας σαν υποδόντα στην ανδροκρατική-καταπιεστική Κυπριακή κοινωνία, περιρίζονται ακόμα περισσότερο. (τώρα θ' μου πείτε, μα πως δεν υπάρχει γυναικείο κίνημα στην Κύπρο, τόσες γυναικείες οργανώσεις έχουν στήσει τα κόμματα, τόσες αντικατοχικές εκδηλώσεις έχουν κάνει, τόσα ουσιαστικά δικαιώματα που διεκδικούν, αυτές οι γυναίκες δεν αγωνίζονται; Η απάντησή μου είναι πως το κείμενο αυτό δεν απευθύνεται σ' όσους διατηρούν ακόμα τέτοιες ψευδαισθήσεις. Τα κόμματα στην Κύπρο, μαζί με τα άλλα

Ισα δικαιώματα

Αγαπητή Σύνταξη,

Ισα δικαιώματα για ίσες υποχρεώσεις. Πλήρης συμφωνία. Όταν όμως ένας πηγαίνει στο στρατό, για δυο χρόνια ενώ η άλλη (εννοείται η κοπέλλα) βρίσκεται δουλειά η πάει να σπουδάσει και τρώει εκκίνηση το φαντάρο, πως και ποιος αποζημιώνει το φαντάρο;

Τι πίστωση παίρνει ο φαντάρος για τα δυο χρόνια του στρατού; Ζημιά στη δουλειά, ζημιά στις σπουδές, μείωση του συντάξιμου χρόνου και μάλιστα χωρίς αναλογική κοινωνική κάλυψη.

Κύριοι, αφέντες, βουλεφτάες, κυβερνώντες συντεχνιακοί και όλων των ειδών οι εθνοπατέρες, γιατί δεν σκοτιζέστε να δώσετε κάποια κοινωνική αναγνώριση στους αποστερούμενους των δικαιωμάτων τους;

Είναι καθήκον της πολιτείας:

α. Να πιστώνει τους εθνοφρουρούς με αναλογικές κοινωνικές ασφαλίσεις.

Το μέρος εκείνο που θάπρεπε να συνεισφέρουν να το συνεισφέρουν οι γυναίκες που πιάνουν τις δουλειές τζιάι γυρίζουν κοκκεταρισμένες τζιάι κάμνουν ζεφκι.

β. Να τους πιστώνει με μονάδες για τα χρόνια που χάνουν και να τους δίνει προτεραιότητα στην απασχόληση είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα.

γ. Για όσους διορίζονται στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία, η περίοδος της στρατιωτικής θητείας να θεωρείται συντάξιμη (άσε που χάνουν χρόνια για παραγωγή και τους τρώνε λάχανο οι καθούμενες στα μαλακά). Ιδιαίτερα, στους δασκάλους που πηγαίνουν στο στρατό να διορίζονται και οι θέσεις τους να πληρώνονται αναπληρωτικά.

12 Αυγούστου
Με τιμή,
ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ
ΙΣΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΓΙΑ
ΙΣΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

αναρρήματα τ.υ.ς κακά, είναι ταυτόχρονα και αναμφισβήτητα ανδροκρατικά και εριστικά και είναι καιρός να πάσουν να στήσουν οσκέ παιχνίδια για άλλους.) Συνεπώς γυναικεία αιτήματα που αφορούν άμεσα την κοινωνικο-οικονομική υπόσταση του κράτους, όπως το δικαίωμα στην ελεύθερη έκτρωση (που στην επέκτασή της αφορά την γεννητικότητα), η ισομισθία τα επιδόματα στις ανυπανόρες μητέρες κλπ. κλπ. δεν θα αποτελέσουν ποτέ το θέμα διεκδίκησης (εκτός και στην απίθανη περίπτωση που κάποιο κόμμα της ντιπολιτεύσεως, μέσα στα πλαίσια εκσυρρονισμού του, αποφασίσει να κάνει μια ανούσια μνεία σα θέμα ταχτικής-αναφερομια στα ίδια τα κόμματα γιατί το γυναικείο κίνημα μέσα στα κόμματα είναι ανύπαρκτο), γιατί οι γυναίκες, μέσα απ το στρατό θα έχουν εμπροστιά με την κουλτούρα του Τουρκικού εσπεκταισμού και δεν θα τίθεται θέμα γυναικείας υπόστασης μέσα σε μια κοινωνία που "κνδονεύει από λεπτό-σε-λεπτό να εξαφανιστεί", -αλκώστε αυτή δεν είναι κητική πίσω από τη διεθνή κούρσα των εξοπλισμών;

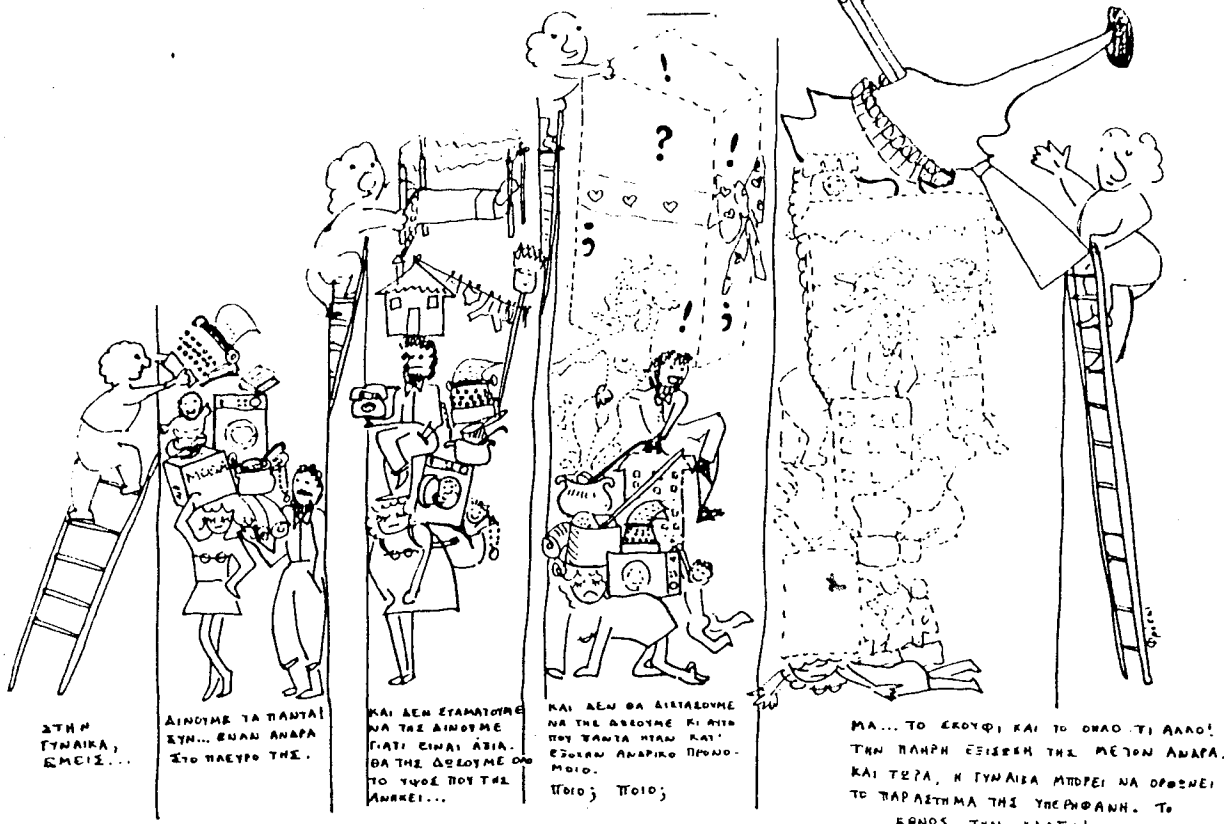

"Μέσα από το πρίσμα της ισότητας" (!!!)

Μ' αυτό τον υπότιτλο εμφανίστηκε στο φιλελεύθερο στις 3 Αυγούστου άρθρο-υπόδειγμα της ανδρικής αναίδειας, υπέρ της στρατεύσεως των γυναικών, με θεωρητική βάση ότι το μέτρο αυτό θα προάγει την ισότητα των δύο φύλων. Σ' όλο του το κείμενο όμως είναι διάχυτη η αγανάκτηση για το ότι οι άνδρες δεν είναι μαλακίες να χάνουν δυο χρόνια στο στρατό (και ποιος είχε το αντίθετο; ενώ οι γυναίκες να μπαίνουν γρηγορότερα την παραγωγή και τελικά να "βρίσκονται μισθολογικά σε καλύτερη μοίρα" (δικό του το ακόφθεγμα!) Το συμπέρασμα του είναι στατιστικολογικά ηλίθιο και ανήκουστο κι εγώ δεν σκοπεύω να αναλωθώ για να συζητώ μαλακίες. Άλλος "υποστηρικτής" ίσων δικαιωμάτων για ίσες υποχρεώσεις" (όπως αυτοχρήσθηκε!) γράφει στον φιλελεύθερο στις 12 Αυγούστου επιστολή ανάλογη ηλιθιότητας, την οποία και δημοσιεύουμε σα μοναδικό δείγμα μισογυνισμού.

Και τελικά το σύστημα που θρέφει τέτοιους εξυπνάχδες, που στηρίζεται και όχι πάνω στην υπεραξία που βγαίνει από την εκμετάλλευση του γυναικείου δυναμικού; Αυτή η νοοτροπία ήταν που στο απόγειο της καθιέρωσε την αντίληψη ότι η οικιακή εργασία δεν... είναι εργασία (και η αμιση ιδιότητα της δουλειάς αυτής ενίσχυσε την αντίληψη), εμποδίζοντας έτσι τις γυναίκες να αγωνιστούν ενάντια σ' αυτή τη μορφή δουλειάς, υποβιβάζοντας και γελοιοποιώντας τις ποιοεσδήποτε διαμαρτυρίες της γυναικείας σαν "κρεββατομουρμούρα", αντιμετωπίζοντας τις γυναίκες σαν "γλωσσοκοπάνες" παρά σαν αγωνιζόμενους εργάτες.

* όχι πως αυτή θάταν περισσότερο επιθυμητή

ΣΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΣΜΕΙΣ...

ΔΙΝΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΥΝ... ΕΜΑΣ ΑΝΑΡΑ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ.

ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΣΤΑΔΟΥΜΕ ΝΑ ΤΗΣ ΔΙΝΟΥΜΕ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΣΙΑ. ΘΑ ΤΗΣ ΔΕΣΟΥΜΕ ΟΜΟ ΤΟ ΤΥΦΟ ΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΤΡΕΙ...

ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΔΙΣΤΑΔΟΥΜΕ ΝΑ ΤΗΣ ΔΕΣΟΥΜΕ ΚΙ ΑΛΤΟ ΠΟΥ ΤΑΝΤΑ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΝ ΑΝΑΡΙΚΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ.

ΜΑ... ΤΟ ΕΚΟΥΦΙ ΚΑΙ ΤΟ ΟΜΑΟ ΤΙ ΑΛΛΟ! ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΕΙΣΙΣΕΗ ΤΗΣ ΜΕΤΩΝ ΑΝΑΡΑ. ΚΑΙ ΤΕΡΑ, Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΟΡΘΩΣΕΙ ΤΟ ΠΑΡΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΘΑΝΗ. ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΤΗΝ ΚΑΛΕΙ!

Καμιά νομοθετική ή συνταγματική ρύθμιση δεν πρόκειται να απελευθερώσει τη γυναίκα. Το να απαλλαγούμε από τα σκατά με τα οποία μας φόρτωσε το Οικογενειακό και το Εργατικό Δίκαιο (για παράδειγμα) θάταν μία ασήμαντη μικρο-βελτίωση, γι αυτό μην ασχολείστε. Είναι μία ολόκληρη ιστορία νοοτροπίας που μας έχει χώσει στη λάσπη. Και η λυτρωση δε θαρθει μέσα από νόμους (που και πάλι άντρες θα τους κάνουν) αλλά μέσα από τους αγώνες για μία κοινωνία που δε θα γεννά καταπιεστές και υποτακτικούς. Κι αρχίζουμε από το να σας τη φτύσουμε στα μούτρα σας την πρόταση για τη στρατεύση μας.

Ο Αγαμέμνωνας, ο νικητής, θυσιάζει γυναίκα, την κόρη του, ξεκινώντας για τη Τροία. Και ο Οδυσσεύς, ο τελικός νικητής της Τροίας, θυσιάζει γυναίκα Τρωαδίτισσα, τελειώνοντας το πόλεμο... Και ο πόλεμος μας είπαν πως έγινε για μια γυναίκα!

(ανατύπωση από άρθρο της Ε. Τουμαζή στο έντοξ των Τειχών, τ. 35)

Οπως πάντα μιλάνε οι άντρες για τις γυναίκες. Να κάνεις τις δουλειές του σπιτιού, να δουλεύεις οκτώωρο, να νταντεύεις τα παιδάκια του έθνους, να βγάζουμε πάνω σου τ' αποθημένα μας (να σε σφάζουμε κι άμα λάχει) και τώρα να πολεμάς. Για να λέμε σε πούμε στους εργάτες, άμα θέλετε ισοότητα, να κάνετε το οκτώωρο στο εργοστάσιο, μετά να κόμπετε ιδιαίτερα μαθήματα λογιστικής, να κερνάτε απ' το γραφείο μετά τη δουλειά να παίρνετε τη γραφειακή δουλειά να την κάνετε στο σπίτι, έτσι για νόμαστε ίσοι, -κι οι μαύροι της Νότιας Αφρικής να πάνε κι αυτοί στο στρατό για να έχουν ίσες ευθύνες με τους λευκούς. Οι αστικές ηγεσίες πάντα θάβηλαν τους δούλους τους να κάνουν τα πάντα, ακόμα και την αστυνόμευση τους.

Είναι τουλάχιστον αισχρό να μπαίνει η στρατεύση σε μέσο απελευθέρωσης της γυναίκας. Αμα δεν το προσέξατε, όλα τα κράτη του κόσμου λέγονται "δημοκρατίες" (και η Χιλή) και πάνω από τα μισά "εργατικά" ή "σοσιαλιστικά". Τέτοιω είναι κι οι φε-

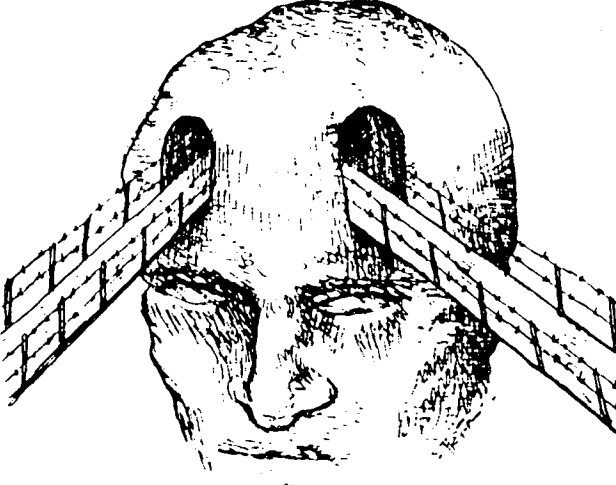
ΚΑΘΟΣ ΓΡΑΦΟΤΑΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ, ΚΑΠΟΙΟΣ ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΕ ΝΑ ΠΡΟΣΘΕΣΩ ΕΔΩ ΠΟΣ ΟΙ ΚΟΝΚΙΣΤΕΣ "ΚΑΝΟΝΙ" ΠΟΣ ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ΤΟ ΦΕΝΙΜΙΣΜΟ, ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΦΕΙ, ΑΣ ΕΙΝΑΙ. ΑΝΚΑΙ ΠΡΟΣΕΣΤΙΚΑ ΘΑ ΜΕΤΑ ΠΟΣ ΔΕΝ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΗΛΙΘΙΟ!

μινισμοί σας για το φεμινισμό, το δικαίωμα της γυναίκας για ελεύθερη διακίνηση στους δρόμους χωρίς τα σαχλοπειράγματα, χωρίς το φόβο του βιασμού είναι εξ ίσου σημαντικό με το δικαίωμα να υπάρχει ελευθερία διακίνησης ο'δλη την κύπρο. Το γυναικείο δικαίωμα για αυτοκαθορισμό είναι το ίδιο αν όχι πιο σημαντικό απ' την εισβολή. Γιατί η πατριαρχική εισβολή έγινε πριν αιώνες και σείς αγορακία του έθνους είστε οι Ντεκτάς, οι Γρίβες και οι Εβρέν της.

Εμείς καμιά θέση δεν έχουμε στα οιδιπόδεια σας με τις μητέρες πατρίδες σας. Τους κόκκους σας εσείς τους αρχίσετε κι εσείς να τους τελειώσετε.

Εσείς είστε ακόμα κολλημένοι στα πιστολοούθκια που σας έδωσαν για να σας πάρουν απ' τα παιχνίδια που παίζαμε μαζί. Γιατί και σε σας άρεσαν οι κούκλες και τα σουλογικά παιχνίδια, αντί οι ηλίθιοι θεατριμισμοί του μπαμ-μπούμ, γιατί τα κοριτσάκια στα παιχνίδια ήταν η αγαπήτης ζωής, ενώ τα πιστόλια σας του θανάτου.

Και για όσους δεν τξεραν, οι γυναίκες φυλακές βρίσκονται σε ένα ειδικαλισκό περιβάλλον στον Άγιο Παύλο, σε ένα ωραίο κήπο, με ένα καλαίσθητο πέτρινο τείχο γύρω γύρω, -γιατί όχι εκεί σαν φυλακισμένες συναείδησης, παρά στα κότερα του στρατού, όργανο σαδισμού για τον κάθε μαλάκα.

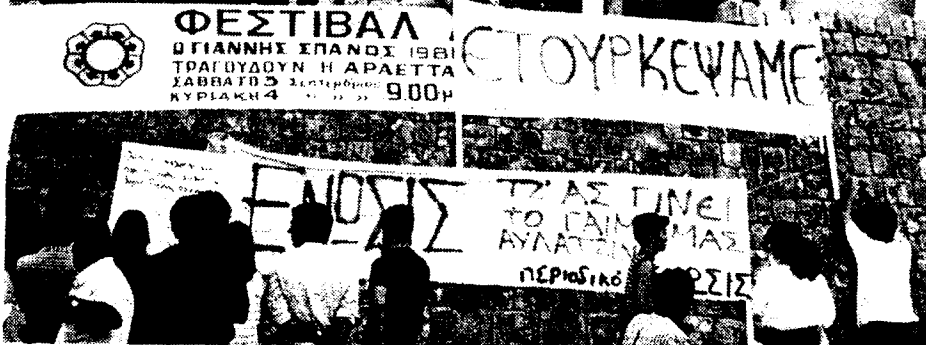
ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
"ΕΝΩΣΙΣ" ΓΙΑ
ΤΙΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ.

ΤΕΛΙΚΑ ΜΠΟΡΕΙ ΤΟ "ΨΕΥΔΟ" ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΠΤΩΜΑ ΕΝΟΣ ΒΑΘΥΤΕΡΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ-ΤΟΥ ΑΙΣΧΡΟΥ. ΟΥΤΕ 10 ΧΡΟΝΙΑ ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΠΕΡΑΣΕΙ ΑΠΟ ΤΟ '74 ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΕ ΠΑΛΙ Ν' ΑΝΘΙΖΕΙ Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΥ-ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ. ΤΟ ΕΝΤΥΠΟΣΙΑΚΟ ΜΕ ΤΟΝ ΝΕΟΦΑΣΙΣΜΟ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΕΠΙΜΕΝΕΙ (ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΤΟ '74) ΝΑ ΤΟ ΠΑΙΖΕΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΣ, ΑΝΤΙΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΣ ΚΠ. ΔΕΝ ΕΙΔΑΤΕ ΤΗΝ ΑΦΙΣΣΑ ΤΗΣ ΔΡΑΣΙΣ-ΚΕΣ: 20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΩΝΑ, ΕΜΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ Κ.Ο.Κ. ΨΙΛΟΨΥΦΙΡΙΖΕΤΑΙ ΗΔΗ ΑΠΟ ΧΡΟΝΙΑ ΟΤΙ Η ΕΟΚΑ Β' (ΑΝΑΠΝΟΗ ΓΕΡΗ ΚΑΙ ΚΑΤΣΕΤΕ ΚΑΛΑ) ΗΤΑΝ... ΑΝΤΙΕΖΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ. ΔΕΝ ΘΥΜΑΣΤΕ ΕΚΕΙΝΑ ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ ΕΟΚΑ ΣΤΗ ΛΕΥΚΟΣΙΑ; ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΛΕΝΕ: ΤΟ ΑΙΣΧΡΟ ΚΑΝΕΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ. ΑΣΕ ΠΟΥ ΤΟ ΠΑΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΔΙΑΝΘΟΥΜΕΝΟΙ ΤΑ ΑΤΟΜΑ. ΟΠΟΤΕ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΓΙΑ ΣΑΣ ΠΑΙΔΑΚΙΑ ΠΟΥ ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΘΥΜΑΣΤΕ ΑΠ' ΤΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ (ΚΑΙ ΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΣΑΣ) ΕΙΝΑΙ ΔΥΟ 24ΩΡΑ-ΤΗ 1^η ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ (ΙΣΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ 21^η) ΚΑΙ ΤΗΝ 20^η ΤΟΥ ΙΟΥΛΗ.

Μέχρι σήμερα η ανθρωπότητα δεν ήταν παρά ο διαρκής και αιματηρός υπαγιασμός εκατομμυρίων ταλαίπωρων ανθρώπων σε κάποια αμείλικτη αφαιρέση: Θεό, Πατρίδα, κρατική ισχύ, εθνική ευημερία, ιστορικά δικαιώματα, δικαιοσύνη, πολιτική ελευθερία, δημόσιο συμφέρον. Τέτοια υπήρξε μέχρι σήμερα η φυσική αυθόρμητη και μορφαία πορεία των ανθρώπινων κοινωνιών.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ

ΤΙ ΜΑΛΛΟΝΕΤΕ ΡΕ ΠΑΙΔΙΑ; ΑΦΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΣΚΟΤΟΝΟΝΤΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ (ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑΙΝΟΥ ΓΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ) ΚΑΙ.....

Με διάφορα συνθήματα, όπως «δώστε σφαίρες στους στρατιώτες μας», «εδώ και τώρα λαϊκή πολιτοφυλακή», «Τούρκοι φασίστες δολοφόνοι», «Καλός Τούρκος νεκρός Τούρκος», «Ζητούμε ασφάλεια των στρατιωτών», «Έξω ο Αττίλας», «Το αίμα κυλάει εκδικηση ζητεί», «Ο Αττίλας σκοτώνει πιστός στο πνεύμα του Νταβός», «Το μισό του πόνεου, αλλά αν χρειαστεί τα όπλα μας έχουν σφαίρες», «Κι άλλος στο χώρο να πούν τον αγώνα», «Ανοχή στον Αττίλα μήνυμα για χαμένη πατρίδα», «Οι φονιάροι μας είναι έρμα του Αττίλα», «Το ΡΙΚ τιμά το δολοφονημένο στρατιώτη την ώρα του εθνοφρουρού με κεφάλια τραγουδίστρια» και άλλα, μερικές δεκάδες πολίτες άνδρες και γυναίκες από διάφορες οργάνωσεις καθώς και κάτοικοι του Αγίου Κασσιανού έκαμαν εκδήλωση έξω από την εκκλησία και λίγα μέτρα από τη γραμμή αντιπαράταξης, όπου είχε πυροβοληθεί ο λοχίας Ευαγόρου το πρωί της Κυριακής.

ΖΗΤΟΥΜΕ ΕΚΔΙΚΗΣΗ

..... ΚΑΙ ΣΕ ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ 20 ΧΡΟΝΟΙ ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΣΤΗ ΠΡΑΣΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ.

ΣΗΜ. ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΓΙΑ ΜΑΣ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ "ΠΟΛΙΤΙΚΟ" (ΔΗΛ. ΥΠΟΓΡΑΦΩΝ) ΠΑΝΤΑ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ (ΔΗΛ. ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΥΝΥΠΑΡΞΗΣ ΣΤΟΝ ΙΣΙΟ ΧΩΡΟ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ) ΚΑΙ ΟΤΟ Η ΜΙΑ Η ΑΛΛΗ ΟΜΑΔΑ ΘΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΤΑΝ ΤΕΤΟΙΟ.

ΡΗΖΗ 10-11-12

ΜΑ ΠΕΡΙΓΡΑΙΖΕΤΕ ΜΑΣ Σ/ΟΡ;

ΣΧΟΛΙΟ ΓΙΑ ΚΑΤΙ ΦΙΛΟΚΥΠΡΙΟΥΣ ΠΟΥ ΑΝ ΕΛΕΙΠΑΝ ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΙΟ ΑΝΕΤΟΙ

... Η αντίθετα, παράλληλα μ' αυτή την καταγγελία θα πρέπει να αρχίσουμε να προωθούμε ένα πρόγραμμα συγκεκριμένης απάντησης **εδώ και τώρα**, τέτοια που να παρουσιάζει τις μεγαλύτερες πιθανότητες λύσης, και που θα πρέπει να το προωθήσουμε και στις επαναστατικές δυνάμεις της Τουρκίας έτσι ώστε για πρώτη φορά να παρθεί μια πρωτοβουλία για να ξεφύγουμε από το μόνιμο ζήτημα του εθνικού, και να αποφυγεί ο λαός την απειλή του πολέμου. Μέχρι σήμερα, και κάτι τέτοιο είναι αίσιος, δεν έχει υπάρξει κανένα πρόγραμμα από κοινού ελλήνων και τούρκων επαναστατών για έξοδο από την κρίση. Καθ' είναι φανερό ποιοί θα μπορούσαν να είναι οι άξονες ενός τέτοιου προγράμματος. Χωρίς να γυρνάμε πίσω στην ιστορία, χωρίς να προσπαθούμε να επανακτήσουμε αυτά που «χάσαμε» έστω και αν κάτι τέτοιο θα ήταν δικαίωμα - ιδιαίτερα ο' ότι αφορά την Κύπρο και τα δικαιώματα των ελλήνων που διώχθηκαν από την Ισλαμική - με βάση τις πραγματικότητες να προωθήσουμε ένα πρόγραμμα εξόδου από την κρίση.

Και αυτό σημαίνει ξεκάθαρα. Αποδοχή του σημερινού status quo στην Κύπρο και την επικύρωσή του με την ένωση αυτού του τμήματος που έχει απομείνει, με την Ελλάδα, χωρίς διεκδίκηση του υπόλοιπου κομματιού, έτσι ώστε να λήξει η διαμάχη. Όσον αφορά το Αιγαίο διατήρηση της ελεύθερης ναυσιπλοΐας, αναγνώριση της υφαλοκρηπίδας κλπ. κλπ. Και βέβαια μιλάμε για κάποιους βασικούς άξονες - Βέβαια εκείνο που μπορεί να ξενοίσει είναι η «εγκληματική» πρόταση της διπλής ένωσης στην Κύπρο. Αυτή η πρόταση είναι εγκληματική όσο ήταν δυνατή μια άλλη δικαίη λύση - η αυτοδιάθεση ένωση - στην Κύπρο. Από τη στιγμή που αυτό ανατράπηκε με την κατοχή του βόρειου μέρους της Κύπρου από τους Τούρκους σήμερα η Τουρκική πολιτική δε δέχεται μια τέτοια λύση διπλής ένωσης, γιατί βλέπει ότι με τη διατήρηση της σημερινής κατάστασης στην επόμενη διεθνή κρίση θα καταλάβει ολόκληρη την Κύπρο. Γι' αυτό σήμερα η Τουρκική πλευρά θέλει τη διατήρηση της αβεβαιότητας και σε καμιά περίπτωση δεν είναι διατεθειμένη να δεχτεί αυτή τη λύση που κόνοντας το 60-70% της Κύπρου μέρος του ελληνικού κράτους θα δυσκόλευε κατά πολύ την κατάληψή του απ' αυτούς. Μ' αυτή την έννοια «εγκληματική» και «προδοτική» είναι η πολιτική κάποιων άλλων, των εμπόρων και μεταπρατών της Κύπρου και της αστικής τάξης της Ελλάδας που με την πολιτική τους, της διακίωσης του φανταστικού Κυπριακού κράτους ανοίγουν το δρόμο στον εξανδραποδισμό 600.000 ελληνοκυπρίων.

Το περιοδικό ΡΗΖΗ ΣΚΙΖΕΙ ΚΑΙ ΣΚΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΚΥΠΡΟ. ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΤΟΝΤΑΒΟΣ, ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΜΕ ΟΠΟΙΟ ΛΑΧΕΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΟΖΑΛ ΚΑΙ ΠΑΕΙ. ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ ΦΩΝΑΖΟΥΝ ΓΙΑ ΖΕΠΟΥΛΗΜΑΤΑ, ΠΡΟΔΟΣΙΕΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΕΤΑΙ. ΦΙΛΑΡΕΣ ΠΙΣΤΟ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΣΑΣ ΓΙΑΤΙ ΕΜΕΙΣ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΟΧΙ ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ (ΓΙΑ ΤΟΝΤΑΒΟΣ ΤΑΠΑΜΕ ΣΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ : ΧΕΣΤΗΚΑΜΕ). ΑΝ ΕΣΕΙΣ ΠΙΣΤΕΨΑΤΕ ΣΤΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ ΚΑΙ ΤΑ ΡΕΣΤΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ. ΟΣΤΕ ΕΤΣΙ, ΣΑΣ ΕΝΟΧΛΕΙ ΠΟΥ ΖΕΠΟΥΛΙΕΤΑΙ Η ΒΟΡΕΙΑ ΚΥΠΡΟΣ, Η ΚΕΡΥΝΕΙΑ, Ο ΠΕΝΤΑΔΑΚΤΥΛΟΣ; - - - - - ΒΡΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ - - - - - ΜΑ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΣΑΣ Ο Κ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΕΙΣΗΓΗΘΕΙ ΑΠ' ΤΟ '84 (ΡΗΖΗ 10-11-12) ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΕΝΩΣΗ - ΚΑΙ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ "ΑΡΙΣΤΕΡΟ" ΧΩΡΟ ΠΟΥ ΤΑΥΤΙΣΤΗΚΕ ΜΕ ΤΗ ΛΥΣΗ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΑΠ' ΤΟ '64; (ΤΩΡΑ, ΤΙ ΣΟΪ ΑΝΤΙΜΠΕΡΙΑΝΙΣΜΟΣ Κ' ΑΥΤΟΣ Ε; ΜΕ ΤΟ ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΡΗΖΑΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ - Γ' ΑΥΤΑ ΘΑ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ). ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΛΕΤΕ ΟΤΙ ΒΓΑΖΟΥΜΕ ΑΒΑΝΙΕΣ, ΙΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΥΠΟΤΡΑΜΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΟΝΙΣΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ. ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΘΑ ΤΟ ΒΡΕΙΤΕ ΣΤΗ ΡΗΖΗ 10-11-12.

← Απο "Η ΔΙΠΛΗ ΕΝΩΣΗ" ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Η ΡΗΖΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ; ΤΩΡΑ ΤΙ ΦΩΝΑΖΕΤΕ; ΑΝ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑΛΑΒΑΤΕ ΟΤΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΥΓΧΡΟΝΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΜΙΣΗΣ Ή ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ/Η ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ, 'Η ΤΟ ΑΝ ΘΑ ΥΠΑΡΞΟΥΝ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΔΥΟ ΚΡΑΤΗ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ 'Η ΤΡΙΑ 'Η ΕΝΑ "ΕΝΙΑΙΟ ΚΑΙ ΑΔΕΙΣΜΕΥΤΟ"... - - - - ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΤΕ ΤΙΠΟΤΑ. ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟ ΚΑΙ ΔΕΝ ΛΥΝΕΤΑΙ ΟΥΤΕ ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΜΕΡΑΡΧΙΕΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΟΥΤΕ ΜΕ ΝΤΑΒΟΣ ΟΥΤΕ ΜΕ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥΝΤΕΚΤΑΣ. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΚΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ "ΚΟΛΑΣΜΕΝΩΝ" ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ : ΕΛΛΗΝΩΝ, ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΛΩΝ ΚΥΠΡΑΙΩΝ ΠΟΥ Ο ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΧΩΡΙΣΕ ΣΕ ΚΑΛΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΚΟΥΣ ΚΑΙΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΝΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗ ΑΦΕΝΤΙΚΑ.

ΚΑΜΗΛΑ ΚΛΑΝΕΙ

26 ΣΤΟ ΠΕΝΤΑΚΩΜΟ.....

1.

Το μόνο σημείο πού δεν έχει σαρωθεί από την ιστορία είναι το σημείο μηδέν. Το μηδενικό σημείο πού έχει σαρωθεί από τους διανοούμενους είναι η γλώσσα καί είναι ακριβώς το σημείο που θα υπερασπιστούν μέχρι θανάτου. Είναι γι' αυτούς ταυτόχρονα ο σκοπός και το μέσο.

2.

Σαν γνήσια παιδιά του δυτικού πολιτισμού και της μοντέρνας εποχής, οι διανοούμενοι συνεχίζουν να γεμίζουν χαρτιά με τη σφραγίδα του Καρτέσιου: "Σκεφτομαι άρα υπάρχω" και ταυτίζοντας την ανθρώπινη ύπαρξη με το μυαλό, διαχωρίζοντας το νου από την αίσθηση, το πνεύμα από το υπόλοιπο σώμα, αναγουν την σκέψη σαν την υπέρτατη των ηδονών.

3.

Η μεταφυσική αυτή σύγκριση του διανοούμενου ωφείλεται στη σύγκρουση μεταξύ των πιο πρωτόγονων ζωικών επιθυμιών και των επιταγών του μυαλού, πού αναπόφευκτα οδηγεί στην απόρριψη ενός μερους του εαυτού τους και την αποδοχή του άλλου.

4.

Γι' αυτό και ο διανοούμενος βολεύεται μιά χαρά μέσα στη διαχωρισμένη πραγματικότητα εξυπηρετώντας την πραγματικότητα του διαχωρισμού της πνευματικής από την χειρωνακτική εργασία πού μέσα στο κοινωνικό πεδίο μεταφράζεται στο διαχωρισμό των κέντρων αποφάσεων από τους εκτελεστές. Είναι γι' αυτό που ο διανοούμενος, ακόμα και ο ριζοσπάστης είναι ο συντηρητής των πολύπλοκων και πολυδιασταυρωμένων μορφών κυριαρχίας μέσα στην κοινωνία: Την κυριαρχία της μίας τάξης πάνω στην άλλη, της πλειοψηφείας στη μειοψηφεία, των αντρών στις γυναίκες, των μεγάλων στα παιδιά, της εξειδίκευσης στην ανειδίκευση, κ.ο.κ., διαγωνίζοντας έτσι την κυριαρχία της οικονομίας στην κοινωνία και κατακερματίζοντας κάθε έκφανση της ανθρώπινης δραστηριότητας. Έτσι η παράδοση του του σκήπτρου της ηγεμονίας στο νου εξυπηρετεί μόνο την υποταγή στην καθημερινότητα. Η καθημερινότητα δεν είναι τίποτε άλλο από την ολοένα αυξανόμενη απόσταση μεταξύ των ανθρώπων.

ΜΑΡΖ

6.

Είναι γι' αυτό πού η γλώσσα-ναί η Ελληνική γλώσσα πού γι' αυτήν τόσο περηφάνευονται οι σοφοί του έθνους-πρέπει να νοθευτεί με τον πιο αδιαγνώστο τρόπο εισάγοντας σ' αυτή τη φρίκη της-εν δυνάμει υπέροχης-πραγματικότητας, γιά να γίνει επιτέλους η γλώσσα βίωμα και όχι ορθογραφικό λεξικό υποταγής. Γιά να γίνει γλώσσα μας το χάδι τω ερωτικού συντρόφου, η κλωτσιά στα μούτρα σ' όποιον μας στερεί τη ζωή, τα ΓΚΑΦΙΤΙ στους τοίχους των παρθεναγωγείων, η ακαταλαβίστικη βρισιά τού Παφίτη και τού Βλαχου, και όχι οι επιταγές των διανοούμενων τού εθνικού τάχατες κέντρου πού συνέτριψε κάθε τοπική διάλεκτο (ειδικά όσες έτειναν να μετασχηματιστούν σε νέα γλώσσα, όπως η Κυπριακή), κάθε μη "Ελληνική" γλώσσα μέσα στον Ελλαδικό χώρο, κάθε περιθωριακή αρχικά, κάθε κοινωνική διαφοροποίηση, στο όνομα της εθνικής ομοιομορφίας. Αν το Ελληνικό κράτος σήμερα είναι πολιτιστικά το π "ομοιογενές" κράτος των Βαλκανίων, αυ ωφείλεται κύρια στους σοφούς τού έθνους πού φρόντισαν να εξασφηνίσουν μιά γιά πάντα κάθε πολιτιστική πολυμορφία συτρίβοντας ταυτόχρονα κάθε τάση αυτονομησης των ατόμων, των ομάδων, των περιχών, των εθνοτήτων.

Είναι γι' αυτό πού η ποίηση πρέπει να απαγγέλλεται φωναχτά όταν χέζεεις.

Είναι γι' αυτό πού το σημείο μηδέν πού μένει το μοναδικό σημείο πού σώθηκε από την απληστία των διανοουμένων.

Είναι γι' αυτό πού όποιος αδυνατεί να καταλάβει τη γλώσσα πού είναι γραμμένη να τα πιο πάνω δεν έχει να χάσει τίποτε.

ΚΙΝΗΜΑ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Η Κύπρος δεν είναι απλά πια "παράκτιος σταθμός επιχειρήσεων". Ουσιαστικά λειτουργεί σαν πληροφορικό κέντρο της μεσης Ανατολής. Οι δρόμοι αυξάνονται μαζί με τα κομπιούτερ και η ιστορία όπως πάντα να μας τραβά σε ένα άλλο κανάλι - ακόμα τραίνα δεν έχουμε και αρχίσαμε να μιλάμε για δορυφόρους. Όπως και να έχει το πράμα, μας αφορά και σαν Κυπραίους και σαν ανθρώπους αυτού του πλανήτη. Η τεχνολογική επανάσταση θα αλλάξει το πρόσωπο της γης σε μερικές δεκαετίες - αν ζήσουμε φυσικά από τη βόμβα. Το TRAINO αν και έχει κάθε ενδιασμό απέναντι στους δορυφόρους εντούτοις το θεωρεί καθήκον του να πληροφρήσει τους επιβάτες για τις επόμενες κοιλάδες και κατσαβραχα. Οπότε θα δημοσιεύσουμε 4 κείμενα (έτσι όπως τα βλέπουμε εμείς όχι οι "ειδικοί") για την εξέλιξη της παγκόσμιας κοινωνίας, της τεχνολογίας και της κουλτούρας σ' αυτό το κόσμο που λέγεται πια μεταμοντέρνος. Σ' αυτό το τεύχος δημοσιεύουμε ένα κείμενο της Αναρχικής Ομάδας "Ανάφεντος" - που όπως επανειλημμένα παραπονεθήκαμε να βλέπουμε τις φάτσες τους κάθε πρωί στο καθρέφτη - για τη κρίση του καπιταλισμού και το ρόλο της νέας τεχνολογίας σαν λύσης - ή ευκαιρίας αναδόμησης του κεφαλαίου και του κράτους. Στα επόμενα θα δημοσιεύσουμε μια ανάλυση του μεταμοντερνισμού σαν τη κουλτούρα αυτής της όπως πάντα αντιφατικής κοινωνίας και μετά 2 ακόμα κείμενα - ένα για τις αντιεξουσιαστικές χρήσεις της νέας τεχνολογίας και ένα για τη θέση της Κύπρου στο διεθνή και ταμερισμό εργασίας και γνώσης. Αν διαφωνείτε - θα χαρούμε. Και θα χαρούμε ακόμα περισσότερο αν μας το γράψετε.

Λοιπόν αξιότιμοι κύριοι επιβάτες κρατηθείτε γερά γιατί αυτή η διαδρομή προς το μέλλον θα έχει πολλά ταρακουνήματα

και δεν θα τελειώσει ποτέ εκτός κι αν συναντήσουμε κανένα πυρηνικό.....μανιταράκι.

Η πιστωτική σας κάρτα σας απαλλάσσει από τον να κουβαλάτε μαζί σας μετρητά και σας προσδίδει κύρος και αξιοπρέπεια." Ηίσα απ' αυτό το αθώο διαφημιστικό ολόκληρο του "πλαστικού χρήματος", το οποίο άρχισε να κυκλοφορεί πια σε μαζικό επίπεδο στην αγορά, κρύβεται η νέα τήση ανάπτυξης, όχι μόνο της χρηματικής κίνησης, αλλά και υδβιληρου του καπιταλισμού. Έτοχος των μεγάλων διεθνών μονοπωλίων είναι να αντικαταστήσουν σταδιακά το χάρτινο χρήμα με το πληροφορικό χρήμα (επιβάλ-

ΑΠΟ ΤΟ 67ον ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟ ΜΕΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟ

λοντας σε κάθε αγοραπωλησία ένα "άτυπο" φόρο που δικαιολογείται σαν δικαίωμα της τράπεζας που χορηγεί τη πιστωτική κάρτα) Γι συμβαίνει όμως στη πραγματικότητα; Αντι η πληρωμή να γίνεται σε χαρτούρα, με τη πιστωτική κάρτα ο αγοραστής πληροφορεί τον πωλητή ότι τον πληρώνει την αξία του εμπορεύματος που αγόρασε. Για να ισχύει όμως αυτή η πληροφορική συνδίαλλαγή πρέπει η πληρωφορία να μεταβιραστεί στο κομπιουτερ της τράπεζας που θα καταχωρήσει στη βήση του την ανάλογη χρεωπιστωση. Για την ώρα αυτή η όυλειά γίνεται με τη κλασική μέθοδο του εντύπου το οποίο υπογράφει ο αγοραστής. Θα γινόνταν όμως πού πιο γρήγορα και οικονομικά αν η μεταβίβαση της πληροφορίας στο κομπιουτερ της τράπεζας γινόνταν απ ευθείας μέσω ενός άλλου κομπιούτερ. Και ολόκληρη η διακίνηση κεφαλαίου θα ήταν πολύ πιο αποτελεσματική αν όλες οι εταιρείες, τράπεζες, δημόσιες υπηρεσίες κοκ που χρησιμοποιούν κομπιουτερ ενωθούν σ' ένα κεντρικό κύκλωμα (καί ήδη αυτή η τάση βρίσκεται υπό εξέλιξη). Οπότε παρουσιάζοντας την κάρτα του ο αγοραστής, ο πωλητής δεν έχει παρά να πατήσει κάποια πλήκτρα για να κάνει την ανάλογη χρεωπιστωση (Μπρουντόν πού είσαι;) με κάποια μορφή έλεγχου φυσικά από πλευράς τράπεζας και κατόχου κάρτας. Το ίδιο γίνεται και στην τράπεζα όπου οι διευθυντές, μέσω του κυκλώματος κομπιούτερ, μπορούν να έχουν ανά πάσα στιγμή όχι μόνο την κατάσταση λογαριασμού του πελάτη τους αλλά για παράδειγμα και οποιεσδήποτε άλλες πληροφορίες χρειάζονται από την αστυνομία, την εφορία ή το Υπουργείο Υγείας, προκειμένου να εγκρίνουν ένα νέο δάνειο. Στη συνέχεια ο εργοδότης θα συμβουλευτεί τη δική του οθόνη προκειμένου να δώσει δουλειά σε κάποιον. Τέλος, με τον ίδιο τρόπο η αστυνομία αποκτά προσβάσεις σ' ένα σωρό πηγές πληροφοριών. Σαν άμεση συνέπεια θα είναι οι μεγάλες επιχειρήσεις να κυριαρχήσουν στην αγορά μίας και οικονομικά θα είναι αδύνατο για τις μικρές να προσαρμοστούν στις νέες τεχνολογικές απαιτήσεις και είτε θα εξαφανιστούν η στην καλύτερη περίπτωση θα οργανωθούν σε συνεργατισμούς. Η συνέχεια μοιάζει μάλλον με σενάριο επιστημονικής φαντασίας δηλαδή είναι φοβερά ρεαλιστική. Δίπλα από τον κωδικό αριθμό πάνω στην πιστωτική κάρτα μπαίνει μία φωτογραφία του κατόχου, προστίθενται μερικά άλλα στοιχεία, ενώ ο ίδιος ο κωδικός είναι ταυτόχρονα ο αριθμός λογαριασμού στην τράπεζα, ο αριθμός διαβατηρίου, ταυτότητας, στρατιωτικού μητρώου, κοινωνικών ασφαλίσεων και δε συμμαζεύεται. Στήνεται και το νομοθετικό πλαίσιο το οποίο νομιμοποιεί όλα τα πιο πάνω και μετά άντε να βρείς άκρη. Μήπως είχαν δίκαιο οι παλιοί εργάτες πού έσπαζαν τις μηχανές;

Τα πράγματα φυσικά δεν είναι τόσο απλά. Ο καπιταλισμός βρίσκεται μπροστά στη μέχρι τώρα μεγαλύτερη κρίση του. Κρίση πού συνίσταται στην ολοένα αυξανόμενη ανεργία, στην ανάγκη εντατικοποίησης της παραγωγής λόγω του ολοένα αυξανόμενου κόστους της, την αυξανόμενη τάση ταξικής δυσοφορίας, την οικολογική καταστροφή πού

προκαλεί η βιομηχανική ανάπτυξη, στη μείωση των αποθεμάτων ορυκτού πλούτου, στον υπερπληθυσμό, κ.ο.κ. Η κατοχή από το κράτος και το κεφάλαιο των πιο προηγμένων μορφών τεχνολογίας και η σταδιακή εισαγωγή τους στις παραγωγικές και διοικητικές διαδικασίες αποτελεί το πιο σημαντικό ατού τους για το ξεπάρσασμα της σημερινής κρίσης του καπιταλισμού και την είσοδο του στη νέα του περίοδο: τη μεταβιομηχανική. (Αυτό για όσους πιστεύουν ότι η κρίση του καπιταλισμού έχει φτάσει στο αποκορύφωμα. Έχει φτάσει στο αποκορύφωμα της μόνο η βιομηχανική του φάση)

Λοιπόν, έχουμε και λέμε: ΝΑ ΤΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ, ΝΑ Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ ΔΗΛΩΣΗ, ΝΑ ΤΟ ΠΟΥ, ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΞΟΔΕΥΕΙ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΤΟΥ, ΟΡΙΣΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΗΓΕ ΠΡΟΧΤΕΣ ΜΕ Τ' ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΤΟΥ ΚΑΙ... ΕΠ' ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ; ΧΤΕΣ ΑΓΟΡΑΣΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ "ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΟΥ ΜΑΡΞ ΓΙΑ ΑΡΧΑΡΙΟΥΣ"... ΑΥΤΟΝ, ΚΥΡΙΑΙ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΨΑΞΟΥΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ...

Ταυτόχρονα παρατηρείται μία σημαντική πτώση της ανταλλακτικής αξίας των πανεπιστημιακών πτυχίων. Διότι για να είσαι σήμερα ιστορικός, για παράδειγμα, πρέπει να είσαι πρώτα απ' όλα προγραμματιστής κομπιούτερ. Οπότε και ο εκπαιδευτικός μηχανισμός, σαν πιστός υπηρέτης στις ολοένα και νέες απαιτήσεις του καπιταλισμού, απαιτεί μία εξ ολοκλήρου αναδιάρθρωση.

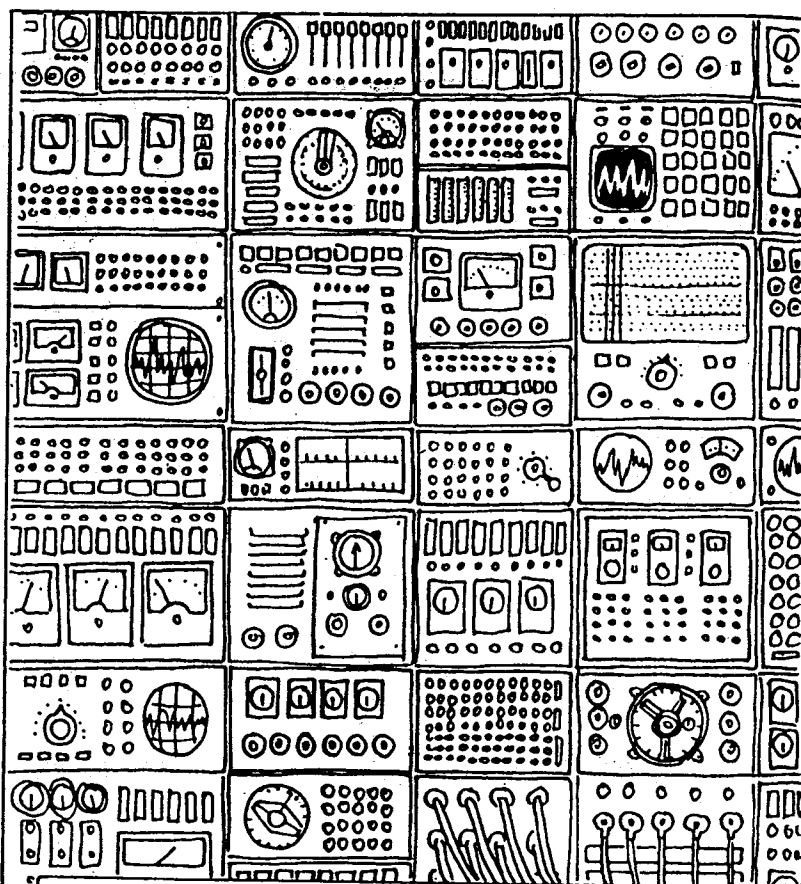
Για να μπορέσουν το κράτος και το κεφάλαιο να αντεπεξέλθουν όλων αυτών των αποφάσεων, έχουν αρχίσει ήδη να αναπτύσσονται και οι ανάλογες τεχνολογικές μέθοδοι κοινωνικού ελέγχου. Το υπεραπλουστευμένο παράδειγμα με τη "πιστωτική κάρτα" αποτελεί μία από τις πολλές πιθανές εξελίξεις των σημερινών μορφών κοινωνικού ελέγχου από τα εθνικά και διεθνή κέντρα εξουσίας που μπορούν οι εκμεταλλεόμενοι να αποδεχθούν αφέεστατα σαν ένα καταπληκτικό τεχνολογικό επίτευγμα. Και είναι γεγονός ότι βομβαρδίζομαστε καθημερινά με πληροφορίες και εικόνες που μας παρουσιάζουν τις νέες τεχνολογικές εξελίξεις (όχι όλες γιατί υπάρχουν και οι μυστικές έρευνες γύρω από την γενετική, την τεχνητή νοημοσύνη, τη ρομποτική, κλπ. πράγματα ακαταλαβίστικα για τον πολύ κόσμο που αποκρύβονται πολύ έντεχνα) σαν τα νέα θαύματα της επιστήμης που στην ουσία όμως σκοπό έχουν τη μείωση της ταξικής δυσανασχετήσης μετριάζοντας τις πραγματικές αντιθέσεις σε ένα γλυκό προαδευτικό διόρθωμα, το οποίο βασίζεται σε μία απεριόριστη εμπιστοσύνη στις τεχνολογίες του μέλλοντος. Δημιουργείται έτσι σιγα-σιγα η ιδεολογία -σαν η ψευδή συνείδηση- γύρω από την τεχνολογία που προβάλλει ταυτόχρονα τεχνολογικές συσκευές-φετίχ, τηλεόραση, βίντεο, οικιακοί υπολογιστές, που σκοπό έχουν να μετατρέψουν τον εκμεταλλεόμενο σε θεατή της ζωής. Μ' αυτό τον τρόπο εξασφαλίζεται και το αναγκαίο "πεδίο δράσης" της νέας ιδεολογίας: Η δυνατότερη αναγκαία απομόνωση του ανθρώπου, η ουσιαστική εκμηδένιση των προϋποθέσεων για άμεση ανθρώπινη επικοινωνία και επαφή.

Τέλος, νέες τεχνολογικές μέθοδοι κοινωνικού ελέγχου έρχονται να πλαισιώσουν τους παραδοσιακούς μηχανισμούς καταστολής των ανθρωπίνων επιθυμιών: την αστυνομία, το στρατό, τη ψυχιατρική, κ.ο.κ. Μία ματιά στο παράδειγμα με την "πιστωτική κάρτα" θα πρέπει να μας πείσει. Ο στρατιωτικός μηχανισμός έχει ήδη αρχίσει στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικά και στρατιωτικά χώρες να τεχνολογικοποιείται σε βαθμό

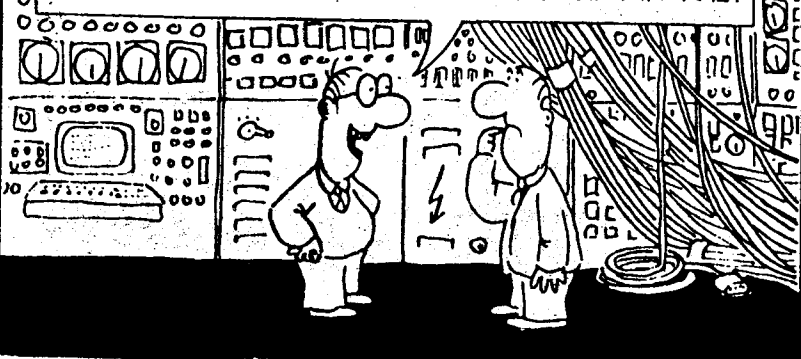
που ο αριανός επίδοξος πραξικοπηματίας (αλλά και επαναστάτης συμποτέρ, αυτό θα το συζητήσουμε άλλη φορά) δε θα έχει παρά να βρεί έναν αποτελεσματικό τρόπο να παρέμβει μέσα στα προγράμματα του κεντρικού δικτύου κομπιούτερ, ενώ η εξέλιξη των πληροφορικών συμβατικών όπλων και της πυρηνικής τεχνολογίας αφήνουν στον αριανό απλό στρατιώτη το ρόλο του μετρητή ραδιενέργειας και νεκροθάφτη αμάχων.

Αυτή τη διαδικασία της νέας μορφής πλούτου, της προηγμένης τεχνολογικής γνώσης, αδυνατεί να συλλάβει και να ερμηνεύσει ο παραδοσιακός τουλάχιστον μαρξισμός -Λενινισμός, προβάλλοντας το κλασικό επιχείρημα: ναι ο οποιαδήποτε μορφή τεχνολογίας φτάνει αυτή να βρίσκεται κάτω από ερ-

γατικό έλεγχο. και το λείπει αυτό τόσο αφελέστατα χωρίς καν να σκεφτεί "τι θα είναι" ο αριανός εργάτης στη γραμμή παραγωγής. Αυτή η άποψη αποτελεί ένα οικουμενικό ψευτο-ξεπέραςμα του προβλήματος, γιατί πρώτα απ' όλα υπάρχουν τεχνολογίες που εξ αντικειμένου, κάτω από οποιοδήποτε έλεγχο, είναι επικίνδυνες τόσο για την ανθρώπινη υγεία, όσο και για την επιβίωση πάνω ο αυτό τον πλανήτη. Μία τέτοια τεχνολογία είναι η πυρηνική -της οποίας η ανάπτυξη στον στρατιωτικό τομέα είναι στενά συνδεδεμένη με την εξέλιξη όλων των άλλων μοντέρνων τεχνολογιών- που από τη στιγμή που υπάρχει έστω και ένα στο δισεκατομμύριο πιθανότητα να επαναληφθεί ένα Τσέρνομπιλ δε θα έπρεπε καν να το συζητούμε. Από την άλλη η υψηλή τεχνολογία οδήγει στη συνέχιση της αποξένωσης στην παραγωγή και στην απαραίτητη ανάπτυξη μιάς τεχνοκρατικής τάξης, της τάξης των υπερεξειδικευμένων, γιατί αυτή δε μπορεί να τεθεί κάτω από κανένα άλλο έλεγχο παρά αυτό των τεχνοκρατών.

ΟΧΙ. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΕΥΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΚΟΣ ΚΟΜΠΙΟΥΤΕΡ. ΦΤΙΑΧΤΗΚΕ ΕΙΔΙΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΟΜΠΛΕΞ ΚΑΤΩΤΕΡΟΤΗΤΑΣ. ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ Κ' ΑΠΟΘΗΤΕΥΣΗΣ!

Ο καπιταλισμός δε θέλει να πεθάνει ούτε ηρωικά, ούτε άδοξα. Γνωρίζει πολύ καλά ότι η αυξανόμενη ταξική δυσφορία πρέπει να θεθεί υπό έλεγχο (και θα το κατορθώσουν όσο οι καταπιεσμένες κοινωνικές τάξεις δεν συνειδητοποιούν ατομικά και συλλογικά την κατάσταση στην οποία μεταπηδούν). Γνωρίζει ακόμη ότι αν συνεχιστεί αυτός ο ρυθμός βιομηχανικής παραγωγής με τα σημερινά μέσα σε λίγες δεκαετίες δεν θα έχει μείνει ψυχή πάνω στον πλανήτη, οπότε θα πρέπει να προσαρμοστεί στα νέα οικολογικά δεδομένα, για να υπάρξει ο οικολογικός αντίποδας. Αφού έκαμε το άνοιγμα προς την πυρηνική τεχνολογία, προηγμένη τεχνολογία που θεωρείται ιδανική για τον κοινωνικό ενεργειακό έλεγχο (αν θεωρήσουμε την ενέργεια σε μορφή εξουσίας συγκεντρωμένη στα χέρια λίγων) στρέφεται τώρα και προς τις περιφθήμες ήπιες τεχνολογίες παραγωγής ενέργειας, αυτές που τόσα χρόνια οι περιβαλλοντιστές θεωρούσαν σαν την εναλλαχτική λύση στο αδιέξοδο της βιομηχανικής κοινωνίας. Τα μονοπώλια, αφού έχουν επενδύσει σε έρευνες, ανακάλυψαν ότι οι ήπιες μορφές ενέργειας και συμπερούσες είναι και ακίνδυνες για τον καπιταλισμό. Φτάνει να αγαπτηθεί γύρω απ' αυτές μία ήπια υψηλή πύλη να μπορεί να μονοπωληθεί σαν "γνώση" (KNOW HOW) και να χρησιμοποιηθεί συγκεντρωτικά (σε επίπεδο έρευνας, προγραμματισμού και παραγωγής) ώστε να υπάρχει ο αναγκαίος κοινωνικός ενεργειακός έλεγχος, που να μην αφήνει κα νένα περιθώριο ενεργειακής αυτονομησης η αποκέντρωσης της κοινωνίας. Διότι άλλο η αυτάρκεια του σπιτιού, της γειτονιάς, της κοινότητας, του χώρου δουλειάς σε ενέργεια και άλλο τα μεγάλα κέντρα παραγωγής ηλιακής η αιολικής ενέργειας που ελεγχεται άμεσα από το κράτος.

Πάρα πέρα οι καπιταλιστές γνωρίζουν ότι θα πρέπει να αρχίσουν να φαίνουν για πρώτες ύλες σε χώρες έξω από τη γη γιατί τα φυσικά αποθέματα εξαντλούνται. Ίσως ακόμα προσβλέπουν και στην ίδρυση βιομηχανικών μονάδων σε κάποιους άλλους πλανήτες.

Το ότι το κράτος και το κεφάλαιο κατέχουν τις πιο προηγμένες μορφές τεχνολογίας και η αδυναμία των καταπιεσμένων κοινωνικών τάξεων να αντιληφθούν τι σημαίνει αυτό, αποτελεί το πιο σημαντικό "ατού" τους για το ξεπέρασμα της σημερινής καπιταλιστικής κρίσης. Επειδή ακριβώς τους επιτρέπει από τη μια να θέσουν σε νέες βάσεις την ταξική κυριαρχία των άρχουσων τάξεων πάνω στις καταπιεσμένες τάξεις ανώ ταυτόχρονα με την αυτοματοποίηση εντατικοποιείται η παραγωγή, μειώνεται το κόστος και φυσικά αυξάνεται το κέρδος.

Όταν λέμε ότι το κράτος και το κεφάλαιο κατέχουν τις προηγμένες τεχνολογίες δεν το εννοούμε τόσο "υλικά" αλλά πολύ περισσότερο σ' ένα επίπεδο "γνώσης". Ήδη έχει αρχίσει μία νέα συσσώρευση πλούτου που ελάχιστα κοινά έχει με τον "παραδοσιακό" υλικό πλούτο. Πρόκειται για τη συσσώρευση της γνώσης γύρω από τις προηγμένες τεχνολογίες που ταυτόχρονα οδηγεί και στην κατασκευή μίας τεχνολογικής γλώσσας προς αποκλειστική χρήση των εκμεταλλευτών. Ένα νέο "γνωσιολογικό" χάσμα έχει αρχίσει να ανοίγεται μεταξύ των εκμεταλλευτών και των εκμεταλλεζόμενων. Πολύ πιο μεγάλο και απροσπέλαστο αυτό το παραδοσιακό "οικονομικό" χάσμα. Έτσι οι σχέσεις

εξουσίας στην καπιταλιστική κοινωνία του αρχικού στηριχτήκαν στην ταξική αντίθεση "αυτών που έχουν και αυτών που περνούν", πέρασε στην καταναλωτική κοινωνία "αυτών που διευθύνουν και αυτών που διευθύνονται" για να διαφοροποιηθούν στη μεταβιομηχανική κοινωνία στην ταξική αντίθεση μεταξύ αυτών που ξέρουν και αυτών που δεν ξέρουν".

Γιατί αυτός ο "γνωσιολογικός" διαχωρισμός που είναι πιο απόλυτος από κάθε προηγούμενο, αφαιρεί συστηματικά και σταδιακά τη δυνατότητα γνώσης και χρησιμοποίησης της προηγμένης τεχνολογίας από όσους αντικειμενικά έχουν αποκλειστεί απ' αυτή. Είναι γι' αυτό που οι νέες ταξικές δομές τείνουν να προσδιοριστούν πάνω σ' αυτή τη νέα μορφή κυριαρχίας.

Αν η "ταξική συνείδηση" δεν επαναπροσδιοριστεί ατομικά και συλλογικά μέσα σ' αυτές τις νέες μορφές κυριαρχίας, η αν δεν τελειώσουν όλα μ' ένα πυρηνικό ολοκαύτωμα, ο καπιταλισμός (μονοπωλιακός και κρατικός) θα εισέλθει θριαμβευτικά στη νέα του περίοδο: τη μεταβιομηχανική, όπου ολόένα και νέες μορφές προηγμένης τεχνολογίας θα εισάγονται στις παραγωγικές και διοικητικές διαδικασίες (αυτό που ονομάστηκε επίθεση της πληροφορικής).

Σίγουρα αυτή η μετάβαση από το βιομηχανικό στο μεταβιομηχανικό καπιταλισμό έρνε μαζί της όλες τις αντιφάσεις της. Ο δρόμος προς την τεχνολογικοποίηση της παραγωγής και της διοίκησης δημιουργεί μία άνευ προηγουμένου αναστάτωση τόσο στις "παραδοσιακές" μορφές εκμετάλλευσης όσο και στην υπάρχουσα κοινωνική διάρθρωση. Παραδοσιακά σταθερές εργασίες" ανθρώπινου δυναμικού αντικαθίστανται από αυτοματοποιημένες μηχανές η υπολογιστές, χειρωνακτικές η επιστατικές μορφές εργασίας εξαφανίζονται η μεταλλάσσονται σε διευθυντικές, η ανεργία σε συγκεκριμένους κλά-

δους παραγωγής αυξάνεται, νέες κοινωνικές συμπεριφορές και αξίες εμφανίζονται, ενώ οι εργαζόμενοι έχουν να αντιμετωπίσουν νέα σοβαρά προβλήματα υγείας: πληροφορικό στρες, πνευματική κόπωση, εξασθένηση της όρασης λόγω προσήλωσης στην οθόνη του κομπιούτερ. Οι αγγελίες εργασίας στις εφημερίδες απευθύνονται ολόένα και σε πιο εξειδικευμένο προσωπικό, ενώ ο "στρατός" των ανέργων επιστημόνων, των οποίων οι ικανότητες χρήσης της νέας τεχνολογίας είναι περιορισμένες, ολοένα και αυξάνεται.

Ο Μαρξιστής Λεοντίδης Γκιμάρτες να

προσδιορίζει το μέγεθος του προβλήματος που ονομάζεται "επίθεση της πληροφορικής. Επειδή ο Μ-Α γνωρίζει πολύ καλά τη φύση της οικονομικής εξουσίας, μπορεί να έχει πρακτικά μία σημαντική επιτυχία μόνο όσο αφορά τον περιορισμό των υπερβολών της οικονομικής ανισότητας. Στην ουσία όμως είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την απελευθέρωση της κοινωνίας, και αυτό για 4 κύριους λόγους που αποτελούν και τον πυρήνα της Μαρξιστικής-Λενινιστικής σκέψης. Πρώτα απ' όλα ο Μ-Α αποδέχεται άκριτα την υψηλή τεχνολογία, μιάς και έχει απόλυτη πίστη στην επιστήμη. Δεύτερον, είναι τόσο προσηλωμένος στον κρατικό και το συγκεντρωτικό τόσο στην παραγωγή όσο και στη διανομή της κοινωνίας που καταλήγει με μαθηματική ακρίβεια ο ένα νεό κρατικό καπιταλισμό και γραφειο-τεχνοκρατικό μοντέλλο τάξης κυριαρχίας, διακρινόμενος πολιτικές η και οικονομικές ανισότητες. Η προώθηση του αυτή εξηγεί κάπως και το πρώτο. Η συγκεντρωμένη στα χέρια των εξουσι-

ακών υψηλή τεχνολογία θα αποτελεί στο μέλλον τον πιο ισχυρό μηχανισμό κρατικού ελέγχου. Και ο Μ-Α αυτό θέλει: κρατικό έλεγχο που ανοίγει όμως το δρόμο διάπλατα προς τον τεχνοκρατικοκαπιταλισμό. Εδώ ακριβώς ξαναπροσδιορίζεται η βασική διαφορά του με τον αναρχισμό. Το κράτος, έστω και το εργατικό, δεν αποκεντρώνεται από μόνο του όπως είχε πει ο Λένιν, αλλά αντίθετα έχει τη συνεχή τάση να δυναμώνει. Παραπέρα, αυτός ο οικονομικός και παραγωγικός προανατολισμός του κρύβει σημαντικές περιοχές της πάλης για την ανθρώπινη απελευθέρωση όπως η κουλτούρα, η αισθητική και ο έρωτας και αδυνατίζει η υπεραπλουστεύει την ανάλυση πολλών μορφών κυριαρχίας: των πολιτικών, φυλετικών, σεξουαλικών, ψυχολογικών, πλειοψηφικών, κλπ. Είναι γι αυτό που "κομμουνισμός" δεν σημαίνει απλά και μόνο εξηλεκτρισμός συν εξουσία στα σοβιέτ".

Τέλος ο Μ-Α ξεκινά από τη βάση ότι οι άρχουσες τάξεις επιδιώκουν την ταξική τους κυριαρχία για να γίνουν ολοένα πλουσιότερες. Όμως κάλλιστα μπορεί ταυτόχρονα να συμβαίνει και το αντίθετο: οι κυρίαρχες τάξεις να θέλουν να γίνουν ολοένα και πλουσιότερες για να διακινύσουν αυτή την κυριαρχία τους (η δίψα για την εξουσία σαν το αρνητικό ένστικτο επιβίωσης του ανθρώπου), και που ο Μ-Α αδυνατεί να ερμηνεύσει λόγω παντελούς έλλειψης ανθρωπολογικής και ψυχολογικής ανάλυσης).

Το ζήτημα είναι ποιά είναι οι νέες μορφές ταξικής πάλης στη νέα αυτή φάση του καπιταλισμού. Στην Αμερική οι HACKS (ηλεκτρονικοί σαμποτέρ) αναστατώνουν τα προγράμματα των κεντρικών δικτύων κομπιούτερ με τις παρεμβάσεις τους, ενώ ένα από τα πιο πρωτοποριακά αντιεξουσιαστικά περιοδικά εκδίδεται στο Σαν Φρανσίσκο από εργάτες στα κομπιούτερ. Παράλληλα, διάφοροι εναλλακτικοί, πράσινοι κλπ. κάνουν παναμερικό συνέδριο μέσω κομπιούτερ όπου καταργείται τελείως η αντιπροσώπευση, -λειτουργούν κέντρα σε διάφορες πόλεις όπου μεζευτείται ο κόσμος και συζητά με άλλους σε άλλες πόλεις μέσω κομπιούτερ και πολλαπλών τηλεφώνων.

Και ο TIMOTHY LEAHY πιστεύει ότι η τεχνολογική επανάσταση είναι αποτέλεσμα των ψυχεδελικών εμπειριών του '60, και ότι αυτό που προέχει είναι να διανεμηθούν κομπιούτερ στα γκέτο.

Και μένει φυσικά η πρόταση του πολιτικού φιλόσοφου R. P. WOLF στο κλασικό του κείμενο του '70 "Για την υπεράσπιση του Αναρχισμού", όπου εισηγείται ότι για πρώτη φορά στη μοντέρνα εποχή υπάρχει η δυνατότητα άμεσης δημοκρατίας λόγω της επικοινωνίας που καθιστά δυνατή η ηλεκτρονική επανάσταση.

Από την άλλη ο Μπάροουζ μιλά για ανάπτυξη των τηλεπαθητικών ικανοτήτων του ανθρώπου σαν τη συνωμοτική γλώσσα των επαναστατών της τεχνοφασιστικής κοινωνίας, οπότε μπαίνει το ζήτημα της αντιεξουσιαστικής χρήσης της νέας τεχνολογίας, -υπομονή ως το επόμενο τεύχος.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ "ΑΝΑΦΕΝΤΟΣ"

ΣΤΑ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ:

1. "Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΣΙΟΣΜΙΑ ΚΡΙΣΗ" ΤΟΥ JOHN CLARK ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ
2. "ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΠΥΡΗΝΙΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ" ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
3. ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ "ΣΥΣΤΡΕΦΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ" ΜΑΗ 88
4. ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ "ΧΩΡΟ" ΤΗΣ ΛΕΜΕΤΟΥ.

ΚΥΠΡΟΣ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΚΚΛΗΜΑΤΙΑΣ, 100 ΠΕΡΙΠΟΥ ΠΕΡ... ΑΠΤΡΕΙ, ΓΥΝΑΙΚΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΖΗΤΗΣΑΝ ΑΣΙΛΟ ΣΕ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΕΞΕΙΛΕ...

Ελληνικές Χημικές Βιομηχανίες και Μαρι

Έντιμο κ. Υπουργέ Εργασίας, Κύριε Διευθυντή των Ε.Χ.Β., Έχουν γραφτεί και επιωθεί πά...

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ!!! ΚΥΠΡΙΑΙΟΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.

Ισχυρίζονται οι υπεύθυνοι του εργοστασίου ότι οι μετρήσεις έχουν δείξει ότι η αμμωνία βρίσκεται στα επιτρεπτά όρια...

Προσβάλλουν την νοημοσύνη μας οι κύριοι του εργοστασίου με αυτά που λένε. Προσβάλλουν την νοημοσύνη μας και οι δηλώσεις του...

Είδικαν μια φορά οι Τούρκοι από τα σπίτια μας. Μήπως εσείς τώρα θα μας αναγκάσετε να φύγουμε για δεύτερη φορά...

Έχετε δηλώσει έντιμο Υπουργέ ότι «δεν τίθεται θέμα μετακίνησης του εργοστασίου γιατί η Κύπρος είναι μικρή χώρα...

Και την επόμενη φορά δεν θάβαι ούτε επιστολή στις εφημερίδες, ούτε ειρηνική αποκοπή των δρόμων προς το εργοστάσιο για 3 ώρες...

Όταν πρόφτα επισκεφτήκατε το εργοστάσιο γιατί δεν καλέσατε εκπρόσωπο και από το χωριό; Ακούσατε τους ισχυρισμούς των υπευθύνων του εργοστασίου...

Με κάθε τρόπο. Εκ μέρους της Κοινότητας Μαρι Ο Κοινοτάρχης Λούκος Γ. Φουκακίης

ΕΔΩ ΕΔΩΝ

SLOW-MOTION

-Γιώργο, αυτή η σκηνή θέλω να μπει στο MOTION.

-Ναί Χριστόδουλε, και εγώ νομίζω ότι καλή ιδέα.

Το σενάριο της ταινίας ήταν καθηλωτικό. Μιά μικρή είδηση στην εφημερίδα ότι ομάδα Πέρεςες φυγάδες καταλαμβάνει ναστήρι ζητώντας άσυλο σε μία μικρή κρατική χώρα κάπου στη Μεσόγειο...

Καληνύκτα σας και όνειρα γλυκά. Τίτλος. Ρατσισμός-S.O.S. η Αυτά μόνο στην Κύπρο μπορούν να συμβο...

ούτε λά ο πει θύσο τάξε συλλ ηθο αυτο τα ο θα έ οπότ οικο λο μα νη τ τον ρήσο ουγκ τώρα λογι σα χ σαν της φού φαν συμφ καπι απ'α μονο γρηα έρευ ώστε ενερ νένα η απ της ργει γής ελέγ ότι πρώτ τα φ κόμα χανι τες τέχο γίας κοιν μάλν "ατο νής τους νέες χούο ξελέ ση ε το κ λαιο δεν ρισο αρχι ελα) υλιη της λογι κατό απο νέο να κ και λο ακό

ΤΟΥΡΚΟΙ ΑΥΤΟΜΟΛΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ-ΖΕΚΛΕΦΤΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ ΣΑΣ

Επισαν λίες τρέσσεις Τούρκους αυτόμο-
λους που περιφέρονταν ύποπτα ει κάποιον
χωριό και αφού ούσωση η κυπριακή κοι-
νωσία τους γασοκλήτοι σαν κλάκοπους,
τους έριξαν στη φυλακή και αντιμετωπι-
ζουν κατηγορίες για κατασκοπεία, παρα-
νομη είσοδο στη "Δημοκρατία", ότι περι-
φέρονταν "ύποπτα" και άλλες τίτοιες
σήμες. Είναι γνωστό, εξ' άλλου ότι στο
παραλθόν έστειλαν στον Ντεκτάς διάφο-
ρους Τούρκους αυτόμολους που είχαν έρ-
θει στο νότο να ζητήσουν καταφύγιο. Κα-
τά τα άλλα το κράτος "μας" δεν αναγνω-
ρίζει το "ψευδο"-κράτος του βορρά κτλ.
κτλ. αλλά όχι και να αρνούνται να υπη-
ρετούν στο στρατό, γιατί ο στρατός είναι
ιερός έστω κι αν είναι ο στρατός της
Τουρκίας, ο της εισβολής, ο φασιστικός
η μη, ο ψευδο η μη. Κατ' αρχήν, είμαι πε-
ριεργος πώ σοφο κεφάλι ανακάλυψε αυ-
τη τη φοβερή παρανομία (την παράνομη εί-
σοδο στο Κυπριακό κράτος) για να του
παραχωρήσουμε ένα γραφείο με μισθό και
ΑΙΚ-CONDITION έτσι για να μπορεί να
σκέφτεται με την άνεση του το άτομο,
γιατί σίγουρα θα βγάξει κι άλλα τέτοια
δείγματα της σοφίας του. Και μετά ρε
παιδιά αν ακούσατε πουθενά για κατασκο-
πους που περπατούν στα χωριά τέσσερις-
τέσσερις και φωνάζουν και αστελεύονται
μεταξύ τους στη γλώσσα τους, πείτε μας
το και μας ν' ανοίξουμε καμιά σχολή
κατασκοπείας, να τους φέρουμε να διδά-
σκουν, θάχει φοβερό σουξέ η καινοτομία.
Ο κρετινισμός, η υποκρισία, η γλοιώδικη
συμπεριφορά, η γελοιότητα, η σκατίλα, ο
σωβινισμός, ο ρατσισμός, ο χαφιεδισμός
και η ρουφιανιά, όλες δηλαδή οι ηθικές
αξίες και τα ιδανικά σε τούτο τον τό-
πο είναι φρίνεται ανεξάντλητα. Αλλωστε
η άποψη ενός ΑΚΕΛίκου ότι όλοι όσοι αυ-
τομολούν είναι λέρες δεν απέχει κα-
θόλου απ' αυτήν κάποιου δεξιού που ήθε-
λε να σκωτώουν επί τόπου όσους παί-
νουν στη νεκρή ζώνη. Επειτα, μετά τα τε-
λευταία συμβάντα της Αθηνών και του
Αγίου Κασσιανού, η άποψη αυτή είναι και
η κυρίαρχη (χαίρε, ω Λάζαρε!). Εθνική ομο-
ψυχία του θανάτου δηλαδή. Τελειώνοντας
έχω δύο εισαγήσεις. Η μία προς τη μη-
"ψευδο"-κυβέρνηση μας. Ας βάλουν οι Κ. Α.
δυσ-τρία ΑΙΚ-BUS (που τόσο νιώθουμε πε-
ρήφανοι γι' αυτά) να φέρουν τους ανθρω-
πους από το αεροδρόμιο της Λάρνακας
έτσι πού να έρχονται πιο άνετα και γρή-
γορα και να μην αναγκάζονται οι ανθρω-

ποι να παρανομούν. Η δεύτερη προς κάθε
ενδιαφερόμενο. Να μην σκωτώνεται επί
τόπου όποιος Τούρκος μπαίνει στη νεκρή
ζώνη αλλά να προσπαθούμε να τους πιά-
νουμε ζωντανούς και να τους ανοίξουμε
τρύπες στο στήμα με BLACK & LUCKY και
να τους κόβουμε τα γεννητικό όργανο
και να τηγανίζουμε με φιλοκομημένο κρε-
μμύδακι και μετά να τα ρίχνουμε στο
σκύλλους και τα μάτια τους να τα κόβου-
με φέττες με τη λεπίδα στον άνδρα του
ανά σκύλλο του μπουνιέλ και τέλος να
συνθλίβουμε την κεφαλή τους με ένα με-
γάλο βάρος έτσι πού να οπουρτζίζει και
να γεμίζει το κελλί τους μυαλά και να
τα σφηνούμε. Λα εκεί να τα φαν οι πον-
τικοί. Καληνύκτα σας και όνειρα γλυκά.

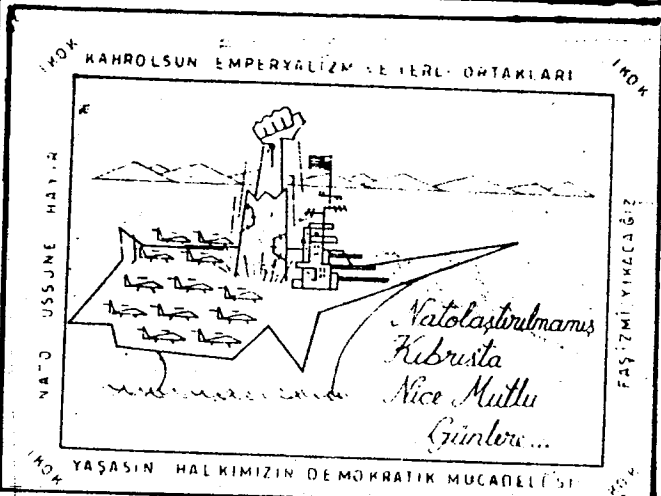
Υ.Γ. Γιατί εγώ να είμαι αισχρός και ο
Βουλγαροκτόνος ήρωας; Εγώ τουλάχισ-
τον τα λέω μόνο, αυτός τα έκαμε κιόλας.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΟΥ
ΔΙΑΝΕΜΗΘΗΚΕ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ
ΚΥΠΡΟ ΤΟ 1976. ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΤΟ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ ΠΗΞΑΝ ΦΥΛΑΚΗ. ΕΠΕΙΔΗ
ΟΙ ΚΑΘΕ ΛΟΓΗΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΜΑΣ ΛΕΝΕ
ΟΤΙ ΦΤΑΙΝΕ ΟΠΟΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΙ ΟΤΙ
ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ
ΚΑΤΟΧΗ. Κ.Λ.Π. Ε! ΕΝΤΑΖΕΙ ΡΕ ΠΑΙΔΙΑ
ΙΔΟΥ Η ΤΙΚ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ. ΠΕΡΙΜΕ-
ΝΟΥΜΕ ΤΩΡΑ ΤΑ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΦΥΛΛΑ-
ΔΙΑ ΤΟΥ '66 ΚΑΙ ΤΟΥ '69 ΕΝΑ-
ΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΣΦΑΓΕΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΟ-
ΚΥΠΡΙΩΝ.

"Bugünlerde Cenevre'de Kıbrıs'ın kaderi konu-
suluyor. GARANTÖR VE EMPERYALIST devlet-
ler Kıbrıs'ın kaderini tayin edemez. Bizler iki halkın
kardesçe yaşadığı emperyalist üslerden ve yabancı as-
kerlerden arınmış Bağımsız Kıbrıs istiyoruz. Taksim
plânlarına hayır! Bütün yabancı kuvvetlerin adada-
ki fiili isgallerine son verilmelidir. Adadaki silâhli
güçlerden yalnız biri değil, hepsi adayı terketmelidir.
Hiçbir milletlerarası anlaşma yabancı devletlerin
Kıbrıs'ta silâhli kuvvet bulundurmasını mesru hale
getiremez. Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs halkları tayin
eder."

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ)

"Τις μέρες αυτές στη Γενεύη συζητήθηκε η τύχη
της Κύπρου. Οι εγγυητριες ιμπεριαλιστικές δυνά-
μεις δεν δικαιούνται να καθορίζουν την τύχη της Κύ-
πρου. Έμεις θέλουμε μία Κύπρο ανεξάρτητη, όηλλαγ-
μένη ιμπεριαλιστικών δόσεων και Εθνών στρατευμάτων,
όπου οι δύο λαοί θα ζούν αδελφωμένοι.
"Όχι πιά διαμελιστικά σχέδια. Πρέπει να τερ-
τήμα στην κατοχή της νήσου από όλα τα Ένα στρα-
τεύματα. "Όχι μόνον μία, αλλά όλες οι Ένες ένοπλες
δυνάμεις πρέπει να έγκαταλείψουν την νήσο.
Καμιά διεθνής συμφωνία δεν μπορεί να ποράσει
νομμόν δικαίωμα παρουσίας Ένων έστρατευμάτων στην
Κύπρο.
Την τύχη της Κύπρου θα την αποφασίσουν οι λαοί της

ΕΥΧΕΤΗΡ
ΚΑΡΤΑ
ΕΝΑΝΤΙ
ΣΤΗ
ΚΑΤΟΧΗ
ΠΟΥ
ΚΥΚΛΟΦ
ΡΗΣΕ ΠΑ
ΡΑΝΟΜΑ

ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ
ΤΟΥ ΤΡΑΙΝΟΥ ΣΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ. ΕΤΣΙ ΠΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΜΕΡΙΚΟΙ!

ΠΑΤΚΕ

ΚΥΠΡΙΑΚΕΣ

"Ο έρωτας με τη γλώσσα που μιλάς είναι η αίσθηση μιάς άλλης πραγματικότητας".

1.

Η συζήτηση για το γλωσσικό πρόβλημα (η Ελληνική η η Αγγλική) στην Κύπρο σήμερα είναι, όπως όλες οι συζητήσεις μεταξύ των διανοουμένων, παραπλανητική. Η συζήτηση διαισθάνεται το πρόβλημα για να το εκφράσει με διαστρεβλωτικούς όρους.

Το πραγματικό γλωσσικό πρόβλημα στην Κύπρο, για αιώνες τώρα, είναι ο διχασμός του γραφτού (η του μαζικά και διαχρονικά επικοινωνιακού λόγου) και του προφορικού -μεταξύ των καλαμαρίστικων (η των Εγγλέζικων η των Τούρκικων) που μιλούσαν και μιλάνε οι κάθε λογής εξουσίες σ' αυτό τον τόπο (παπάδες, αγάδες, δάσκαλοι, πολιτικοί) και τη γλώσσα του δρόμου και της καθημερινότητας.

Η γλώσσα είναι πάνω απ' όλα μιά κοινωνική σχέση - όταν οι παπάδες ψάλλουν για αιώνες σε μιά ακατανόητη γλώσσα, όταν η γλώσσα των επισήμων είναι διαφορετική απ' τη γλώσσα του κόσμου, το μήνυμα είναι ξεκάθαρο -μερικοί κατέχουν" το λόγο το σωστό" που είναι δείγμα της "ευγένειας και της ανωτερότητας τους". Η γλώσσα της καθημερινότητας τους είναι "βάρβαρη", "χωρκατική", "απλοϊστική", "χυδαία". Αυτός που τη μιλά πρέπει να ντρέπεται. Η σημερινή δουλοπρέπεια των κυπρίων μπροστά στον δικαστή, τον παπά, το δάσκαλο, το μπάτσο, είναι βαθιά ριζωμένη στην ντροπή και το φόβο γιατι πάντα τους ξεφεύγει η προφορά του "τζιαί" αντί του "καί" - και ο δάσκαλος πάντα θυμώνει.

2.

Στον κόσμο της πραγματικότητας, των ανθρώπων που κλαίνε, γελάνε, νευριάζουν, βρίζονται και αγαπιούνται, υπάρχουν μόνο δι' αλεχτοι - και η Κύπρος έχει πολλές διαλέχτους και όχι μόνο μιά. Οι "γλώσσες" που μαθαίνουμε στα σχολεία είναι κώδικες αναφοράς. - και όπως κανένας δεν πάει περίπατο στο δάσος με εξιώσεις φυσικής, κανένας δε χρησιμοποιεί την επίσημη γραμματική στην καθημερινότητα. Οι "γλώσσες" κωδικοποιούνται από τους διανοούμενους του 17^{ου}, 18^{ου} και 19^{ου} αιώνα σε μιά προσπάθεια να δοθεί ένας ομοιόμορφος ομοιογενής λόγος στη εξουσία του κράτους που επιβάλλει την εξουσία του σ' ένα εφερογενή πληθυσμό με πολλές διαλέχτους, με τη δικαιολογία ότι ανήκουν στο ίδιο έθνος. Έθνος - κράτος - κυρίαρχη γλώσσα είναι μέρη της μοντέρνας ιδεολογίας του κρά-

ΔΙΑΛΕΧΤΟ

τους που οδηγεί στην πολιτιστική ισοδωση και την καταπίεση της δημιουργικότητας. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που ο μόνος χώρος δημιουργικότητας στους τελευταίους αιώνες είναι αυτοί των περιθωριακών (απ' το ρεμπέτικο στις γειτονιές μας, στη JAZZ και τη ROCK μουσική στην Αμερική, το Μοντερνισμό στην ποίηση και την ζωγραφική, κλπ.) - η ένταξη στην πλειοψηφία οδηγεί στην αποβλάκωση με αντίλαμα την ασφάλεια. Οι περιθωριακοί εφεύρουν απ' τις λίγες μειωηφίες που καταλαβαίνουν την πλαστοτητα των πλειοψηφιών - και προσπαθούν να λειτουργήσουν σαν αυτόματες κοινότητες.

Βασιλιτζιά φιντρόφυλλη
για πρακλαρίν γισιλνίρ
(μὲ τὰ πράσινα φύλλα)
τὰ δκυό βυζιά του κόρφου της
παραλλαρίμ ππεσίμνιν
(τὰ πληρώνω μετρητά)

Έχτες προχτές αντίπροχτες
μπέν τουβαρτέμ μπασκάρτιμ
(τὴν ἔβλεπα ἀπὸ τὸν τοῖχο)
τζιαί θέμα νάρτω νά σέ δώ
ἀνασουντάν κορκάρτιμ
(μὰ φοβᾶμαι τὴ μάνα σου)

ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΛΑΪΚΟΝ ΑΣΜΑ

3.

Η δομή της Κυπριακής διαλέχτου, όπως διατήρησαν οι περισσότεροι ερευνητές να μουσικοποιητική. Ανήκει μεν στην παράδοση με τον Όμηρο, αλλά ο Όμηρος (Αραβικά Ομάρ) δεν ανήκει στην Αθηναϊκή κοινότητα της αρχαιότητας από όπου μύθοι για του σύγχρονου Ελληνισμού τλεί τα σύμβολα της.

Το ποιητικό μουσικό ρεύμα ιστορικά ανήκει στην παράδοση του προφορικού, λαϊκού λόγου του οποίου οι ρίζες είναι κεντσιαστικές και απόκτησε μιά ιδιαίτερη θέση στην αραβική κουλτούρα. Τόσο η Κύπρος, όσο και η Κύπρος και διάφορες θωριακές περιοχές της Ελλάδας είναι θια επηρεασμένες απ' αυτή τη παράδοση. Στην καλλιτεχνική της μορφή αυτή η φραση ξεκινά από ποιητικά τετράστιχα συνοδεύα ενός μουσικού οργάνου (σατς στην Τουρκία, του βιολιού στην Κύπρο) και φτάνει ως τα ερωτικά έπη η θους (το "Γκιουζελέμ", το "Ντεσταν" η

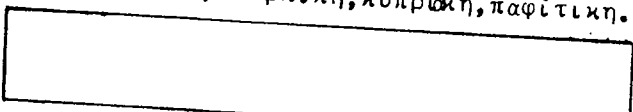
"Τουρκοβού-Νικαγιέ" της Τουρκίας, ως την "Αροδαφνούσα", το "τραγουδι του Χριστοφώ και της Εμινές" κλπ. στην Κύπρο). Αυτή η παράδοση διατηρήθηκε και αναπτύχθηκε από τους δερβίσηδες των σούφης (της πιο μουσικιστικής και ταυτόχρονα Διονυσιακής αίρεσης του Ισλάμ) τους ασίκηδες της Τουρκίας (ασίκης, απ' την Αραβική λέξη "ασκ" που σημαίνει έρωτας) ως τους Κυπρίους ποιητάρηδες. Οι Κύπριοι ποιητάρηδες δεν λειτουργούσαν απλώς σαν περιφερόμενοι "ασίκηδες" αλλά και σαν ομιλητικές εφημερίδες για τις παραδοσιακές κυπριακές κοινότητες. Η επίδραση της μουσικότητας αυτής της επικοινωνίας στις κυπριακές διαλέκτους είναι εμφανής. Οι ποιητάρηδες σαν στρώμα καλλιτεχνών και κριτικών της εξουσίας και των ηθών, ουσιαστικά διαλύεται με τον εκουγχρονισμό της κοινωνίας και την άνοδο της κουλτουριακής εθνικιστικής ποίησης και λόγου/σχολειών.

4.

Στο λεξιλόγιο τους οι κυπριακές διαλέκτοι ήταν πάντα ένα κολλάζ -μιά ανομιόλογοη συλλογή λέξεων και εκφράσεων από μουλτούρες που φτάνουν απ' την Αγγλία ως την Περούα. Και αυτή είναι η επανοικιοποίηση της αποικιοκρατικής εμπειρίας. Η Κύπρος ήταν πάντα στο σταυροδρόμι των αυτοκρατοριών, πάντα αποικία, η οικιοποίηση λέξεων και εκφράσεων απ' τους ξένους είναι η ανασύνθεση του γεωγραφικού χώρου με τον ερωτισμό της ιστορικής εμπειρίας. Δεν κατακτηθήκαμε απλώς απ' τους Ελληνες, τους Αγγλους, τους Τούρκους, τους Αραβες κλπ. Τις νύκτες πήραμε τις λέξεις τους (όχι τη γλώσσα τους) και τις ερωτευτήκαμε όπως τα φρικιά της Ευρώπης που πετούν πέτρες και μολότωφ στην αμερικάνικη πρεσβεία στους ήχους της ΚΟΚΚ. Η ανοιχτότητα μιάς διαλέκτου είναι σημαντικό όριων εξέλιξης και παιγνιδίσματος που έχει σε μιά παγκόσμια κουλτούρα. Η οικιοποίηση αγγλικών η ελληνικών η τούρκικων εκφράσεων είναι τόσο φυσική όσο το γεγονός ότι ζούμε στον ίδιο πλανήτη. Αλλά άλλες λέξεις θα πάρει η κρατική γραφειοκρατία, άλλες οι διανοούμενοι και άλλες αυτοί που καταπιέζονται απ' αυτούς.

5.

Ίσως για ιστορικούς λόγους να ήταν χρήσιμο να γραφτεί ένα αλφάβητο της κυπριακής διαλέκτου - (γράφοντας το SH, το CH κλπ. στα ελληνικά είναι τουλάχιστον αστειό) για όσους ο έρωτας με τη γλώσσα κυκλοφορεί σ' αυτό το γαλαξία. Αλλά σε μιά εξουσιαστική κοινωνία η εξουσία του γραφτού πάνω στον προφορικό λόγο θα υπάρχει πάντα. Σήμερα η αντίσταση στον "ορθό λόγο" της εξουσίας δεν περνάει μόνο μέσα απ' την αντίσταση (όποια αντίσταση) των μαθητών στα σχολεία αλλά και στην οικιοποίηση της νέας τεχνολογίας. Η κασέτα και το βίντεο θα γίνουν τα βιβλία ενός καταπιεσμένου λόγου και οι εραστές των ραδιοκυμμάτων (στα πλαίσια η όχι της "ελεύθερης ραδιοφωνίας") οι μεταμοντέρνοι ποιητάρηδες. Μόνο τότε ο γραφτός λόγος θα γίνει απλά ερωτικός, λογοτεχνικός η επιστημονικός, χωρίς να είναι οργανικό εξουσίας - είτε η γραφή είναι ελληνική, αγγλική, τουρκική, κυπριακή, παφίτικη.

Γιατό αυτός ο γεωγραφικός χώρος που λέγεται Κύπρος χωρίς την πολυμορφία όλων της των διαλέκτων θα είναι λιψή. Οι λέξεις, οι εκφράσεις, οι δομές της γλώσσας που πήραμε απ' τις αυτοκρατορίες που μας κατακτούν για 30 αιώνες τώρα, είναι η ιστορία μας. Η ιστορία μιάς πολιτιστικής γέφυρας ανάμεσα στην Ανατολή και τη Δύση. Θα καταλάβουν ποτέ άραγε οι Έλληνες και οι Τούρκοι αυτού του νησιού ότι είναι και αυτοί απλά μειψηφίες, ότι μας χωράει όλους αυτός ο τόπος, και

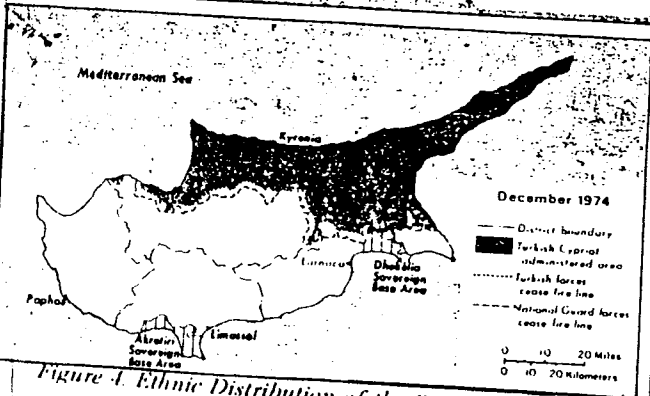
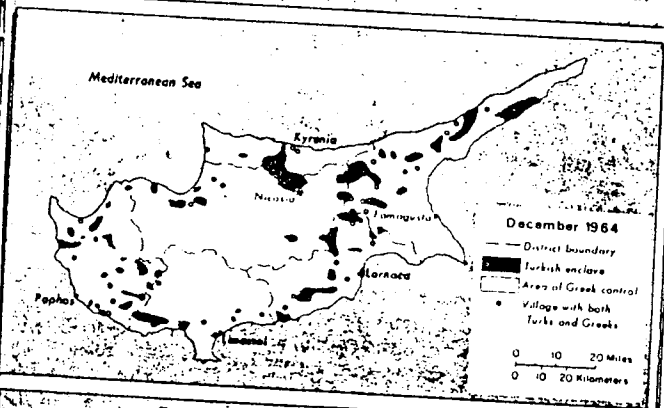
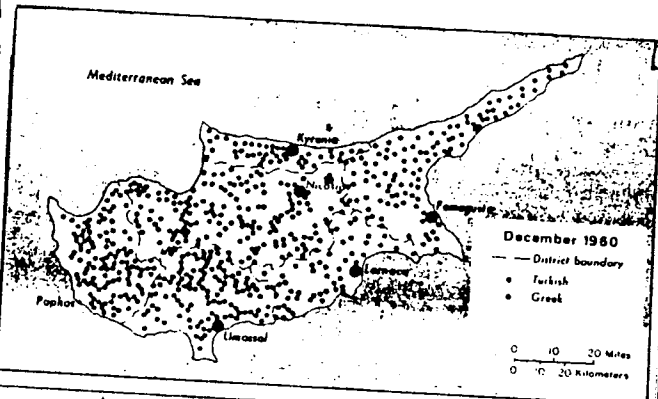

Figure 1. Ethnic Distribution of the Population, 1960, 1964 and 1979

Η ΓΛΩΣΣΑ ΕΙΝΑΙ ΔΕΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΧΩΡΟ - ΧΑΡΤΕΣ ΤΗΣ ΣΥΡΡΙΚΝΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΧΑΣΜΟΥ ΤΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ.

ότι οι υπόλοιπες πολιτιστικές κοι-
νότητες σ' αυτό το νησί (οι ιθαγενείς)
έχουμε πιά βαρεθεί να μας μιλάνε σαν
σε βάρβαρους και να μας χρησιμοποιούν
για τα πάθη των δικών τους οιδοιποδί-
ων, -υπάρχει ρε παιδιά και ψυχανάλυση,
πέστε στα κράτη-μαμμάδες σας να σας
πληρώσουν τους λογαριασμούς.

απόσπασμα από το
άρθρο του J. Hoover

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΘΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Μετάφραση

Η εκπαίδευση ήταν ίσως το στοιχείο κλειδί
για τη δημιουργία της εθνικής συνείδησης.
Στην ουσία ο κυπριακός πληθυσμός έπρεπε
να διδαχτεί νέες ταυτότητες σαν Έλληνες
και Τούρκους, νέες μορφές γλώσσα και αλλη-
γμένο έθ. μα. Το 19^ο αιώνα το μορφωτικό
επίπεδο του νησιού ήταν πολύ χαμηλό και
ακόμα και πολλοί κληρικοί ήταν σχεδόν
αγράμματοι. Ήνας πολύ μικρός αριθμός σχο-
λείων (ορθόδοξων και μουσουλμανικών) υπή-
ρχαν ήδη. Αυτά ήταν βασικά αστικά σχολεία
και είχαν άμεση σχέση με τους θρησκευ-
τικούς οργανισμούς κάθε κοινότητας και
τόνζαν τη θρησκευτική αγωγή, άنگαι τα
χριστιανικά είχαν πιο ΣΕΒΟΥΛΑΗ (μαθήματα.

Η νέα Αγγλική διοίκηση, στην προσπάθει-
ής να αντιμετωπίσει τον αναεξαρτησιο-
ενοβρισμό τη δημιουργία σχολείων σ' όλο
το νησί. Δάσκαλοι έρχονται απ' την Ελλάδα
και την "Τουρκία", -ένα μοντέλο που
νικήζεται και σήμερα με την έλλειψη Κ
πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ιπήρχε ιδιαίτε-
ρη προσοχή οι διευθυντές των σχολείων
να μην είναι Κύπριοι. Η "επαναπολιτισ-
τική" επίδραση της εκπαίδευσης ήταν ίσως
πιο κρίσιμη ανάμεσα στην ορθόδοξη πλε-
θιγία. Ίσως επειδή η Κύπρος ήταν και π
μακριά από την Ελλάδα της τότε εποχής
(πέρα απ' την Τουρκία) και επειδή οι ε
εθνικός, πολιτικός και γλωσσολογικός δε-
μοί ήταν πιο παλιοί και πιο έντονοι. Ο
ορθόδοξοι Κύπριοι διέφεραν περισσότερο
στη γλώσσα και στα έθιμα απ' τους Έλλη-
νες της ηπειρωτικής Ελλάδας παρά οι Κυ-
πριοι μουσουλμάνοι με τους Ανατολίτες
Τούρκους.

Ο Σωβιετιστικός πολιτιστικός εθνικισμός
και το IRKLENISM ( ) ήταν πάν-
τα που δυνατό στα κανεπιστήμιο των Αθ
νών και στα Ελληνικά σχολεία μετά την
ανεξαρτησία του 1960. Ήταν οι Κύπριοι οι
την Ελληνική εκπαίδευση και με τον Ελλ
νικό πολιτιστικό εθνικισμό που ήσαν ν
επανερώσουν τα νέα σχολεία.

Μέσα σε μερικές γενιές και με τη συνε-
χόμενη πτώση του σχολικού συστήματος, οι δά-
σκαλοι με την Ελληνική εκπαίδευση αντι-
κατέστησαν την κυπριακή γλώσσα με νέες
μορφές απ' το βαλκανικό βασίλειο. Η κυπ-
ριακή γλώσσα λόγω των γραμματικών, των λε-
ξικών και της δημοσιευμένης λογοτεχνίας
είχε αρχίσει να μετατρέπεται από προφο-
ρική διάλεκτο σε αναγνωρισμένη "λογοτε-
χνική" γλώσσα. Οι δάσκαλοι όμως δίδασκα
δημοτική και καθαρεύουσα, -σαν τις μόνη
επιστές, μορφές γλώσσας. Η δημοτική και η
καθαρεύουσα, εκτός απ' την τεράστια δια-
φορά που τις χωρίζει, δεν ήταν καθόλου εν-
ωλονόητες, για τον καθημερινό Κύπριο. Η
τοπική γλώσσα ταυτίστηκε με τον "καθ-
υστερημένο αγρότη" ενώ η άνεση στην καθ-
ρεύουσα και τη δημοτική ξεχώριζαν τους
κύριους της ελίτ. Ήταν χαρακτηριστικό
ότι η Ελληνική φιλολογία ήταν ο κλάδος
σπουδαίων που έφερε το περισσότερο κύρος
για τους κυπριακούς φοιτητές στην Ελλάδα
-τουλάχιστον μέχρι που η αγορά εργασίας
υπερκορέστηκε στα '60.

Επιπλέον τα βιβλία, όπως και οι δάσκαλοι
εισαγόταν απ' την Ελλάδα και υπόκειντο
στην έγκριση του Ελληνικού Υπουργείου
Παιδείας, -μια κατάσταση που συνεχίστη-
κε μέχρι τα '70. Νωρίς στη δεκαετία του
'70, όταν η διοίκηση του Μακαρίου ήταν
κάτω από έντονη πίεση από τη στρατιωτι-
κή χούντα της Ελλάδας, βιβλία που χρησι-
μοποιούνταν σε ελληνοκυπριακά σχολεία
χαρακτηρίζονταν τον Μακαρίου "πρόδοτη του
Ελληνικού Έθνους".

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΑΚΟΝ

Γίνονται τελευταία αναφορές σε συζητήσεις, με διάφορους Μαρξιστές κυρίως, γύρω από τα λεγόμενα "εργατικά" και ακούγονται τα γνωστά περί εργατικής τάξης και του ιστορικού της ρόλου κτλ. κτλ. Επειδή απ'όσα λέγονται και ακούγονται μου έχει δημιουργηθεί η εντύπωση ότι οι άνθρωποι δεν έχουν δουλέψει ποτέ τους μαζί με την εργατική τάξη και η επαφή είναι μάλλον από απόσταση, σκέφτηκα να κάμω έτσι μιά καταγραφή κάπου των εμπειριών πού είχα δουλεύοντας σε διάφορες δουλειές-και πιδ συ-κεκριμένα από την τελευταία μου δουλειά δ' ένα εργοστάσιο-και των συμπερασμάτων μου του τι εστί εργατική τάξη στην Κύπρο.

Λοιπόν υπάρχει μιά κατάσταση όπου ο μισός κόσμος είναι ξεφτίλας, δηλ. λόγω διαφόρων συγκυριών και κύρια λόγω υπηρεσίας βρίσκονται οι παλιοί να παίρνουν αρκετά ψηλούς μισθούς, τουλάχιστον σε σύγκριση με τους νέους, ανειδίκευτους εργάτες ως επί το πλείστον, του ιδίου εργοστασίου. Δηλ. σε αρκετές περιπτώσεις οι βασικοί μισθοί των παλιών εργατών η τεχνικών ξεπερνούν το διπλάσιο των μισθών των νέων. Από την άλλη πλευρά οι νέοι εργάτες-νέοι τόσο σε υπηρεσία όσο και σε ηλικία-με τους μισθούς πείνας ουσιαστικά, αναγκάζονται να βασίζονται στο OVER-TIME για να επιβιώσουν. Ο βασικός μισθός ενός νεοπροσληθέντα εργάτη είναι γύρω στις £45 τη βδομάδα καθαρά και φυσικά κάπου εκεί κυμαίνονται τα μεροκάματα και στα άλλα εργοστάσια. Αν τώρα ληφθεί υπ' όψιν ότι ο ανειδίκευτος εργάτης είναι εκείνος πού θα κάμει τις πιδ σκληρές και τις πιδ βαρειές δουλειές γίνεται αντιληπτό ότι η όλη εκμετάλλευση περνά από πάνω του, γιατί η παραγωγή βγαίνει πάνω στην πλάτη του και η καταπίεση του είναι πιδ άμεση και έντονη. Δηλ. κάπου υπάρχουν δύο στρώματα εργατών, οι παλιοί

ΕΡΓΑΤΗΣ ΠΟΥ ΒΥΖΑΝΝΕΙ

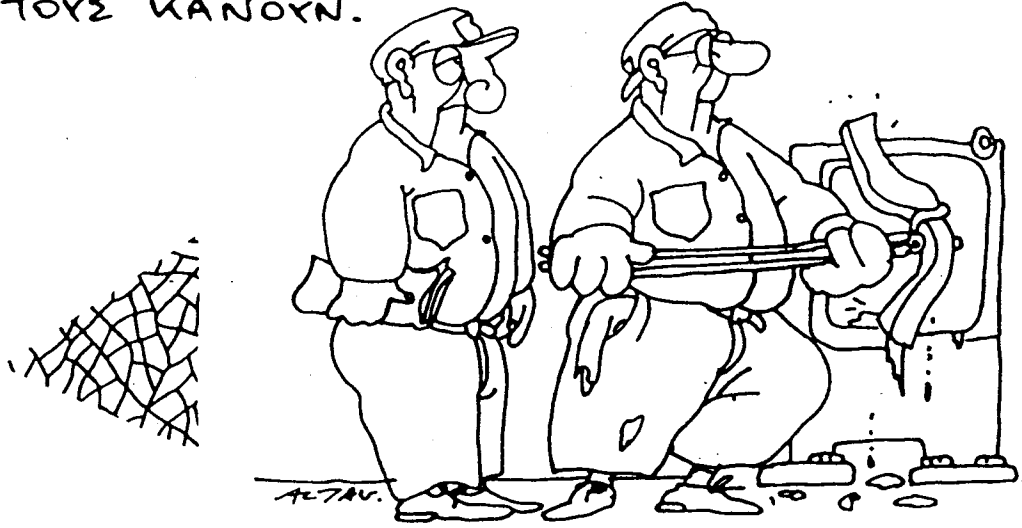
προνομιούχοι και οι νέοι οι ανειδίκευτοι πού είναι και οι πιδ καταπιεσμένοι. Εδώ θάθελα να αναφέρω ότι το όλο ξεζούμισμα των εργατών στηρίζεται ΚΑΙ πάνω σ' αυτό το διαχωρισμό, δηλ. κάπου το αφεντικό ρε παιδί μου στηρίζεται πάνω στον κόσμο πού πιάνει τα πολλά λεφτά τόσο για να πιέσει τα πράγματα να αυξηθεί η παραγωγικότητα όσο και για να κοντρολάρει τις καταστάσεις σε περιπτώσεις αιτημάτων από μέρους των εργατών η ακόμα και όταν υπάρχει ο κίνδυνος απεργίας, δηλ. οι υψηλόμισθοι είναι εκ των πραγμάτων πιδ συντηρητικοί και έτοιμοι για συμβιβασμούς και αυτό είναι λογικό γιατί οι άνθρωποι είναι δεμένοι με χίλιους τρόπους. Πρώτα απ'όλα είναι ο φόβος ότι θα χάσουν τη δουλειά τους και τον καλό μισθό-κάτι πού η εργοδοσία γνωρίζει και εκμεταλλεύεται πολύ

έξυπνα-καί μετά γιατί έχουν ένα σωρό υποχρεώσεις, π.χ. οικογένεια, συναλλάγματα, παιδιά που σπουδάζουν και δεν συμμαζεύεται. Σε πολλές περιπτώσεις δε, λειτουργούν και σαν μπάτσοι του αφεντικού. Αντίθετα ο νέος ο κόσμος είναι πολύ περισσότερο στο συλ'στα τέτοια μας'είναι κόσμος που τις περισσότερες φορές δεν έχει και πολλά να χάσει γιατί εντάξει τι έγινε; άμα μας απολύσουν πάμε παρακάτω έτσι κι αλλιώς τα ίδια λεφτά θα μας δίνουν. Και κάπου αυτή η κατάσταση τους κάνει πιο απαιτητικούς, πιο του τσαμπουκά ας πούμε. Για παράδειγμα όταν πριν λίγο καιρό υπήρξε ένα πρόβλημα με τα ταμεία προνείας και έπεσε άποψη για απεργία, ενώ οι παλιοί σχεδόν όλοι ταυτίστηκαν με τις συντεχνίες που ήταν της άποψης του "να δούμε τι μπορεί να γίνει" και "να μη χάνουμε μεροκάματα", οι νέοι εργάτες ήθελαν απεργία έστω και για το χάξι της. Τελικά δηλ. η κατάσταση στο εργοστάσιο είναι κάπου αντικατοπτρισμός ολοκλήρης της κοινωνίας, ο ένας με το ψηλό μισθό είναι ο μέσος Κυπραίος που μιιά ζωή κλαίει τη μοίρα του αλλά είναι και βολεμένος και ο άλλος που είναι μιιά ζωή στη ξεφτίλα. Το άλλο σημείο που είναι η για να γελάς η για να κλαίς είναι ο συνδικαλισμός. Εδώ κι αν υπάρχει αποκρυσταλλωμένη η κλασική Κυπριακή νοοτροπία. Καμμιιά συμμετοχή, καμμιιά άποψη, κανένας ενθουσιασμός και καμμιιά πρωτοβουλία. Αφήνονται εντελώς στις συντεχνίες ΠΕΟ και ΣΕΚ στην περίπτωση-όπως αφήνονται στα κόμματα τους. Και οι συντεχνίες, καθαρά κερδοσκοπικές επιχειρήσεις πιά, παίζουν τελεία το ρόλο του πυροσβέστη αφού από τη πολυδιαφημισμένη "κοινωνική ειρήνη" έχουν

να κερδίσουν πολλά. Η κατάσταση λίγο-πολύ είναι γνωστή, κόβουν ράβουν με το αφεντικό χωρίς να υπολογίζουν κανένα και χωρίς να ελέγχονται από κανένα. Μέχρι και η παλιά επαφή του συντεχνιακού με τον εργάτη που γινόταν για να εισπράξει ο πρώτος τις συνδρομές και τα πούλια από το δεύτερο έχει εξαφανιστεί αφού όλα τώρα γίνονται απ'ευθείας από το λογιστήριο της εταιρείας και ο συντεχνιακός απλά περνά και εισπράττει κάθε Παρασκευή την επιταγή του απ'ευθείας από το λογιστήριο. Κάπου δηλ. πάνω στην πλάτη του εργάτη έχουν γίνει οι συντεχνίες κράτος εν κράτει αφού έχουν τις φορολογίες τους, τις κοινωνικές τους παροχές, τα ρουσφέτια τους, την ευνοιοκρατία τους... και λειτουργούν: και σαν ρουφιάνοι άμα λάχει, δηλ. άμα κοντραριστεί κάποιος μαζί τους τον καρφώνουν στο αφεντικό του ότι αυτός ξεσηκώνει και τους άλλους και τον διώχνουν από τη δουλειά. Φυσικά κάπου μπαίνει το ερώτημα: Μα καλά δεν υπάρχουν επιτροπές, δεν εκλέγουν οι εργάτες τους αντιπροσώπους τους; Φυσικά και υπάρχουν, φυσικά και εκλέγεται επιτροπή μόνο που κανείς δεν την υπολογίζει και κανένας δεν της δίνει σημασία και κάπου αυτή η εργοστασιακή επιτροπή ουσιαστικά ποτέ δεν λειτούργησε η τουλάχιστον δεν πέτυχε τίποτε. Βασικά στο εργοστάσιο που δουλεύω οι εκλογές ήταν περισσότερο μιιά διαμαρτυρία απέναντι στην παλιά επιτροπή, όχι δηλ. ότι η νέα πάει καλύτερα. Τελειώνοντας με τις συντεχνίες θέλω να πω ότι τελικά λειτουργούν σαν τους νταβατζήδες της εργατικής τάξης που νοικιά-

**ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ
ΝΑ ΡΙΧΝΟΥΜΕ
ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΧΘΥΝΕΣ
ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ.
ΚΙ ΑΥΤΟΙ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ
ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΥΝ.**

**ΤΟΤΕ ΝΑ ΤΙΣ ΡΙΞΟΥΜΕ
ΣΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ
ΠΟΥ ΣΥΝΟΥΝ Τ'ΑΡΧΙΔΙΑ ΤΟΥΣ
ΟΛΗ ΤΗ ΜΕΡΑ.**

ΕΡ. Τελικά φαίνεται να υπάρχει ένα ρεύμα ανάμεσα στον ας πούμε εναλλαχτικό χώρο-τέλως πάντων όσος είναι αυτός-γιά γιά οικολογία, εναλλαχτικές καλλιέργειες, κλπ. Εσύ έχεις γράψει και παλιά ένα άρθρο στο Τραίνο γιά την ανάγκη εναλλαχτικών κοινοτήτων και τρόπου ζωής. Τώρα ένα χρόνο μετά τη θεωρία, έχεις και μιά πρακτική. Πως πάει, τι κάμνετε;

ΑΠ. Στην περιοχή της Λεμεσού σε μιά έκταση πέντε στρεμμάτων ξεκινήσαμε εδώ κι ένα χρόνο να καλλιεργούμε. Η καλλιέργεια γίνεται χωρίς χημικά λιπάσματα και τα ψεκάσματα γίνονται με ουσίες που δεν αφήνουν υπολείμματα στα φυτά και τους καρπούς. Χρησιμοποιούνται επίσης ορισμένες μεθόδοι γιά φυτοπροστασία όπως το φύτεμα λουλουδιών ανάμεσα στα φυτά. Γιά την καλύτερη ανάπτυξη των φυτών λαμβάνεται υπ' όψιν η θέση της σελήνης κατά το φύτεμα, καθώς και η συντροφικότητα των φυτών.

Στον ίδιο χώρο λειτουργεί και ένα πτηνοτροφείο μικρής κλίμακας όπου εκτρέφονται κοτόπουλα με φυσικό τρόπο.

Παρ' όλο που ακόμα δεν έχουμε σταθεί καλά οικονομικά η όλη προσπάθεια είναι μιά εμπειρία συνεχούς δημιουργίας. Το σκηνικό του χώρου εργασίας συνεχώς αλλάζει, τίποτα δε μένει στατικό. Ακόμα και το χώμα είναι "ζωντανό". Δηλαδή είναι γεμάτο με βακτήρια, τα περισσότερα των οποίων βοηθούν στη θρέψη των φυτών.

Ο χρόνος της εργασίας δεν είναι σταθερός

αλλά καθορίζεται κυρίως απ' τις ανάγκες της καλλιέργειας. Γενικά τις περισσότερες φορές υπάρχει η αίσθηση ότι αυτό που κάνουμε είναι δημιουργική εργασία παρά δουλειά.

ΜΙΑ ΚΟΥΒΕΝΤΑ
ΓΙΑ ΤΙΣ
ΕΝΑΛΛΑΧΤΙΚΕΣ
ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ
στη Κύπρο

ΕΡ. Δε μου λείεις, κάτι κουβέντες έπιασε αυτό μου γιά κάτι παλιά πειράματα με κολλεκτίβες στην Κύπρο από παλιούς μουνιιστές. Ξέρεις τίποτε;

ΑΠ. Στην Κύπρο απ' ότι γνωρίζω έχουν υπάρξει δύο τουλάχιστον εναλλαχτικές κοινότητες. Η μιά ήταν η Ονήσσια, κοντά στο Δίκμο και η άλλη κοντά στην Πάφο. Το χαρακτηριστικό τους ήταν δημιουργήθηκαν από ιδεολόγους αριστέρους μετά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Η Ονήσσια λειτούργησε μέχρι το 1964 όπου περιήλθε στο Τουρκοκυπριακό θύλακα. Πολλοί πιστεύουν ότι ο κόπιμα αφέθηκε από τον

Ελληνοκυπριακό στρατό να καταληφθεί από τον Τουρκοκυπριακό.

Στην Πάφο η κοινότητα ονομαζόταν "Κολλεκτίβα". Λειτούργησε γιά μερικά χρόνια σαν τέτοια αλλά σταδιακά η περιοχή χωρίστηκε σε οικογενειακή βάση. Αυτές οι δύο προσπάθειες δεν είχαν καμιά σχέση με τα εναλλαχτικά κινήματα που αναπτύχθηκαν μετά την δεκαετία του '60 και που ο απόηχος τους φτάνει δειλά και στην Κύπρο τα τελευταία χρόνια.

ΕΡ. Ξέρεις είναι ενδιαφέρον το πράμα και πού μιά άλλη άποψη. Κάπου οι διάφορες κινήσεις που υπάρχουν στο χώρο είναι πολλά έντονα διαχωρισμένες που την παραδοσιακή κυπριακή κοινωνία. Ε, δεν είναι εύκολο να μιλήσεις στον μέσο Κυπράιο τέλος πάντων για τα δικαιώματα των ομοφυλοφίλων, για ένα φεμινισμό που πάει πέρα που τις μάμπες του στυλ "ίσα δικαιώματα ίσες ευθύνες", για το ΚΟΟΚ, για τα δικαιώματα της νεολαίας, εντάξει καταλάβεις τι θέλω να πώ. Πού την άλλη τούτες οι εναλλαχτικές καλλιέργειες η κοινότητες έχουν κάτι, έστω αόριστα, κοινό με την παραδοσιακή Κύπρο. Ξέρω γω και ο γέρος μου να πούμε είναι ενάντια στις ορμονικές τομάτες, και η γιαγιά μου κουφανίσει με, με τα χόρτα και τα βότανα της... είναι σαν την εγκυκλοπαίδεια μιάς άλλης σχέσης του ανθρώπου με τη φύση. Τέλος πάντων, νομίζεις ότι υπάρχει κάτι κοινό ανάμεσα στον κόσμο σου και τούτο το παραδοσιακό;

Η πράξη του προβλήματος πιστεύω πως είναι το χάσιμο της σχέσης με τη φύση. Το αποτέλεσμα είναι ούτως ή άλλως αρνητικό γιατί έστω κι αν οι προθέσεις είναι καλές η προσέγγιση καταντά να είναι θεωρητική και τεχνοκρατική.

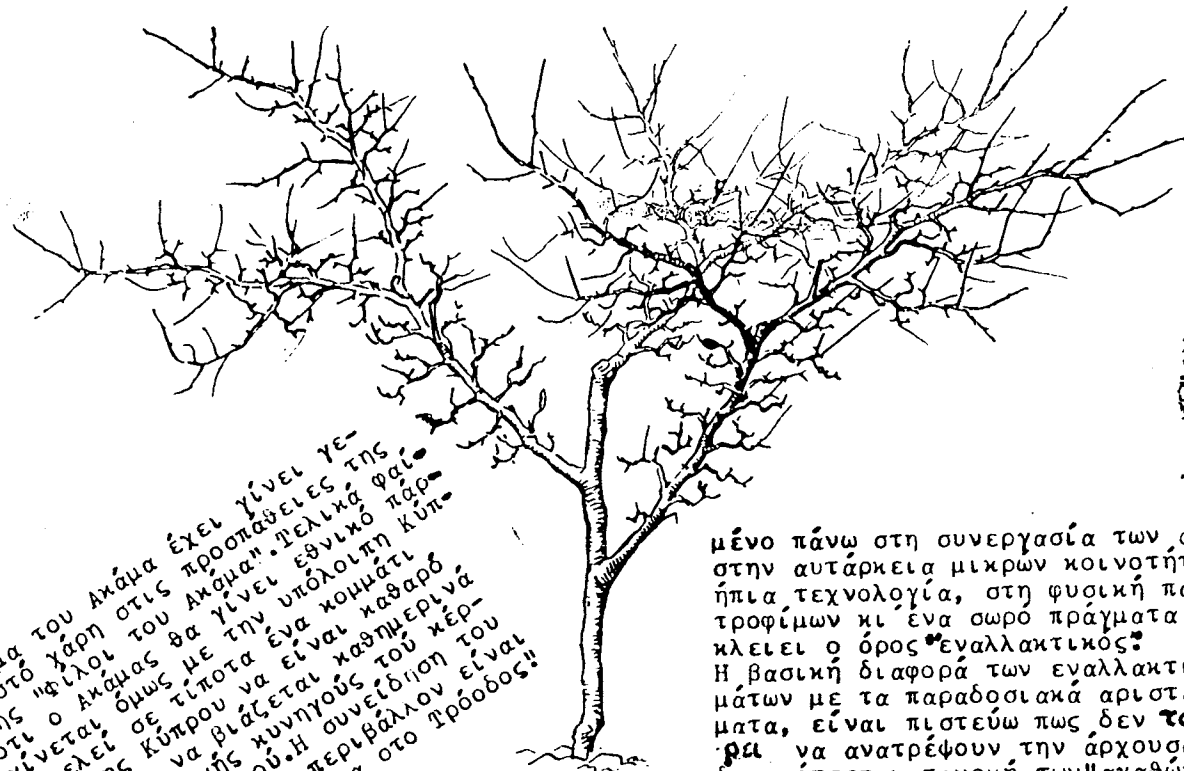
ΕΡ. Χμ... σε ένα πιο γενικό επίπεδο πως βλέπεις την κατάσταση; Κάπου άρχισε να γίνεται καθημερινή συνείδηση. Ακουείς ρε κουμπάρε τον άλλο, άτομο σχετικά άσχετο και αδιάφορο με οτιδήποτε, ο κασάπης της γειτονιάς μου ας πούμε, έτοι ξαφνικά τούτο το καλοκαίρι με την πυρά, να σου βγάξει θεωρίες του στυλ... "ε, με τόσα πυρηνικά όπλα ίντα που καρτεράς;". Κάπου απλώνεται μιά συνείδηση νομίζω. Τελικά εσύ βλέπεις καμιά εναλλαχτική λύση;

ΑΠ. Στην Κύπρο οι παραδοσιακές καλλιέργειες υπάρχουν άνκαι φθίνουσες. Μπορούμε όμως να μάθουμε πολλά απ' τους παραδοσιακούς αγρότες, οι οποίοι γνωρίζουν τις ιδιαιτερότητες της κάθε περιοχής όπως το μικροκλίμα, τη σύσταση του εδάφους κλπ. Παράλληλα υπάρχει και η Ευρωπαϊκή παράδοση των βιολογικών καλλιεργειών η οποία είναι περισσότερο θεωρητική. Μπορεί λοιπόν να γίνει μιά σύνθεση των βιολογικών καλλιεργειών με την παραδοσιακή καλλιέργεια που γινόταν στην Κύπρο πριν την εισβολή των λιπασμάτων και των φυτοφαρμάκων.

ΑΠ. Το πρόβλημα της μόλυνσης έχει αποκτήσει στις μέρες μας μιά οικουμενικότητα που ποτέ δεν είχε στο παρελθόν. Το Τοέρ νομπιλ, η τρύπα στο στρώμα του όζοντος και το φαινόμενο του θερμοκηπίου έκαναν τον κόσμο να σκεφτεί πως αυτοί που φωνάζουν για την μόλυνση δεν είναι απλώς ρομαντικοί ιδεολόγοι.

Άποψη μου είναι ότι η άσχημη οικολογική κατάσταση στον πλανήτη δεν ήταν αναπόφευκτη αλλά είναι προϊόν ενός συγκεκριμένου συστήματος αξιών που θεωρεί τις ανέσεις και την ιδιοκτησία σαν υποκατάστατα της ερωτικής στάσης απέναντι στη ζωή. Γι' αυτό πέρα από την πάλη των διαφόρων κινήματων ενάντια στην μόλυνση είναι απαραίτητο κι ένα εναλλακτικό κίνημα που θα προτείνει στην πράξη και με το παράδειγμα, ένα τρόπο ζωής στηριγ-

ΕΡ. Για την κίνηση για τον Ακάμα τι νομίζεις;

ΑΠ. Το πρόβλημα του Ακάμα έχει γίνει γενικά γνωστό χάρη στις προσπάθειες της επιτροπής φίλων του Ακάμα. Τελικά φαίνεται ότι ο Ακάμας θα γίνει εθνικό πάρκο. Δεν φερεται σε τίποτα ένα κομμάτι της ελεύθερης Κύπρου να είναι καθαρό και η υπόλοιπη να βιάζεται καθημερινά από τους κάθε λογής κληνηγούς του κέρδους η του περτιτζιού. Η συνείδηση του μέσου Κυπράιου για το περιβάλλον είναι συνειδημένη με τη "σούβλα στο τρούδο".

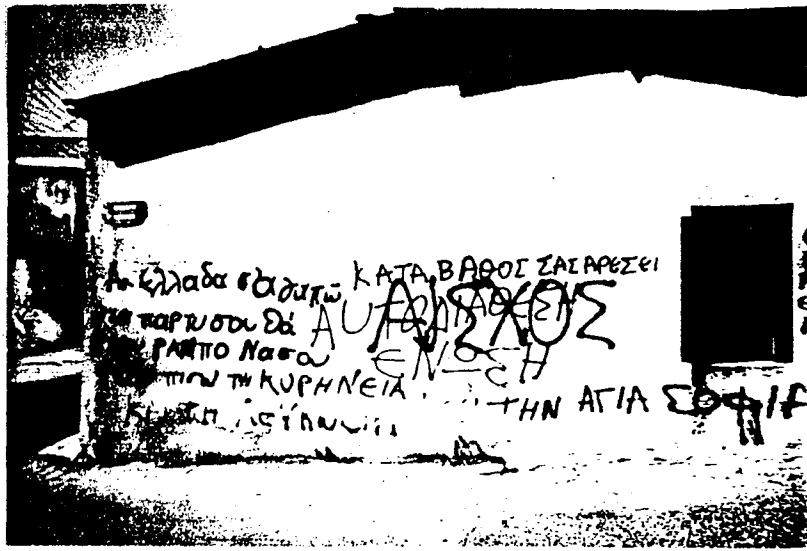
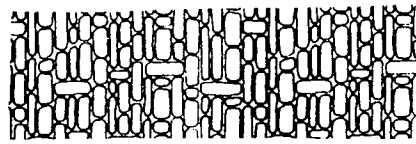
μένο πάνω στη συνεργασία των ανθρώπων στην αυτάρκεια μικρών κοινοτήτων, στην ήπια τεχνολογία, στη φυσική παραγωγή τροφίμων κι ένα σωρό πράγματα που περικλείει ο όρος "εναλλακτικός". Η βασική διαφορά των εναλλακτικών κινήματων με τα παραδοσιακά αριστερά κινήματα, είναι πιστεύω πως δεν τους ενδιαφέρει να ανατρέψουν την άρχουσα τάξη για δικαιότερη κατανομή των "αγαθών" που δημιουργήθηκαν με την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων αλλά κάνουν κριτική στα ίδια τα "αγαθά" και το τρόπο παραγωγής τους και προτείνουν αγαθά που έχουν σχέση με τις φυσικές ανθρώπινες ανάγκες και που παραγονται σε μικρή κλίμακα σε αυτοδιαχειριζόμενες αποκεντρωμένες κοινότητες που μάλλον συνεργάζονται με τη φύση παράτην εκμεταλλεύονται.

ΣΡ. Δεν θα πούμε και κομμιά κουβέντα για τη Κύπρο; Αμα ο Γκορμπάτσώφ είναι που τη Ματυλη, βγαίνει κουβέντα στη Κύπρο χωρίς σκόλιο για το εθνικό; Εντάξει κακίες μου.....Αλλά σε ένα σοβαρό επίπεδο τωρά ...δηλαδή πως βλέπεις τη σχέση τουεναλλακτικού κινήματος, αν μεγαλώσει, με τη πολιτική και στρατιωτική κατάσταση στο νησί;

III. Το εναλλακτικό κίνημα έχει από τη φύση του βαθειά αντιμικταριστικό χαρακτήρα. Ειδικά στη Κύπρο όπου υπάρχουν τριπλασι- στον τεσσαρων εθνικοτήτων στρατοί, ο αγώνας για οικολογία είναι συνδεδεμένος με τη πάλη ενάντια στους διάφορους στρατούς. Δεν είναι τυχαίο που στην Ελλάδα οι πρώτοι αντιρρησίες συνείδησης προέρχονται από το εναλλακτικό-οικολογικό κίνημα. Βέβαια η Κύπρος αποτελεί εξαίρεση. Αρκετοί θεωρούν τους εαυτούς τους εναλλακτικούς ενώ παράλληλα είναι εθνικιστές και μικταριστές. Αυτό είναι γεγονός που φανερώνει τη σύγχυση που βρίσκεται ο τόπος. Σε λίγο θα υποστηρίξουν και δυνάμωμα της ΜΜΑΔ αφού στα πρόσφατα γεγονότα στην Αθηνάινου αποδείκτικαν πιο αποτελεσματικά απο την Εθνική Φρουρά.

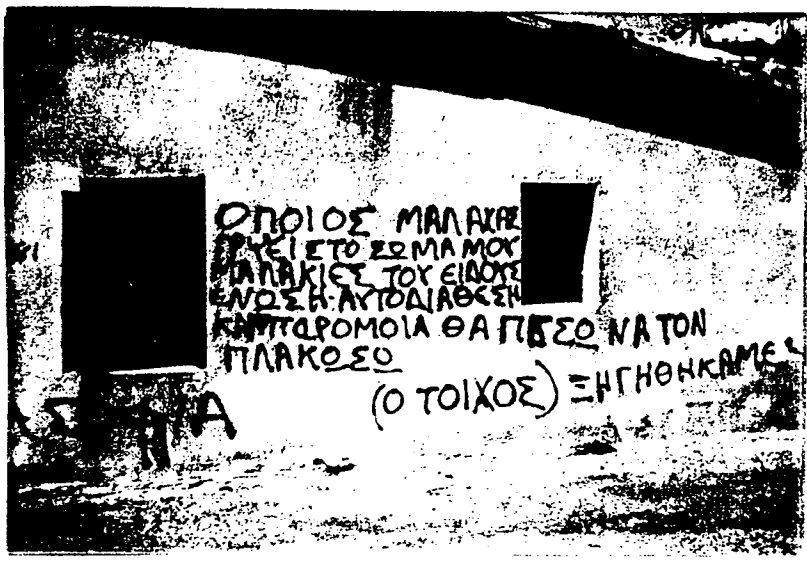
Ο εναλλακτικός τρόπος ζωής πιστεύω πως μπορεί να δώσει λύση στα αδιέξοδα που αντιμετωπίζουν πολλοί νέοι οι οποίοι δεν νοιώθουν καλά με τις ανύπαρκτες επιλογές που τους προτείνονται. Η αρχή έχει γίνει, το πιο βασικό που λείπει είναι η σιγουριά ότι επιλέγοντας τον εναλλακτικό τρόπο ζωής και παραγωγής δεν θα ζούμε με αβάστακτες οικονομικές στερήσεις. Χρειάζεται δηλαδή μια περίοδος δοκιμασίας και μια απόδειξη ότι ο εναλλακτικός τρόπος παραγωγής μπορεί να είναι και οικονομικά βιώσιμος. Μπορεί το εναλλακτικό κίνημα να ξεκινά από τη Δύση όμως οι ρίζες του σιγουρα βρίσκονται ανατολικώτερα. Πιστεύω πως ο τόπος μας προσφέρεται για ένα εναλλακτικό τρόπο ζωής και λόγω κλίματος το οποίο επιτρέπει παραγωγή ολόχρονα και λόγω ψυχοσυνθεσης των ανθρώπων: Οι λαοί της μεσογείου λειτουργούν περισσότερο με το συναίσθημα, κάτι που είναι απαραίτητο αντίβαρο στον στείρο ορθολογισμό και τεχνουκρατισμό που πρέπει να λείπουν απο μια εναλλακτική κοινότητα.

απο τον ακυρηχτο πολεμο των τοιχων

- ΑΥ ΕΛΛΑΔΑ Σ'ΑΓΑΠΩ, ΓΙΑ ΠΑΡΤΥ ΣΟΥ ΘΑ ΓΙΝΩ ΡΑΜΠΟ ΝΑ ΣΟΥ ΦΕΡΩ ΠΙΣΟ ΤΗΝ ΚΥΡΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΛΕΥΚΟΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ.
- ΚΑΤΑ ΒΑΘΟΣ ΣΑΣ ΑΡΕΣΕΙ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ-ΕΝΩΣΗ

και η απάντησή του. τοιχου.....

- ΟΠΟΙΟΣ ΜΑΛΑΚΑΣ ΓΡΑΦΕΙ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ ΜΑΛΑΚΙΕΣ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΕΝΩΣΗ-ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΟΜΟΙΑ ΘΑ ΠΕΙΣ ΝΑ ΤΟΝ ΠΛΑΚΟΣΟ. ΣΗΓΗΘΗΚΑΜΕ; (Ο ΤΟΙΧΟΣ)

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ ΣΑΣ

ΑΥΤΟΣ Ο ΤΟΠΟΣ

ΠΑΣΧΕΙ ΑΠΟ ΑΜΗΗΣΙΑ. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΜΗΗΣΙΑ. ΚΑΙ ΣΤΡΑΒΟΜΑΡΑ. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΡΑΒΟΜΑΡΑ. ΒΡΕΘΗΚΑΝ 3 ΚΡΑΤΗ (ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ, ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ) ΝΑ ΠΡΕΙΣΟΥΝ ΤΟΣΟ ΚΟΣΜΟ ΟΤΙ ΤΑΧΑΤΟΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΧΘΡΟΙ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΦΑΖΟΜΑΣΤΕ ΚΑΘΕ 10-15 ΧΡΟΝΙΑ. ΝΑ ΤΣΑΚΩΝΟΜΑΣΤΕ ΑΝ ΤΟ ΤΣΙΦΤΕΤΕΛΙ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ Ή ΤΟΥΡΚΙΚΟ. ΕΜΕΙΣ ΣΑΣ ΤΟΠΑΜΕ ΚΑΙ ΣΑΣ ΤΟ ΣΑΝΑΛΕΜΕ. ΕΝΑΣ ΒΙΟΤΟΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ Η ΠΕΡΙΟΧΗ (ΟΜΟΜΑΖΟΜΕΝΗ ΒΑΛΚΑΝΟΜΕ ΣΑΝΑΤΟΛΙΚΗ), Ή ΑΥΤΟ Η ΚΥΠΡΟΣ ΑΝΟΙΚΕΙ ΠΡΩΤΑ ΣΤΑ ΑΓΡΙΝΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΠΡΩΤΑ ΣΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ. ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΦΡΟΥΤΟ ΤΟΥ ΒΙΟΤΟΠΟΥ. ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΑΜΗΣΑΜΕ ΤΑ ΠΑ-

ΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΖΕΜΥΤΙΣΑΜΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΠΗΛΙΕΣ. ΣΕ ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΟΣΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΓΙΑΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ ΟΤΙ ΟΛΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΑΜΗΚΟΥΜΕ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΕΙΔΟΣ; ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΟΡΑΙΟ ΝΑ ΕΙΣΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΣ Ή ΙΔΙΟΣ ΠΑΡΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΦΩΤΟΤΥΠΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΕΘΝΟΥΣ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟ 1824 ΣΤΗΝ ΑΝΔΡΟ

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΟΤΙ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821 ΗΤΑΝ ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ Ή Σ' ΟΣΟΥΣ ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΟΤΙ Η ΑΝΤΕΣΤΡΩΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΑΡΧΙΣΕ ΠΡΙΝ 15 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΠΟΥ ΣΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗ.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΠΡΟΚΥΡΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΜΠΑΛΗ ΔΙ' ΕΚΟΥΣΗΝ ΤΗΣ ΑΝΔΡΟ ΤΟ 1824

Η νήσος "Ανδρος είναι

δημοσίωμα της φύσεως, καθώς και όλος ο κόσμος. Αλλά όταν ιδιομοργήθη ο κόσμος, δεν έπλησαν πλούσιοι και πτωχοί, μεγαλοκτήμονες και κολλίγοι. Η ανισότης, η άνεχθεια, ή δυστυχία, είναι δημοιοργήματα όχι τοῦ έσπεράτου όντος, αλλά τών κρατοέντων. Είς την αρχαίαν Ελλάδα και είς τόν άλλον κόσμον και πρό όλίγων χρόνων είς την Γαλλίαν, έχθη πολὺ αίμα διά νά καταργηθοῦν τὰ προνόμια τών άρχόντων και ή ιεραρχική διατήρησις της κοινωνίας. Διατι και ήμείς κατά την παρούσαν στιγμήν νά μήν άποτινάξωμεν όχι μόνον τόν ζυγόν τών Τούρκων, αλλά και τών άρχόντων; Όμιλοῦν διαρκώς οι τουρκοκοτζαμπάσηδες ότι έχουν δικαιώματα επί της ιδιοκτησίας μας και τών έσπετών μας, τὰ όποια τάχα βγαίνονν από (έγγραφα άπαρασάλευτα) (1). Αυτό δεν είναι σωστόν. Οι προπάτορες τών άρχόντων μας ήλθον είς τό νησί μας από άλλα μέρη ως κατακτηται και με την βίαν έξουσίας τὸ καλύτερον μέρος της γης, χωρίς νά έχουν πρὸς τοῦτο κανένα δικαίωμα περισσότερον από τοῦς άλλους, έκτός από τὸ δικαίωμα τοῦ ισχυροτέρου. Και άλλους μὲν από τοῦς έντοπίους ιδιοκτῆτας και καλλιεργητάς έξόντωσαν και άλλους έκαμαν σκλάβους των. Οι σημερινοί λοιπόν άρχοντες, άπόγονοι τών κατακτητῶν και σφετεριστῶν της γης τών πατέρων μας, κανέν δικαίωμα δεν έχουν νά κρατοῦν αὐτήν διά την ιδικήν των ωφέλειαν και κατατροννεσιν και λήστευσιν ήμῶν. Ό καιρός της έλευθερίας μας ήλθεν, ως άποτινάξωμεν λοιπόν τόν ζυγόν και ως καταργήσωμεν τὰ προνόμια τών άρχόντων μας. Όλοι οι Γραικοί θα επικροτήσωμεν την πράξιν μας και θα συντρέξουν είς την άπόφασίν μας αὐτήν. Ηλθεν ή ώρα νά καταργήσωμεν την άβλιότητα, νά απαλλάξωμεν την κατάντια μας και νά δώσωμεν τὸ παράδειγμα και είς τοῦς λοιποῦς νησιώτας και τοῦς άλλους Γραικοῦς όπου στενάζουν από την άγροτικήν σκλαβίαν. Η γῆ άνήκει είς ήμῶς τοῦς δουλετῆς της και όχι είς τοῦς όλίγοις τουρκοζέχοντας

«Οί Έλληνες άναμεταξύ των λέγουν ότι τρεῖς είναι αἱ πληγαὶ τοῦ τόπου των, οἱ επίσκοποι (πρώτοι οὔτοι), οἱ κοτζαμπάσηδες (δεύτεροι) και οἱ Τούρκοι τελευταίοι».

Wil. Gell: «Narrative of a journey in the Morea», London 1823.

«Πρὸς τὴν μάχην τοῦ Τούρκου ὁ Έλληρ είναι δοῦλος, πρὸς τὴν δόξαν θμῶς ἔσθ συμπατριώτου του κοτζαμπάση, άποφρονόσται ὡς εκατοντάκις δυστυχέστερος».

Th. Thornton: «État actuel de la Turquie», Paris 1812.

από την νέμονται με τὸ δικαίωμα τοῦ ισχυροτέρου τὸ όποιον απέκτησαν από τοῦς Φράγκους και τοῦς Όθωμανοῦς κατακτητάς. Ό εθνικός άγών μας διά νά πάρει οῦσιαστικήν σημασίαν πρέπει νά ολοκληρωθεῖ με την κατάργησιν κάθε προνομίου και κάθε δικαιώματος τὰ όποια έποδιβάζουν την πλειονότητα τών γεωργῶν είς την κατάστασιν τοῦ δούλου. Η ένωσις φέρει την δύναμιν και θα μᾶς δώσει την έξουσίαν νά εκτελέσωμεν την άπόφασίν μας. Η κοινοκτημοσύνη δεν είναι ξορηπαλία, αλλά έργον δικαιοσύνης. Πρέπει νά πάσωμεν νά εἴμεθα κολλιγάδες, όπως έπαύσαμεν νά εἴμεθα σαγιαδες. Και αυτό είναι στό χέρι μας, άρκει νά μη δειλιάσωμεν. Θα δουλεύωμεν είς τὸ έξῆς τὰ φρονδα όλοι μαζί και θα άπολαβαίνει τὸν καρπὸν των ή κομμοῦνα μας και θα γίνεται δικαία μοιρασιά της σοδειας είς όλους τοῦς δουλετῆδες, ανάλογα με τὸν κόπον τους και την δουλειαν τους. Αἱ όλα αυτά θα γίνει σ έ ν α ξ ι ε ς είς την Μεσαρίαν, διά νά λάβωμεν από κοινού άποφάσεις. Τὸ φέροσμό μας αὐτὸ θα μᾶς κάνει πρωτολάτας είς τὸν δίκαιον άγώνα όλων τών κολλίγων και θα γίνει άκοσμη είς όλα τὰ μέρη της πατρίδος και είς όλον τὸν κόσμον και παντοῦ θα μᾶς επαινέσωσιν και θα μᾶς δώσωσιν δίκαιον. (1).

...ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΕΠΟΧΗ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

"Μουσουλμάνοι και Ορθόδοξοι τρώγαν τα ίδια φαγητά, φορούσαν τα ίδια ρούχα, έχιζαν οπίτια, εκκλησίες, και εξαιρέα σε στενά συσχετισμένη αρχιτεκτονική. Η αποδοχή από το Ισλάμ της πολυγαμίας και η απαγόρευση στην κατανάλωση οινόπνευματων έκαναν πολύ λίγα για να διαχωρίσουν τις δυο κοινότητες. Παρά το ότι οι δυο κοινότητες ήταν χωριστές στη θρησκευτική λατρεία, στα κανάλια πολιτικής αντιπροσώπευσης και στον οικογενειακό νόμο, η διαίρεση (και οι αντιρρήσεις) ανάμεσα στις αστικές ελίτ και τους αγρότες ήταν κοινωνικά πιο σημαντική και η πηγή βίαιων εξεγέρσεων. Μουσουλμάνοι και Ορθόδοξοι αγρότες εξεγέρθηκαν μαζί σε διάφορες περιπτώσεις. Οι επίσκοποι και οι κυβερνήτες συνεργάστηκαν στη διοίκηση του νησιού παρά τις εσωτερικές τους συγκρούσεις για την εξουσία." Country Study: Cyprus. *Howes*

.... Η ΚΥΠΡΟΣ ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ ΥΠΑΓΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΝΟΣ ΜΠΕΗ ΔΙΟΡΙΣΜΕΝΟΥ ΑΠ' ΤΟΝ ΣΟΥΛΤΑΝΟ, ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ ΑΠ' ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΛΗΡΟ ΤΟΥ...
Τυτνεζ, επιβλέπτης
στη Κύπρο το 1815

... ηδη και εθιμα των Ελλήνων Αναρχικών το 1898....

Αυτή την εποχή έχομε κι ένα άσυνήθιστο γεγονός: ο σύντροφός μας Ανδρέας Θεοδωρίδης, για να γιορτάσει τον γάμο του με την συντρόφισκά μας Φωτεινή Δροσοπούλου αποπειράται την μέρα του γάμου του να εκτελέσει δυο γνωστούς τοκογλόφους της Πάτρως. Δυστυχώς κατάφερε τελικά μόνο να τους τραυματίσει!

Στην Αθήνα διατηρούμε ακόμα θερμή την ανάμνηση της έδω διαμονής στα 1868 του αγαπημένου μας Γουσταβου Φλουράνης. Μαζί με τον σύντροφο Αμιλκάρε Τσιπριάνι ήταν μες στους γαριβαλδινούς έθελοντές, που ήλθαν να πολεμήσουν στην πρώτη γραμμή των επαναστατημένων δυνάμεων του Κρητικού λαού ενάντια στην τουρκική καταπίεση. Κατά την δεύτερη στην χώρα μας παραμονή του ο Φλουράνης εξέδωσε το περιοδικό «L'Independant». Την ίδια εποχή σε μια όμιλία του στην συνάθροιση της ελληνικής νεολαίας μπρός στο Πανεπιστήμιο δημοτέργησε τέτοιον ενθουσιασμό στο πλήθος, ώστε ξέσπασε μια εξέγερση, την οποία με δυσκολία κατάστειλε το Ισλαμ, που αναγκάστηκε να αποστείλει η κυβέρνηση. Τέλος, ο προεδρτής του Ναπολέοντα Γ' κατάφερε να επιτύχει την απέλαση του Φλουράνης, κατηγορώντας τον ότι έχοταν και τραγοδοσος επαναστατικά τραγούδια κάτω από τα παράθυρα της Πρεσβείας τις νύκτες (πρώην που ήταν άλλωστε αληθινό).

← ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΠΑΤΙΚΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΟΥ ΣΥΝΗΛΘΕ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΣΤΑ 1900»

ΠΡΟΣΕΞΤΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟ ΤΣΙΠΡΙΑΝΙ, ΤΣΙΠΡΙΟΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ (ΕΓΧΑΜΕ ΚΑΙ ΤΕΤΟΙΟΥΣ ΚΑΠΟΤ. ΑΝΑΘΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠ ΤΟ "ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ 5" ΔΙΕΘΝΗ ΒΙΒΛ

... ΚΑΙ ΤΟ 1948.... ΠΑΛΙ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

ΕΡΓΑΤΕΣ, ΑΓΡΟΤΕΣ, ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ Κ.Μ.Ε.

K. M. S. Madencilerinin grev hey'eti tebligı.

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΑ ΩΡΥΕΤΑΙ (ΣΑΣ ΘΥΜΙΖΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩ 1938 Η ΥΠΟΘΕΣΗ;)

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ Β' (αποσπασμα)
...ΥΠΟΚΙΝΗΤΑΙ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΤΗΣ ΑΖΙΟΘΡΗΝΗΤΗΣ ΤΟΥΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΘΕΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗΝ ΠΑΝΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΝ ΘΕΩΡΙΑΝ...
... (ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ)... ΠΑΡΑΙΝΟΥΜΕΝ ΠΑΤΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΡΕΠΟΜΕΝ ΠΑΝΤΑΣ ΟΠΩΣ ΤΕΡΜΑΤΙΖΕΤΕ ΑΜΕΣΩΣ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ.....

← ΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΑ ΕΜΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΑ.

ΝΕΚΡΟΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΟΚΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1955-59

	ΑΓΓΛΟΙ	ΤΟΥΡΚΟ ΚΥΠΡΙΟΙ	ΕΛΛΗΝΟ ΚΥΠΡΙΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
ΠΟΛΙΤΕΣ	26	64 (55*)	263 (60*)	353 (115*)
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ	104	—	—	104
ΜΠΑΤΣΟΙ	12	22	15	49
ΣΥΝΟΛΟ	142	86	278	506

* Στην παρένθεση ο αριθμός των πολιτών που πέθαναν κατά τις διανοητικές ταραχές.

... ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΚΑ
ΤΟ 1955-59

45

◀ Η ΕΟΚΑ ΕΚΑΜΕ ΣΥΝΟΛΙΚΑ 265 ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ, 131 ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΩΝ ΚΑΙ 134 ΑΓΓΛΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΩΝ. ΤΟ ΜΟΝΟ "ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ" ΣΤΟ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΣΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ "ΠΡΟΔΟΤΕΣ" ΠΑΡΑ ΚΑΤΑΚΤΗΤΕΣ.

"Άλλη τάξις προδοτών είναι οι όπαδοί του ύλισμού ή κομμουνισμού. Αυτοί ζητούν να εκμεταλλευθούν κάθε λαϊκή εκδήλωση για τους δικούς τους σκοπούς. Είναι αυτοί που υποστηρίζουν ότι οι αγώνες γίνονται για την ύλη, που ισχυρίζονται ότι η Ελληνική Έπανάσταση του '21 έγινε για λεφτά! Πώς μπορούν αυτοί να νοιώσουν το μεγαλείο του Αγώνα μας, όταν παντού βλέπουν ως αιτία των υλικών παράγοντα; Οι συστηματικές προδοσίες αυτών των υλιστών είναι άλλη παράγραφος.

◀ ΑΠΟ ΤΟ "ΕΓΕΡΤΗΡΙΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ" ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ "ΑΛΚΙΜΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΟΚΑ" ΚΑΠΟΥ ΕΚΕΙ ΣΤΟ '58.

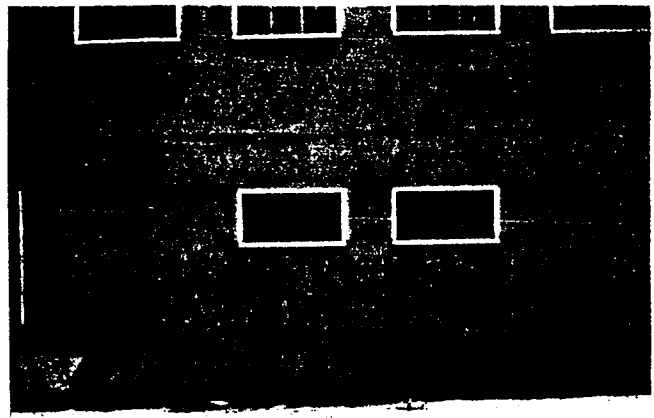
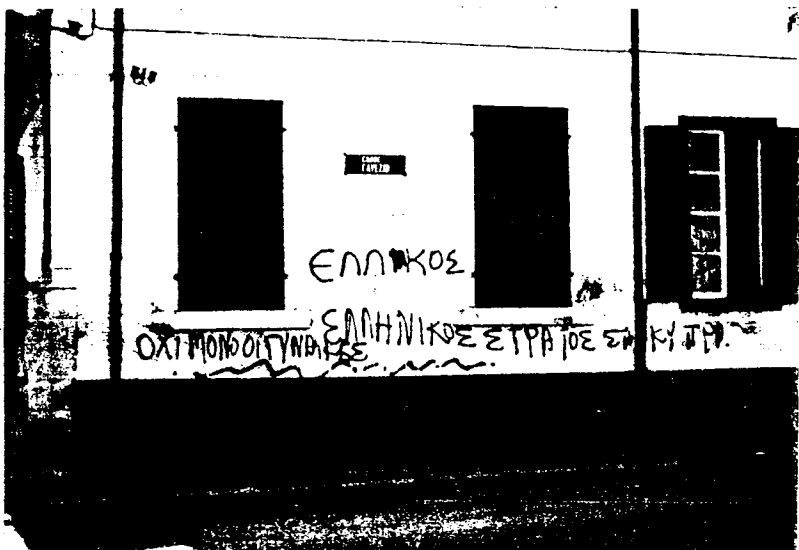
ΑΠΟΨΗ ΠΑΝΤΟΣ !!

Ένας απ' τους σκοτωμένους Κυπραίους ήταν ο Μένοικος, ένας αριστερός εργατής απ' το Λευκόοικο. Οι μισθοφόροι της ΕΟΚΑ (το 1958) τον έδεσαν β' ένα δέντρο και τον εκότρωσαν με βιολοβόλι. "Εθνικά σκεπτόμενα Ελληνοπούλα" της Ερωνήσου σας έκανε κόπο να μας εξηγήσετε πως εικάζετε αυτή και τις υπόλοιπες δολοφονίες αριστερών Ε/Κ και Τ/Κ το '58 στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα της ομαδούλας σας; Αλλά ξεχάσαμε, ακόμα προσπαθείτε να βρείτε απάντηση στο ερώτημα πως ο συνεργάτης των Γερμανών το 43-44, των Άγγλων το 44-47 και των Αμερικανών μετά, ο ηγέτης σας μωρέ, ο Διγενής, ο Γρίβας της "Χ", βρέθηκε ηγέτης του αγώνα που σμίειτε - και σμίητε με παιδί μου ενάντια στα πρώην αφεντικά του. Περιμένουμε μαζί αιώνες τώρα τους εθνικιστές να ποικτήσουν ιστορική μνήμη. Αλλά αν επιμένουμε στον Μένοικο είναι γιατί είναι το πρώτο θύμα του νεο-φασισμού στη Κύπρο. Και μείνο το ξεφτυλισμένο το κόμμα για το οποίο εκοτρώθηκε ψάχνει ακόμα να δει πως θα βολευτούν οι νεκροί του για να βγει στην εξουσία. Τι να πεις. Κάποτε πάντως τον Μένοικο και τον Αύξεντιου θα τους θυμούνται μαζί - σαν άτομα με ήθος και σαν θύματα.

- ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ
- ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ ΣΤΗ ΠΡΑΣΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΚΥΡΗΧΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ

- ΜΑΤΑΦΙΑ ΓΥΡΝΑ ΖΑΝΑ - ΠΟΛΙΤΕΣ ΕΝΟΠΛΟΙ
- ΦΑΖΙΣΤΑ ΜΑΤΑΦΙΑ ΕΙΣΑΙ ΜΑΛΑΚΑΣ

Η ΓΡΩΝΙΑ ΤΟΥ ΚΙΤΣΑΧ

ΕΝΑΣ «ΕΛΛΗΝΑΣ»

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ

Στο Συνέδριο του Δημοκρατικού Κόμματος που έγινε στην Ατλάντα, περισσότερα από 4.000 άτομα αποφάσισαν διά βοής: ο Μάικλ Δουκάκης, γιος του Κυριάκου και της Ευτέρπης και ξάδερφος της Ολυμπίας, ένας απλός άνθρωπος που ζει σαν οποιοσδήποτε μέσος Αμερικανός, μπορεί να γίνει ο επόμενος κάτοικος του Λευκού Οίκου. Το ελληνοαμερικανικό όνειρο θα γίνει πραγματικότητα; Σε δύομισι μήνες θα ξέρουμε. Για να

Πιτσιρικάδες «κορμάντος» αναστάτωσαν την Αργάκα

Τρεις δεκαχρόνιοι πιτσιρικάδες αναστάτωσαν με το παιχνιδι τους την αστυνομία και τους συγχωριανούς τους, την ημέρα του Δεκαπενταγουστίου στην Αργάκα της Πάφου. Αστυνομικός που βρέθηκε στο χωριό είδε τρεις άνδρες με στολή παραλλαγής και αυτόματα να κινούνται ύποπτα ανάμεσα σε κτίσματα. Χωρίς χρονοτρίβη ειδοποίηση την αστυνομική διεύθυνση Πάφου, ότι στην περιοχή

θεάθηκαν τρομοκράτες. Σημανε συναγερμός και σε λίγο το χωριό περικυκλώθηκε από αστυνομικούς που έστησαν ενέδρες για τα... περαιτέρω. Το αποτέλεσμα της κινητοποίησης ήταν οι αστυνομικοί να πάρουν... αναφορά από τους τρεις... μισοκατουρημένους από το φόβο δεκαχρόνιους που έπαιζαν «πόλεμο» βαστώντας πλαστικά αυτόματα σαν «κορμάντος»

▲ Η ΑΛΕΠΟΥ ΣΤΟΝ ΥΠΝΟ ΤΗΣ ΕΘΡΕΜ ΠΕΤΕΙΝΑΡΚΑ

“... Είχαμε τεράστιο πολιτισμό επί Βενετίας. Όταν ήρθανε οι Τούρκοι, οι εξ Ανατολής, καταστρέψανε την Ελλάδα και ό,τι υπήρχε ορθιο. Οι Τούρκοι δεν εξιλώνονται με τίποτα...”

Μονον τότε θα ξαναφτιαξουμε Εθνος

Νά θερίζονται μέ τά πολυβόλοδοσοι «άποκλείουν» στρατόπεδο

ΚΛΟΠΗ ΑΠΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ

Χασίς στην «πρωτη γραμμη»

της Εθνικής Φρουράς

ΧΑΤΕ ΝΑ ΟΥΜΕΝ
(Μετ. Αρτε να δούμμε)

Μαθήματα σεξ-απλή

Λοιπον, «καρδιοκατακτήτρια», για να χρησιμοποιήσουμε έναν εδοκιμο πλην γνωστό κατά το άλλο γενος ορο, δεν γεννιέται μια γυναίκα, γίνεται. Ακόμα κι αν το κίλα περισσεύουν, ακόμα κι αν το πρόσωπο έχει σπυράκια και το προφίλ δεν είναι ακριβως ελληνικό, μπορεί να γοητεύσει εναν ανδρα με ένα βλέμμα, ένα λόγο - με τον τροπο που βαδίζει...

Ετσι, τουλάχιστον, πιστεύουν δυο κυρίες από το ιταλικό Μιλανο γι' αυτό και άνοιξαν μια σχολή όπου παραδίδουν μαθήματα... σεξ - απλή! Αν βρήκαν ανταποκριση; Μας ασφαλώς βίτε απο πεποίθηση είτε απο περιεργεια η διαθεση να σκεδασουν ήταν πολλές οι βρες και λιγυτερο νεαρο που αρχισαν να παρακολούθουν τις

Ο Έλληνας γκόμενος είναι άντρας. Και ως άντρας αναμφισβήτητος έχει το δικαίωμα να κάνει τα πάντα, γιατί είναι ωραίος και οι ωραίοι την σήμερον ημέρα και κυρίως την σήμερον νύκτα είναι λίγοι και σπάνιοι και δυσεύρετοι.

▲ Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣ ΜΗ ΕΛΛΗΝ... ΑΣΣΙ ΗΜΟΣ.."

Η Φιλαρμονική του Στρατού

Αγαπητή Σύνταξη, Αναφέρομαι στην επιστολή του

κ. Ερωτοκρίτου στο «Φιλελεύθερο», ο οποίος κάμνει μερικές παρατηρήσεις για την ορκωμοσία των νεοσυλλέκτων και μεταξύ άλλων αναφέρεται και στην πτωχική παρουσία της φιλαρμονικής.

Αναφερόμενος στο ίδιο θέμα θα ήθελα να πω ότι την ίδια πτωχική παρουσίαση και κυρίως την έλλειψη πνευστών οργάνων, διαπίστωση κι εγώ κατά τις εμφανίσεις της φιλαρμονικής μας στην τηλεόραση, κατά τις τελευταίες εθνικές μας επετείους.

Παραμιπτόντως αναφέρω ότι σε διαγωνισμό στρατιωτικών μουσικών που έγινε κάποτε στην Βουλγαρία, την πρώτη θέση κατέλαβε η Ελλάδα με το εμβατήριο

«Περνάει ο στρατός».

Στους ιθύνοντες λοιπόν εναπόκειται η εξύψωση του επιπέδου της φιλαρμονικής του στρατού μας.

Σας ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Αγαπητή Σύνταξη,

Πολλά χρόνια έχουμε να δούμε και ν' ακούσουμε από νεοσυλλέκτους πόσον ωραία και άνετα παίρνουν στο στρατόπεδο τεθωρακισμένων.

Άφογη συμπεριφορά από τους ανώτερους τους, ωραίο και υπόλογο φαγητό, καθαριότητα, ευχάριστο περιβάλλον.

Τα καφόνια και η άσχημη συμπεριφορά από τους παλαιότερους και ανώτερους τους ανήκουν στο παρελθόν.

Αυτό το χρυσούμε στη διοίκηση που με φροντίδα και αγάπη συμπαραστέκεται στα παιδιά μας.

Πολλά ευχαριστώ ΜΗΤΕΡΕΣ ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΩΝ ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΩΝ

▲ ΔΡΑΜ Η ΚΑΤΑ ΣΗ ΣΤΗΣ ΘΝΙΚΗ Φ ΜΑΥΡΑ, Ε ΨΗ ΠΝΕ ΣΤΟΝ Κ ΑΝΤΙΡΡΗΣ ΑΝ ΕΛΕΙ ΚΙ' ΑΥΤΕΣ ΜΑΛΑΚΙΣ ΔΙ ΕΦΗΜΕ

▲ ΑΤΕ ΝΑ ΕΡΘΟΥΝ ΟΙ ΜΑΜΜ ΤΟΝ ΦΥΛ ΣΜΕΝΟΝ ΔΟΥΜΕ...

Ο κ. Σαββόπουλος ξαναπέρασε απ' την Κύπρο. Ακολουθώντας τα θεόδοτα και ελληνοπρεπή σημάδια του μπίζνες που τον διακατέχουν από τότε που σταμάτησε να κάνει μουσική και άρχισε να μιλά -πάντα υποψιζόμενα ότι άλλον εννοούσε ο Ρασούλης με το γνωστό "Νταλάρα σκάσε και τραγούδα", -ήρθε, πούλησε γαλανόλευκη (όπως λέγαν και στις αρχές του αιώνα, "ο πατριωτισμός είναι το τελευταίο καταφύγιο των... αντε Διονύση να το βρείς), ταμάζεφε (τα λεφτά), μας πούλησε μαγικούς καφρέφτες σαν σε ιθαγενείς που γλώσσα δεν έχουν να μιλήσουν για τον εαυτό τους και έφυγε.

3324 ΖΗΤΩ...
 3325 ΖΗΤΩ.....
 3326 ΖΗΗΤ....
 3327 ΖΗΗΗ...
 3328 Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ
 * Ζ Ζ Ζ Ζ

Είχαμε έναν έρωτα κάποτε με την μουσική του ανθρώπου-πως ξεφτιλίζεται έτσι ο τύπος με γαμώτο με την κρατική αναγνώριση; τα λεφτά και τους οπαδούς πρόβατα; βέβαια το κακό άρχισε να φαίνεται απ' τις αρχές του '80 όταν έβγαλε τα τραπέζακια έξω και άρχισε να πουλάει κουφετούδες στυλ "Ελλάς" και γιαλιά μάρκας "Άγιον Όρος".

Αλλά είπαμε, γραφικός ο Διονύσης, λόξα είναι, θα του περάσει... ναι, άφε το καντήλι σου στον άγιο. Την πρώτη φορά που ήρθε στην Κύπρο με το κλασικό στυλ του αποικιοκράτη/καλαμαρά, απαίτησε να τον δει ο υπουργός παιδείας που τόλμησε να εισάγει το μονοτονικό. Αν ας πούμε έκανε κάτι ανάλογο κάποιος άγγλος, η ελληνική παροικία εδώ πέρα θα παίρνε τα βουνά για αντάρτικο. Τώρα όμως... όχι αυτό το λέω γιατί υπάρχει η άποψη ότι η ελληνική αξιοπρέπεια είναι ίδια με την ανθρώπινη, -δηλαδή δεν δέχεται να σε ιτύνει ο άλλος και να σε θεωρεί βάρβαρο. Αλλά αυτά είναι αναρχικοί ψίθυροι-οι εδώ έλληνες γλύφουν ακόμα το σαλίο απ' το φτύσιμο του Νταβός, με το Σαββόπουλο θα παρεξηγηθούνε;

Ξανάρθε λοιπόν ο κύριος Σαββόπουλος. Μας είπε για "θρησκεία και παιδεία", ότι έπρεπε να έρθει ελληνικός στρατός στην Κύπρο, ότι οι έλληνες είναι ράτσα ισορική, για το δουκάκη που είναι το επίτευγμα της ράτσας, ... Και στήνει τα 40χρονα ελληνόπουλα της συναυλίας να φωνάζουν σα παιδάκια του κατηχητικού, του δημοτικού, του στρατού, (είπαμε παιδεία, θρησκεία, στρατεύμα) να φωνάζουν 2-3-4-7 "ζήτω". Και το κάνουν οι μαλάκες. θυμίζει τους Αμερικάνους του '50 που βάζανε τους υπουργούς στην Ελλάδα να τρέχουν με τα σώβρακα στις ασκήσεις. Να κλάψεις; Να γελάσεις; Και αυτοί είναι οι άνθρωποι οι διανοούμενοι των ελληνικών και γαλλικών πανεπιστημίων, που θεωρούν τους συγκατοίκους τους τους κυπραίους "βάρβαρους", "χωρίς αξιοπρέπεια".

Η μόλυνση φταίει. Ακούω τη "Μαύρη θάλασσα" και απορώ αν γράφω για τον ίδιο άνθρωπο. Νερώνει ο νους του ανθρώπου με τα κουσέρια, καλά λένε οι οικολόγοι. Εγώ Διονύση μου, την άλλη φορά λέω να μας προπεράσεις και να πας κατά το Ιορδάνη. Ίσως εκεί βρείς το δικό σου μαγικό καθρέφτη στα πρόσωπα των απογόνων όσων έζησαν απ' τα λουσοβίτες και που τώρα κάνουν τα ίδια με τους Ναζι στους άλλους. Μόνο έτσι καταλαβαίνω την ευαισθησία του τραγουδιού σου για το Νίκο Κοεμ τζή σε σχέση με τα δικα σου τα σημερινά. Είσαι ο δικαστής που δεν καταλαβαίνει, τώρα πια και ο ελληνισμός σου, σοβινισμός της επιβίωσης! και ελπίζουμε να μη σε ξαναδούμε.

Και καλά τα ρεζιλίκια των συναυλιών, δίνει και συνεντεύξεις το άτομο (ξέχαστα "Χατζηδακίμη Θεωδοράκιμ, ίσως τρώτε και πινετε", τώρα τρώει και αυτός) και λέει και γράφουν οι φυλλάδες:

"Η Κύπρος είναι πολιτιστικά πιο ζωντανή απ' την Αθήνα".
 Ατε σιδρ... και γιατί ρε; "Η Αθήνα χάνει τον Ελληνισμό της", εμείς βλέπεις μπορεί να μην έχουμε τίποτα αλλά τι γλυκοί που είναι πάντα οι "ευγενείς άγριοι"-γνήσιοι χωρίς αφομοιώσεις, έρχεται ο Εολόμβος στου ιθαγενείς και ανακαλύπτει το στοιχείο του στη δουλοπρέπεια τους. Αυτά είναι τα όνειρα του Διονυσάκη. Και θέλει να μας στείλει και στρατό να μας προστατεύσει αυτή την αγνότητα.

...ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ
 ΨΑΛΜΟΔΙΕΣ ΚΑΙ
 ΚΑΝΤΑΔΕΣ ΤΟ ΚΟ
 ΚΟΡΑΚΙ ΚΙΚΙΡΙΚΙΚΙ
 ...
 ΠΟΛΥ ΒΑΘΟΣ ΕΧΕΙ
 ΑΥΤΟΣ Ο ΣΤΙΧΟΣ.

◀ ΑΚΡΟΑΤΗΣ
 ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
 ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ
 (ΠΟΣ ΚΑΡΑΦΛΙΑΣΕ
 ΤΟ ΑΤΟΜΟ)

Η τρίτη μεγάλη ανοβίωση του Ρεμπέτικου (ΒΟ-87) τέλειωσε και έφθασε τουλάχιστον την ελπίδα ότι τα χειρότερα έγινον, από τε κίνδυνος άλλων ψυχικών τραυμάτων δεν υπάρχει. Υπάρχει ελπίδα κάπου-οι αμανέδες στη μουσική ΗΑΡ των μαύρων των γκέτο της Αμερικής. Αλλά στην Αθήνα πουλήθηκε και το τελευταίο δράμι ομορφιάς... για την ώρα είπαμε.

Δεν είναι ο καταναλωτισμός, η μαζικότητα, η μόδα που ξέφτισε το πράμα. Στο κάτω-κάτω θα μπορούσε να πεις ότι ο μικροαστός που χορεύει τοιφτετέλι κάπου αφήνεται, ας είναι με γαμώτο, κάπου ίσως ξυπνούν παιδικές αναμνήσεις μέσα του, οι γειτονιές που δεν υπάρχουν πιά, η ανατολίτικη μελαγχολία, ο ήδονισμός του δερβίσι. Και στις προηγούμενες αναβίσεις (τού '60 και του '70) υπήρχε στο τέλος μιά φάση μόδας. Μόνο που εδώ η μόδα ήρθε γρήγορα και παρατράβηξε.

Η αναβίωση, αν θυμάστε, ξεκίνησε με ελπίδα -2 δίσκοι του Ξυδάκη με μιά νέα στροφή στους ρεμπέτικους δρόμους. Υστερα ήρθαν οι κομπανίες με νέα παιδιά και αναζητήσεις. Και κεί που περιμένεις ότι μετά την αναπαραγωγή θα άρχιζε η δημιουργία, πλάκωσε ο σοσιαλισμός του ΠΑΣΟΚ για να "δικαιώσει την ιστορία" ως ένα σημείο ο "λαϊκός χαβαλές" στις αρχές του '80 είχε και μιά δικαιολογία. Για τους υπήκοους του Ελληνικού κράτους ήταν η στιγμή της "ανάσας" μετά από δεκαετίες ανοιχτού και κρυφού φασισμού. Ο Άρης Βελουχιώτης αγκάλιασε το Μάρκο Βαμβακάρη κάτω απ' τα χειροκροτήματα της γενιάς του Πολυτεχνείου. Γλυκιά στιγμή,

ΝΑΥΛΟΝ ΝΤΕΦΙΑ ΚΑΙ ΨΟΦΙΑ ΚΕΦΙΑ

Θέλω να γίνει το γυμναστήριο του Μουσουλίνι όταν τον κερμά που έκανε μεγάλη την Τουρκία και κάνουν και οι Έλληνες κι έχουνε απορία κι εδώ δε σ'όλην όρχηλι του κόσμου το κάρφι. Όλοι οι τριγάτες σ' αγαπούν γιατί είναι παλικαρι.

**ΓΙΑ ΣΟΥ ΡΕ ΜΑΡΚΟ
ΣΙΑΣΤΗ * ANΤΙΕΣΟΥ ***

Προχτές που έπαθα την πρώτη κρίση και με πήγαν στο νοσοκομείο. Θέλανε να με κοιμήσουνε για να μου κόψουν το λάφυρο. Κοίταξε να δεις τί γίνεται: Θέλανε να κοιμήσουνε το Μάθηση!

Τους είπα όχι, όχι εκατό φορές. Θέλω να είμαι ζύπνιος για ν' απολαύσω τους τελευταίους πόνους της ζωής μου. Και έτσι έγινε: τους απολάνα. 'Ο Μάθησης μιλάει.

Τή σκαπούλαρα τώρα, αλλά σέ λίγο, φεύγω τροχάδην για τον Άδη. Προχτές, πάλι είδα την γυναίκα μου στόν ύπνο μου και μου 'λεγε: «Έλα». Είμαι έτοιμος για κεί. Κουμάντο στό Μάθηση, κάνει μόνο ο Μάθησης. Άκου και τί θά σου πώ: Στην κηδεία μου, μπουζούκι δικαιούνται να παίξουν: ο Τσιτσάνης, ο Γεντίσσης και ο Κεραμότης. Κανείς άλλος.

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ
ΔΥΟ ΚΟΣΜΩΝ. - ΣΥΝ-
ΚΡΙΝΕΤΕ ΤΟΥΣ ΡΕΜΠΕΤΟ-
ΒΙΟΥΣ ΤΟΥ '80 ΜΕΤΗ
ΣΤΑΣΗ ΖΩΗΣ ΕΝΟΣ ΠΑ-
ΛΙΟΥ ΡΕΜΠΕΤΗ.**

← Το ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΠΕΘΑΝΕ ΟΤΑΝ Ο ΧΟΡΟΣ ΠΟΥ ΤΟ ΕΜΠΝΕΥΣΕ ΕΣΒΥΣΕ. ΠΟΥ ΝΑ ΚΑΤΣΟΥ ΟΙ ΚΟΥΤΣΑΒΑΚΗΔΕΣ ΣΤΙΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ

'Ο Ν. Μάθησης (όπως μ' ενα) - κοιτούσβίκη, στην αγορά του Παρισιά, στα 1934

Τού ταζο μαζιμένα του ζαζαίου. Επίτιμος β. π. σ. άπ. ζαζαίου - αγορά του ίδιου.

στη φωτογραφία - η φωτογραφία

όπου κι αν είναι αυταπάτη. Μετά το πα-
ραμύθι έγινε φαντασίωση, και τράβηξε το
δικό της δρόμο. Όταν η πράσινη απελευθέρ-
ωση αποδείχτηκε μία νέα διαχείριση
της καθημερινής μιζέριας, ο "λαός" που
τραγουδούσε μερακλωμένος

"ναρχόσουνα ρε μάγκα μου
μιά νύκτα στον τεκέ μας"

ζητούσε από το κράτος του να καθαρίσει
τα βξάρχεια απ' τους "αλήτες". Τα πογκρόμ
των περιθωριακών τίποτα δεν θύμιζαν απί-
τα πογκρόμ του '30, έστω κι αν βγήκαν
ένα κάρο βιβλία για την ιστορία του Ρε-
μπέτικου. Γιατί ουσιαστικά η δεκαετία
του '80 ήταν η ενσωμάτωση μίας περιθω-
ριακής και ως ένα σημείο αντιεξουσια-
στικής στάσης και μουσικής απέναντι
στους μπάτσους, το κράτος και την τυρ-

ρανία της πλειοψηφίας, απέναντι στον
"εθνικό κορμό". Το ρεμπέτικο που για δε-
καετίες βριζόταν σαν "τούρκικο", "γύφτι-
κο", "αλήτικο" ξαφνικά έγινε (με την άνο-
δο φυσικά της "αριστεράς" στην εξουσία)
εθνικό τραγούδι. Έτσι η ιστορία σβήνε-
ται. Το Ρεμπέτικο κυρήσσεται πέρα για
πέρα ελληνικό, ενώ και ένας κουφός θα
καταλάβαινε ότι η μουσική ήταν βασικά

μεσανατολίτικη, ιδιαίτερα η τάση που
επικράτησε αυτή τη δεκαετία (ο αμανές
και το τοιφτετέλι). Τι να πείς; Ακόμα και
λέξη ρεμπέτης τούρκικη είναι (σημαίνει
ανταρτής). Και έτσι ενώ η ελληνική και
η κυπριακή κοινωνία παθιάζονται με ένα
αντι-τουρκικό εθνικισμό σαν προέλιανο
της δυτικής τους ένταξης, τραγουδούσαν
αμανέδες της Ιστανμπούλ. Ίσως νάταν η
ασυνείδητη αντίσταση της ανατολής στο
σοσιαλισμό του Ανδρέα.

Απ' εδώ και πέρα τα υπόγεια ρεύματα του
λαϊκού τραγουδιού φαίνονται να ανακαλύ-
πτουν τις καταπιεσμένες περιφέρειες.
Κρήτη, Μακεδονία, βλάχοι, νησιά. Αν κρίνει
κανείς τουλάχιστον απ' τη δουλειά του
Ευδάκη στη "Μανία"

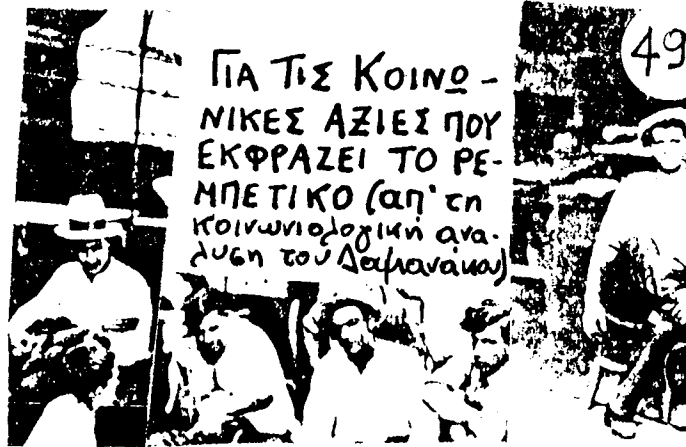
Μιά πρόβλεψη: Οι κάτοικοι αυτής της πε-
ριοχής του πλανήτη θα βρουν τις ρίζες
τους και θα καταλάβουν ότι η κουλτούρα
δεν έχει κρατικά σύνορα, όταν ο Καζαντζί-
δης τραγουδήσει στην Ιστανμπούλ με ει-
σαγωγή αμανέ από μιάμη δερβίση και η
συναυλία μεταδοθεί με δορυφόρο στην Αγ-
κυρα, τη Λεμεσό και την Αθήνα. Τότε θα
βγει και ο Μάρκος προφητικός για το
Νταβός

"όσοι γίνονται πρωθυπουργοί
όλοι τους θα πεθάνουν,
τούς κυνηγάει ο λαός
απ' τα καλά που κάνουν".

Σημ.: Ο Μάρκος ήθελε να πεί: και όσοι πι-
στεύουν στους πρωθυπουργούς.

* Το ρεμπέτικο βέβαια εκφράζει τον κλα-
σικό αντρικό εξουσιασμό απέναντι στις γυ-
ναίκες (βλ. το δαυμακό του Μάρκου για τους
"μεγάλους"). Αλλά εδώ δω διαφέρει ιδιαίτερα
από τις άλλες αντρικές μορφές τέχνης. Ίσως
έσο κείμενο γράψουμε για τις αντιφάσεις της
έννοιας της "μαχίας"

* Στα αγγλικά "Rebel", στα Κυπριακά "Ρέμπεζος"

ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩ- ΝΙΚΕΣ ΑΖΙΕΣ ΠΟΥ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΟ ΡΕ- ΜΠΕΤΙΚΟ (απ' τη κοινωνιολογική ανα- λύση του Δαυμακού)

- 1) Πλαίσια κοινωνικής ύπαρξης: Φτώ-
χιο, ύλικη εξαθλίωση, αστάθεια -
ανασφάλεια ύπαρξης, αναλφabeti-
σμός, δυσκολίες επιβίωσης, ξενοτεμό.
- 2) Αντίληψη κοινωνικής αδικίας και
άνισότητας διαμαρτυρία άδραστη και
προσωποποιημένη ή συγκεκριμένη
και άπρόσωπη.
- 3) Σχέσεις με τους έντο της ομάδας,
μορφή διαπροσωπικών σχέσεων, δε-
σμοί άλληλεγγύης, ζωή της «πι-
άτσας».
- 4) Αίσθημα συμμετοχής στην ομάδα,
«ταξικός κομφορμισμός», κοινωνικό-
τητα, τοπικισμός, εσωτερική ιεράρ-
χηση (rang), υπεραξιολόγηση σχέσεων
προσώπου προς πρόσωπο (ήθικη
έπιπαγή άλλοθροθησιας, φίλια,
προσωπική έντιμότητα, «λόγος» -
συμβόλαιο).
- 5) Σχέσεις με τους έκτος ομάδας και με
τούς επίσημους θεσμούς ή σύμβολα
της άστικής κοινωνίας: Δικαιοσύνη,
'Αστυνομία, Πολιτική, Θρησκεία - 'Εκ-
κλησία, «'Αριστοκράτες» κ.λ.π. Κατα-
δίωξη, άπόρριψη.
- 6) Αντίληψη του έξω κόσμου, στά-
σεις: Καχοποψία, ζαβολιά, μόνιμη
έπιφυλακτικότητα, παραίτηση. Κοι-
νωνική, θρησκευτική κ.λ.π. ήθικη:
Κριτική άποδοχή, ή άνοχή, μερική
άποδοχή, άστυρα (κατάσταση σύγ-
κρουσης), ή άνοιχτή άπόρριψη, γε-
λοιοποίηση και προβολή αντι - άξιών
ομάδας.
- 7) Ζωή παρνομίας και συνωπτικό-
τητας: Έγκληματικότητα, φυλακή,
λαθραίες δραστηριότητες. (Χρήση
ναρκωτικών, λαθρεμπόριο, κλεψιά,
τυχερά παιχνίδια, άγαπητηλική
κ.λ.π.).
- 8) Άξιολογική στάση απέναντι στις
παρόνομες δραστηριότητες και υπε-
ραξιολόγηση της προσωπικότητας του
παρόνομου: Εύθύτητα, τιμή, δεξιοτε-
χία, πονηριά, πείρα, έξυπνάδα, κα-
λωσύνη, γεναιοδωρία, γεναιοφροσύ-
νη.
- 9) Έργασία, σχέσεις με τον κόσμο του
μεροκάματου, άνεργία, άργαλα.
- 10) Στάση απέναντι στην έργασία, άρ-
νητική, θετική, άδιαφορία.
- 11) Ρυθμοί ζωής: Κανονικότητα και
άκανόνιστο, νυχτόβιο, διασκεδάσεις,
ζωή άπό μέρα σε μέρα.
- 12) Υπεραξιολόγηση χρονικής άμετα-
τητας. Στάση απέναντι στην άστική
άντιληψη όρθολογισμού, σωφροσύ-
νης, σχεδιοποίησης, κατανομής έργα-
σίας / σκόλης.
- 13) Έλλειψη μόνιμης στέγης, περιπλά-
νηση.
- 14) Αντίληψη προσωπικής άνεξαρτη-
σίας και έλευθερίας.
- 15) Έξωτερική εμφάνιση ρεμπέτικου
ήρωα.
- 16) Σύμβολα του μάγκα για κάθε περι-
οδο.
- 17) Τρόποι έπιλυσης διαφορών: Αυτό-
δικία, ρίξεις, καυγάδες, μαχαίρωμα-
τα.
- 18) Στάσεις: Έπιθετικότητα, σκληρό-
τητα, νταηλική, τόλμη, ικανότητα έπι-
βολής, θία.
- 19) Γάμος, οικογενειακή ζωή, παρά-
νομη συμβίωση.
- 20) Οικογενειακή ήθικη, άξιολογικές
στάσεις απέναντι στην οικογένεια και
τό γάμο.
- 21) Σεξουαλισμός, έλευθεριότητα γυ-
ναίκας, πορνεία, έρωτας, σχέσεις τών
δύο φύλων, ρόλοι.
- 22) Αντίληψη γυναίκας, έρωτα. Σε-
ξουαλική ήθικη.
- 23) Σχέσεις με τη μάνα, μητρική στορ-
γή.
- 24) Υπεραξιολόγηση μητρικών δε-
σμών.
- 25) Κατανάλωση, χρήση ύλικών άγα-
θών, σχέσεις με τό χρήμα.
- 26) Λαϊκός «έπικουρισμός», αντίληψη
ματαιότητας, σπατάλη / άποταμίευ-
ση, στάση απέναντι στις άστικές άξίες
έγκράτειας, προβλεπτικότητα, στε-
ρήσεων, θυσιών. Θεοποίηση / περι-
φρόνηση του χρήματος.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΣΙΜΟ

ΟΠΙΑΔΗΠΟΤΕ ΟΜΟΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΜΕ ΤΙΣ ΟΜΙΛΙΕΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ, ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑ ΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΚΛΕΠΤΑΠΟΔΟΧΗΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ

"το κεντρικό φιλοσοφικό πρόβλημα σήμερα είναι η αυτοκτονία... ο λόγος, το νόημα της ύπαρξης... γιατί ζούμε. Τα υπόλοιπα ακολουθούν."

Α. Καρύ.

Ο Νικόλας Ασιμος αυτοκτόνησε. Στην Αθήνα τέλη της δεκαετίας του '80. Είναι καθώς οι κασέτες του κυκλοφορούσαν από χέρι σε χέρι ανάμεσα σε μια νέα γενιά ανθρώπων της βόλτας "της βόλτας που ποτέ δεν αρχίζει και ποτέ δεν τελειώνει"-το μόνο που μένει είναι το "παπάκι"-γλυκό, μόνο προφητικό.

"όταν θα ξανάρθεις
εγώ θάχω πιά χαθεί
ή θα μ'έχουν θάψει
ή θα έχω μαραθεί"

Τελικά κανείς δε ξέρει τι απέγινε. Αφησε

ένα σημείωμα στην πόρτα: "Το θαύμα δεν έγινε, για σας", ένα άλλο σημείωμα για τους μπάτσους και τους δημοσιογράφους και το κορμί του να κρέμεται από ένα σχοινί. Πέθανε. Πέθανε; Τι σημαίνει θάνατος σε μία πόλη όπως η Αθήνα; -να κρέμεσαι από ένα σχοινί η "να φοβάσαι τη σκιά σου γιατί τότε πας και στη δουλειά σου"; Εφυγε. Στο τέλος το μόνο που μπορείς να πεις για τον πρώτο μεταμοντέρνο μουσικοσυνθέτη-τραγουδοποιό της Αθήνας (δηλ. τον κροκάνθρωπο) είναι ότι σαν

ελεύθερος πολίτης της δικιάς του πολιτείας, έθεσε το δίλημμα μόνος του:

"εγώ πάντα θα λέω τα ίδια-ή η κοινωνία θα προσαρμοστεί σε μένα ή εγώ στην κοινωνία"

-και το ξεπέρασε μόνος του. Ο άνθρωπος της βόλτας είπαμε.

"Αμα δε σου πέσει η μούρη πως μωρέ θα αντιληφθείς τι σου λέει ένας αμάνος κι ένας οραματιστής".

Να δούμε. Θα καταλάβει επιτέλους η Αθήνα το νόημα μιάς στάσης ζωής που ο ερωτας της είναι αδύνατος γιατί οι πολυκατοικίες κρύβουν τα ηλιοβασιλέματα; Είπαμε, το κεντρικό φιλοσοφικό πρόβλημα.....

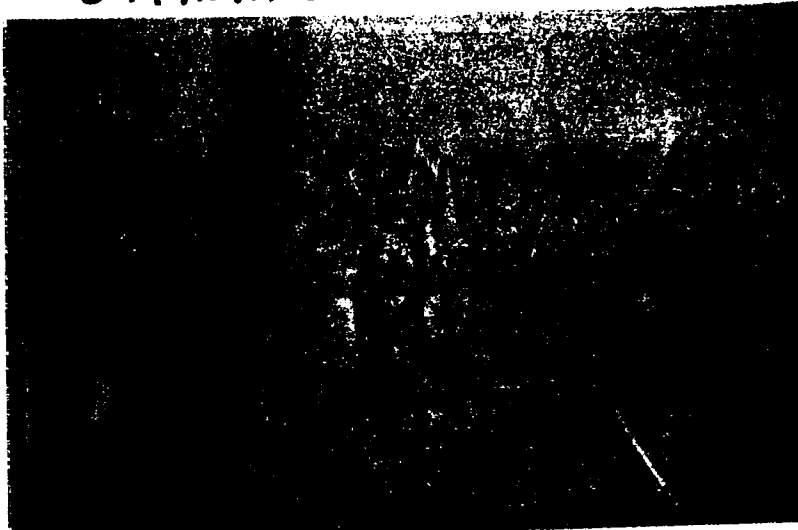
ΔΑΔΑ ΣΤΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ

- ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ = ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

- Η ΡΑΔΙΟΕΝΕΡΓΕΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΑΤΡΙΔΑ
- Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΖΕΙ

- ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

ΖΗΤΩ Η ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ!!!

ΑΝΑΘΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗ "ΝΥΧΤΑ" (ΤΑ ΑΥΘΗ) ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ" Σ' ΕΥΧΑΡΕΙΑ ΥΜΕ ΠΑΝΤΟΣ ΦΙΛΕ Μ.Χ. ΟΣΟ ΘΑ ΤΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΜΑΣ ΕΤΣΙ ΚΙ' ΑΛΛΟΙΣ ΝΥΧΤΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ. ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΑ ΤΡΑΙΝΟ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΚΥΠΡΟ

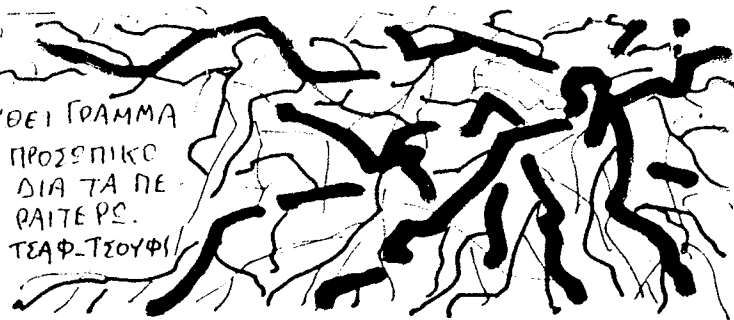

οσπαθείστε να βρείτε, να ατε, να διαδώσετε το ο» Οχι δεν είναι όπως ιστήκατε έντυπο του ΟΣΕ ή Έ είναι μια πολύ φτώχη κνικά μέσα, αλλά εκπληκτικιότηας έκδοση των αυτοάντιεξουσιαστών - εναλίων της Λεμεσού, της Νοτιό Κύπρου. Το τεύχος 2-3 που έθηκε στα χέρια μας εντελώς αία (καθώς το περιοδικό δεν ει σταθεί στα βιβλιοπωλεία ο κέντρου) και που πρέπει να κκκλοφόρησε το φθινόπωρο ή τον χειμώνα (το συμπεραναμε επειδή αναφέρεται στα γεγονότα του περασμένου καλοκαιριού) χρονική ένδειξη όπως και υπευθυνος ύλης δεν υπάρχει βλέπτε) ήταν μια πολύ ευχάριστη έκπληξη - Πολυχρωμία, πλουραλισμός, εναλλακτική αντίληψη της αυτονομίας, φαντασία, έλλειψη δογματισμού και πάνω απ όλα χιούμορ, τρυφερό και ανατρεπτικό, σκωπτικό και αυτοειρωνικό είναι τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τα κείμενα του περιοδικού. Μήνυση στον Μάρξ από πρωην μαρξιστές, μανιφέστο για την ίδρυση ομάδας πεζοβέγγκηδων και ομάδα Ν εναντιον Γ (Ντόναλι εναντιον Γκαστόνε ή άτυχοι εναντιον κωλόφαρδων), συζήτηση για τον ερωτισμό και την πορνογραφία, σκέψεις για μια εναλλακτική κοινότητα ζωής, αντιεθνικτικές απόψεις για το «εθνικό ζήτημα της Κύπρου» (δηλ για την διαμάχη των δυο κρατών της περιοχής της Τουρκικής Δημοκρα

τίας της Βόρειας Κύπρου και της Νότιας Κύπρου) και ένας έντυπος καυμός για την Ένωσή της Κύπρου με την Ολλανδία, είναι μερικά από τα κείμενα του Τραίνου. Απ' αυτό το τελευταίο κείμενο που τελειώνει με τον ανασταναγμό σ'χ Ολλανδία (!!!) είναι το απόσπασμα που ακολουθεί. «Οι λαοί της Κύπρου και της Ολλανδίας, ζυμώθηκαν με τους ίδιους καυμούς, τις ίδιες μαστούρες, τις ίδιες επιθυμίες Γι' αυτό ποτέ η Ολλανδία δεν εισέβαλλε στην Κύπρο. Περιμένει την κατάλληλη στιγμή για ισομερή ένωση» Προσπαθήστε να βρείτε το Τραίνε είτε έχετε σχέση με την Κύπρο, είτε όχι. Είναι κι αλλιώς είναι ένα απ' τα εξυπνότερα ελληνόφωνα περιοδικά που κυκλοφόρησαν τα τελευταία χρόνια. Φίλοι από την Λεμεσό (θα λέγαμε συντροφια) αλλη φανταζόμαστε ότι μοιραζόμαστε με τα παιδιά της Λεμεσού την ίδια απέχθεια για τις τρεις κτες προσφωνορίες, δε νομίζετε ότι οι διαδρομές των Τραίνων είναι πολύ ομορφότερες τη Νύχτα, τι θα λέγατε για κάποια συνργασία έμεις, έχουμε και διεύθυνση και τηλέφωνο. Υ.Γ. Η θέση που διαφαινεται στο κείμενο για το Κυπριακό, ανηκει στον γράφοντα. Στο περιοδικό υπάρχουν και άλλες απόψεις που επιφυλλισσονται να εκφραστούν στο μελλον.

M.K.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ
ΔΙΑ ΤΑ ΠΕΡΑΙΤΕΡΑ.
ΤΣΑΦ-ΤΣΟΥΦΙ

Το κέρο με τα δοχεία γεμάτα γάλα σταμάτησε στην πλαϊνή πόρτα
Ο δρόμος βουίζει απο τον πάταγο των σιδηρικών
Έξω απο το παράθυρο δεν άλλαξε τίποτα
κι ούτε λίγο παραπέρα
Η κλιμάκωση του πολέμου του Βιετ-Ναμ
Ένας κομήτης έπεσε στον Ωκεανο
Ο Αλεξάντερ Ντούμπσσεκ διαγράφηκε απο το Κ.Κ.Τ.
Παλαιστίνοι κομάντος καταλαμβάνουν δύο αεροπλάνα
Η έλλειψη έρωτα. Τα καθημερινα μας ψέμματα.
Τόσοι πόλεμοι που δεν τους γράφουν οι εφημερίδες.
Ένας ποιητης πήδησε απο το δέκατο όροφο στο λιθόστρωτο
ένα τραμ που περνούσε του έκοψε τα φτερα.
Η επόμενη μέρα ήταν μεγάλη
αλλα μια μέρα ακόμη και είχαν δίκιο οι ζωντανοί.
Νέο ζευγάρι - γραμμένο στον οικοδομικο συνεταιρισμο--
αναζητα σπίτι στο κέντρο
και πολλα άλλα πράγματα ακόμη.
Νέο ζευγάρι ζητα να του χορηγηθει κατάλυμα
και το δικαίωμα παρουσίας
Μα είναι δυνατό να ζητήσεις .....
Και βέβαια είναι δυνατό
Κεφάλι για χτύπημα στους τοίχους σε καλη κατάσταση
πωλείται σε τιμη ευκαιρίας -τηλ. 857-02
Να επιστρέψω στον Andrzej 200 zloty
Να πληρώσω τις δόσεις για το προσεχες κομμάτι ζωής
Να βρω χρήματα -για να λύσω
Να προσποιηθω ότι έμαθα κάτι καινούριο
Να τελειώσω ένα μέρος της κρατικής εκπαίδευσης
δηλαδή να μάθω κάτι άχρηστο
απο ένα άχρηστο μάθημα για να τελειώσω τις σπουδες
Να προσποιηθω ότι πιστεύω ακόμα σε κάτι
ή να προσποιηθω ότι δεν πιστεύω πια σε τίποτα
Να περάσω τη νύχτα με μια κυρία του καλου κόσμου
για να μοι βρει δουλεια μετα τις σπουδες
(κυρία που είναι ποιητρια όπως όλες οι ποιητριες
μόνο που κάνει το πιτι της μέσα σε αρώματα)
Ροζοί. Να πάρω επιτάλους ένα glimid
Να μη σκέστομαι
Η σκέψη έχει ένα αγαπες παρελθον
Να χαλαρώσω. Να αναπνεύω βαθθα. Να μιτρώ
ένα
Δύο
Τρία
Τέσσερα
Πέντε
Έξη
Επτά
Οκτώ
Ένα
Δέκα
Έντεκα
Δώδεκα
Δεκατρία
Δεκατέσσερα
Δεκαπέντε
Δεκαέξη
Δεκαεπτά
Δεκαοκτώ
Δεκαεννιά
Είκοσι
Είκοσι...

(Στην πραγματικότητα εγω μέτρησα μέχρι το τρεις χιλιάδες διακόσια σαράντα δύο... αλλα δε θα μου τα τυπώνανε)

* Ακούστε ότι η κυρία μου είναι να κ...
... τις λήψεις ότι, θεωρούσα; Ο ΣΕΙΣΜΟΣ ΖΕΙ

* Ο πλοός εκδίδει τριάνο πόνο του παίρνει
... των ενδονομ.

* Οι στρώσει ελαφνίστικα από τις πόλεις
και κανένας δεν ανησυχούσε. Στόμα πανορι
... του γλυκοκοιμήσει και γα που ξενου
... να κέσω κομμά αρα στο τριάνο των Β'

* ΑΠΟΒΛΗΘΗΚΑΝ 4 ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΑΙΕΛ - 2
ΠΡΩΗΝ ΣΥΜΠΛΗΚΤΕΣ ΤΗΣ ΧΑΡΑΧΗΣ -
ΔΙΟΤΙ... ΑΜΦΙΣΠΗΤΗΖΙΑΝ ΤΗΝ ΙΜΑ-
ΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΑΘΟΔΗΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜ-
ΜΑΤΟΣ. ΑΝΑΓΥΤΕ ΚΑΛΕ ΕΝΑ ΚΕΡΑΚΙ
ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡ ΙΩΣΗΦ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟ
ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΣΤΕΙΛΕ ΟΛΟΥΣ
ΕΞΟΡΙΑ ΣΤΟ ΝΗΣΑΚΙ ΤΟΥ ΑΚΑΜΑ
(ΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΥΤΕ ΣΙΒΗΡΙΑ ΟΥΤΕ ΜΑΥΡΟ-
ΝΗΣΙΟ ΕΧΟΥΜΕ).

* ΚΑΙ ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΠΟΥ ΚΥΚΛΟ-
ΦΟΡΟΥΣΕ ΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '40 ΣΤΟ
ΠΑΓΚΟΣΙΑΚΕΛΙΚΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ:
ΡΕ ΣΤΑΛΙΝ ΤΑ ΜΟΥ ΣΤΑΚΙΑ ΣΟΥ
ΠΟΥ ΦΤΑΝΟΥΝ ΩΣ ΤΟΥΣ ΠΕΥΚΟΥΣ
ΠΑΝΕ ΤΟΥΣ ΝΑ ΚΡΕΜΜΑΤΟΥΜΕ
ΤΟΥΣ ΑΤΙΜΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΕΚΙΚΟΥΣ
ΣΗΜ. ΚΕΚ = ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΕΘΝΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ
ΤΟ ΤΟΤΕ ΔΕΞΙΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΩΝ

ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ:
ΡΕ ΣΤΑΛΙΝ ΤΑ ΜΟΥ ΣΤΑΚΙΑ ΣΟΥ
ΠΟΥ ΦΤΑΝΟΥΝ ΩΣ Τ' ΑΓΡΕΛΙΑ
ΠΑΝΕ ΤΟΥΣ ΝΑ ΚΡΕΜΜΑΤΟΥΜΕ
ΤΟΥ ΚΕΚ (ΜΟΥ) ΤΑ ΚΟΡΕΛΙΑ

* Θα γίνει επιτέλους κανένα κίνημα κατάληψης
... οπτιών; Οι παλιές καλογριές περιμένουν...
(το σέικμα του σχολείου εννοούμε φυσικά)

* Δεχόμαστε συμμετοχές για την ανακατάληψη
της πλατείας (μια είναι η πλατεία).

... υπογραφή:
... νέος ασύκός στρατός των φιλιππινών
... φεμονιστικό κίνημα της Εσθλάνδης.

* Ντίνο τη μπουκάλα την Τεκίλα ακόμα περιμέ
νομμεν την.

* Η πρώτη απόπειρα αναρχοσυνδικαλισμού στην
Κύπρο απότυχε παταγωδώς. Τελικά έχουμε δι
... κούρη μου: Εργασία μήτηρ πάσης κ
... κίας.

* Μερική υποδοχή επεγράψαν και αυτό το καλο
... οι ιθαγενείς στους ελ Ελλάδος βέρ
... κατοικητές που ανγκάλωσαν εσφνικά
... στο νησί τέρσσια κοιτάσματα φλακίας. ...
... τοστατούντος του εσθλάρου ΧΙΗΣΕ-... ΕΠΙ
... ακολουθούμενος από σπάδους που είχαν ειδι
... κά βαφτεί για την περίσταση με χρώματα
... Υβ Σαίν Λωρ'ν και μέσα σε εορταστική ατμό
... σφαιρα ανταλλάξαν τους 23 αιώνες μίζερίας
... τους με κάτι χαντρες και καβριφτίκια.

* Ακόμα και ο ξανθός μάγος που τρυπάει τα
... χέρια του με BLACK & LUCKER κατέβηκε για
... να παραδώσει ιδιαίτερα μαθήματα μαγείας.
... Και φυσικά έτρεξαν όλοι οι μάγοι των ντό
... πων φυλών "ATTESHIES", ο μάγος του Στοβό
... λου, ο μάγος της Ηέβελος και άλλοι για να
... επιμορφωθούν επί των νέων Ευρωπαϊκών εξε
... λήξεων της εφερμοσμένης μαγικής. Κάπως
... ακριβά βέβαια τα μαθήματα αλλά αυτά έχει
... ο εκμοντερνισμός

* DO NOT MEET ME AT THE CARRIBBEAN.

* Το σφίρισμα στον κινηματογράφο αναβάλλεται
... τα σφίρισμα διότι εκλείσαν ούλλα τα
... σφίριμα στη Λεμεσό. Και χωρίς σφίριμα δεν
... βλέπουμε ούτε ταινίες, και χωρίς ταινίες
... τι να γράψουμε για τον κινηματογράφο.

* Ενώ οι τροτοκλιτογενείς τάσεις παίρνουν
... τη πάνω βόλτα μετά από 8 χρόνια μίζερίας
... ο Μαοϊκοσυνδικαριστοδεξιοσφίριστερο-καπ
... γώρος αρχίζει την απο διετίας αναμενόμε
... νη σπουδών του. Ο νέος κρημαγδός μας
... πληροφορεί ότι καμιά σχέση δεν είχε, έ
... χει ή θα έχει με τις εκδόσεις Αιγασον,
... η Αυτοδιάθεση έχει κάτι χρόνους να βγει
... η "Ενωσις" με τα αυλάτσια τζιτσι τζι γαμ
... ματα της τόποις βασιλιάς Αηρ κατ αποποι
... ήθηκε οποιαδήποτε σχέση με οτιδήποτε μπ
... ρίζεφιαριστερο-επαναστατισμό... Καλόν.
... Γιατί πολύ μπερδέμα είχε πέσει στις αρχές
... της δεκαετίας. Ήταν εκείνα τα ποδοσφαιρι
... κά ΕΟΚΑ στους τοίχους και ένα σωρό Ελλη
... νες (της Αθήνας) στους οποίους έπρεπε να ε
...ξηγήσει ότι οι αναρχικοί της Κύπρου κα
... μιά σχέση δεν είχαν με το αλαούμ Ψυρο
... κη-Καραμπελιά-Αυτοδιάθεσης κλπ. κλπ..

* 35% ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ ΝΟΜΙΖΟΥΝ
... ΟΤΙ ΤΗ ΒΟΜΒΑ ΣΤΗ ΧΙΡΟΣΙΜΑ ΤΗΝ ΕΡΡΙΖΑΝ
... ΟΙ ΡΟΣΙΟΙ

* ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ
... ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΟΤΙ ΟΙ ΚΟΝΤΡΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΣΑΝΤΙ-
... ΝΙΣΤΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΣΤΟ ΛΙΒΑΝΟ

* ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ
... ΚΡΑΤΟΥΣ ΔΕΝ ΖΕΡΟΥΝ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΟΥΡΔΙ-
... ΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΩΗ ΤΗΣ ΓΕΣΣΑ.

* ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
... ΚΡΑΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ Σ' ΟΛΟ ΤΟ ΚΟΣΜΟ
... ΠΟΥ ΝΟΜΙΖΟΥΝ (Η ΜΗΔΕΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΙ
... ΠΑΝΤΑ ΖΕΡΟΥΝ;) ΟΤΙ ΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΣΑΝ
... ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΜΕ ΔΙΚΙΑ ΤΟΥ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ
... ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ ΠΟΤΕ. ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΕΙΝΑΙ
... ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ. ΕΤΣΙ ΔΕΝ
... ΣΑΙ ΜΑΘΑΝΕ.

* ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΙΑ, ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛΙΑ, ΙΑΠΩΝΟ-
... ΠΟΥΛΙΑ, ΑΜΕΡΙΚΑΝΑΚΙΑ. Η ΙΣΤΟΡΙΑ
... ΣΑΙ ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΕΙ ΟΔΥΝΗΡΕΣ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ
... ΗΔΗ ΟΙ ΒΛΑΧΟΙ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΣΑΣ ΠΗΡΑΝ
... ΤΟ ΠΡΕΤΑΘΗΜΑ. Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΕΠΑΝΑ-
... ΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (ΑΝ ΥΠΑΡΞΕΙ) ΘΑ
... ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
... ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΡΩΜΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ.
... ΤΑ "ΕΞΑΡΧΕΙΑ" ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ
... ΧΩΡΟΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ
... ΔΙΕΙΣΔΥΣΗΣ.

* ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΟΤΙ Η ΟΛΥΜΠΙΑ ΟΥΥΚΑΚΗ
... ΘΑ ΠΑΡΕΙ ΜΕΡΟΣ ΣΤΗ 3η ΠΟΡΕΙΑ ΓΥΜΝΑ-
... ΚΕΝ' ΑΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΙΩΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗ
... ΣΑΜΑΝΘΑ Φ...

* Φορέστε τα κράνη σας γιατί έρχεται σε λί
... γο ο Κυπριακός εθνικισμός, φωτόκπια του
... Ελληνικού και του Τουρκικού, αλλά με κερλι
... νόσπρα χρώματα και προσκινιζόμενες άνδε-
... λλάτες. Οπότε, γνωστο, διανοοόμενες της
... Ηρώς, νεοκυπρίου του 70, νεοελλήνες το
... Ηρώς, οπότε το 50, προσέξτε τον κ. Λουκάκη.
... Πάντα ανόγει σφίριμα το 50.